

**ASSAM
LEGISLATIVE ASSEMBLY
DEBATES**

सत्यमेव जयते

OFFICIAL REPORT

**SEVENTH SESSION OF ASSAM LEGISLATIVE
ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FIFTH
GENERAL ELECTIONS UNDER THE
SOVEREIGN DEMOCRATIC
REPUBLICAN CONSTITU-
TION OF INDIA**

BUDGET SESSION

VOLUME-VII

No.-20

The 11th March, 1974

Price Rs. 22.46

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY
(Budget Session 1974)

Volume—VII

No.—20

The 11 th March 1974

CONTENTS.

	Pages
1. Starred Questions And Answers	1—32
2. Calling Attention Notice	32
3. Obituary Reference	33—35
4. Matter under Rule 301	36—41
5. Announcement by the Speaker	42
6. Government Bill	
(a) The Assam Land Holding (Adoption of Relationship under the Assam Land and Revenue Regulation, 1886 in the acquired permanently Settled Estates) Bill 1974—42	
7. General Discussion on the Budget	43—98
8. Discussion under Rule 49	99—119
9. Adjournment	119

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, March 11, 1974

The House met at 10 A.M. in the Assembly Chamber, Dispur with Mr. Speaker in the Chair.

STARRED

Questions and Answers

(To which oral replies were given)

Date : 11th March 1974

(Starred Question Nos. 243, 244 and 245 were not Called for)

বিষয় : কৃষি বিজ্ঞান শিক্ষাৰ সম্প্রসাৰণ আঁচনি

শ্রীলীলাকান্ত দাসে সুধিছে :

*২৪৬। মাননীয় কৃষি বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে :

(ক) অসম ৰাজ্যত পঞ্চম পঞ্চ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত সকলো পৰ্যায়তে কৃষি বিজ্ঞান শিক্ষাৰ অধিক সম্প্রসাৰণ কৰিবলৈ চৰকাৰে কেনে ধৰণৰ আঁচনি

যুগুত কৰিছে ?

(খ) পঞ্চম পঞ্চ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত চৰকাৰে কৃষি প্ৰধান লক্ষীমপুৰ জিলাত এখন কৃষি মহাবিদ্যালয় প্ৰতিস্থা কৰিবনে ?

শ্রীউপেন্দ্ৰ দাস (কৃষি মন্ত্রী)য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ে পঞ্চম-পঞ্চ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত কৃষি বিজ্ঞান শিক্ষাৰ অধিক সম্প্রসাৰণ কৰিবলৈ যাবতীয় আঁচনি যুগুত কৰিছে। যেনে—স্নাতক আৰু স্নাতকোত্তৰ শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰৰ ভৰ্তি সংখ্যা বৃদ্ধি কৰা, Fishery, Farm Forestry Food Technology Agro-Wetereology আদি নতুন বিভাগ খোলা, Agriculture Engineering and Technologyৰ এখন কলেজ স্থাপন কৰা, নতুন স্নাতকোত্তৰ বিভাগ খোলা, ছাত্ৰ-বাস, পৰীক্ষাগাৰ- সা-সঁজুলি আদিৰ সম্প্রসাৰণ কৰা ইত্যাদি। অসম কৃষি বিভাগৰ অন্তৰ্গত সকলো মহকুমাতে কৃষান বিজ্ঞাপীঠ খোলাৰ আঁচনি চলোৱা হৈছে যত খেতিয়ক সকলক কৃষি বিষয়ত প্ৰশিক্ষণ দিয়া হব।

(খ) এই বিষয়ে চৰকাৰে একো ভবা নাই।

শ্রীলীলাকান্ত দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, কৃষি সম্পর্কিত যাবতীয় শিক্ষা প্রদান কৰিবৰ কাৰণে অসমত থকা সকলো মজলীয়া আৰু হাইস্কুলত কৃষি বিভাগৰ শিক্ষক নিয়োগ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে নেকি ?

শ্রীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) : এতিয়াও তেনে ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই।

শ্রীলীলাকান্ত দাস : কিষান বিদ্যাপীঠ কৰা সম্পর্কিত কোন কোন ঠাইত কেনে পৰ্যায়ত আয়োজন কৰিছে জনাবনে ?

শ্রীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) : চাব, কৃষক সকলক শিক্ষা দিয়াৰ কাৰণে প্ৰত্যেক মহকুমাত একোখন বিদ্যাপীঠ খোলাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শ্রীলীলা কান্ত দাস : লক্ষীমপুৰ জিলাৰ পৰা এখন কিষান বিদ্যাপীঠ খুলিবৰ কাৰণে প্ৰস্তাৱ আগবঢ়াইছিল। সেই সন্দৰ্ভত চৰকাৰে ইতিমধ্যে কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিলে জনাবনে ?

শ্রীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) : মই প্ৰশ্নোত্তৰত কৈছো এই বিষয়ে চৰকাৰে একো ভবা নাই।

শ্রীলীলাকান্ত দাস : কিষান বিদ্যাপীঠৰ কথাটো শুধিছো, কলেজৰ কথাটো সোধা নাই।

শ্রীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) : প্ৰত্যেক মহকুমাতে একোখন খোলাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শ্রীগিয়াচুদ্দিন আহম্মদ : চৰকাৰে প্ৰত্যেক মহকুমাত কিষান বিদ্যাপীঠ খোলাৰ কথা কৈছে। এই কিষান বিদ্যাপীঠৰ লগত কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ কি সম্বন্ধ থাকিব ?

শ্রীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) : এইটোত কৃষি বিভাগৰ দ্বাৰা প্ৰশিক্ষণ দিয়া হয়। কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ে নতুন নতুন শিক্ষা প্ৰদান কৰিছে।

শ্রীলীলাকান্ত দাস : ধেমাজিৰ কোন ঠাইত খুলিছে ?

শ্রীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) : ধেমাজীত বুলি দিয়া আছে।

শ্রীজগদীশ দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি কিছু দিন আগতে বিজিয়নেল বোৰ্ডৰ জৰিয়তে প্ৰত্যেক এম, ভি আৰু এম, ই স্কুলত একোজন কৃষি বিষয়ত শিক্ষা দিবৰ কাৰণে কৃষি শিক্ষক নিয়োগ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। এতিয়া মোৰ সমষ্টিত এজন তেনে শিক্ষক আছে। সেই শিক্ষক জনক বিভাগে সহায় কৰিবৰ কাৰণে যিখিনি ব্যৱস্থা কৰিব লাগে সেইখিনি কৰিব নোৱাৰাত শিক্ষা প্ৰদানত অন্তৰ্বিধা ভোগ কৰিছে আৰু তেওঁৰ পে-স্কেলত গণ্ডগোল হৈছে। এনেকুৱা শিক্ষক কেইজন আছে ?

শ্রী উপেন্দ্র দাস (মন্ত্রী) : বিদ্যালয় বিলাকত তেনে আঁচনি গ্রহণ কৰাৰ বিষয়ে বিভাগৰ লগত যোগাযোগ কৰা নাই।

শ্রী উপেন্দ্র দাস (মন্ত্রী) : তিনিচুকীয়াৰ কোন ঠাইত খোলা হৈছে আৰু কিমান মানুহে শিক্ষা লৈছে জনাবনে ?

শ্রী উপেন্দ্র দাস (মন্ত্রী) : ১৯৭৩ চনত আঁচনি গ্রহণ কৰা হৈছে আৰু তাৰ ভিতৰত তিনিচুকীয়া, ধেমাজি, বৰপেটা, ধুবুৰী, কোকাৰাঝাৰ, গোৱালপাৰা, নগাঁও, লক্ষীমপুৰ আদিত কৰা।

অধ্যক্ষ : তেখেতে সুবিছে কোন ঠাইত খুলিছে ?

শ্রী উপেন্দ্র দাস (মন্ত্রী) : তিনিচুকীয়াত বুলি লিখা আছে।

শ্রী আতাউৰ ৰহমান : এইটো সচা নেকি যে কিষাণ বিদ্যালয় আঁচনি ১৯৭২-৭৩ চনত লোৱা হৈছিল ? যদি সচা, এতিয়া কিমান কিষাণ বিদ্যালয় দৰাচলতে স্থাপন কৰা হৈছে নে প্ৰস্তাবনাতে ৰখা হৈছে ?

শ্রী উপেন্দ্র দাস (মন্ত্রী) : ৰেকৰ্ডত ১৯৭৩ চনত ৰখা কথা লিখা আছে। ইয়াৰ আগতে যদি লৈছিল তাৰ ৰেকৰ্ড মোৰ হাতত নাই। এই বিলাক খোলা হৈছে আৰু শিক্ষা দিয়া হৈছে।

শ্রীমতী আনন্দি বালা বাভা : ধেমাজি, গোৱালপাৰা, আদিত কিষাণ বিদ্যালয় খোলা কথা কৈছে। এতিয়াও ফিজিকেলি দেখা পোৱা নাই। তেনে পৰ্য্যায়ত শিক্ষা দিব বা কেৰিকোলাম আদি কাগজত ৰাখিলে কৃষিৰ উন্নয়ন হবনে ?

শ্রী উপেন্দ্র দাস (মন্ত্রী) : কাগজত ৰখা নাই, কামত চলি আছে।

ডঃ সুৰেন দাস : মন্ত্রী মহোদয়ে বৰপেটাৰ কথা কলে নে বৰভৈটাত কথা কলে ?

শ্রী উপেন্দ্র দাস (মন্ত্রী) : বৰপেটা।

Smti. Renuka Devi Barkataki : Sir, I want to know, whether Government has decided to keep the education in Agriculture under the Agriculture Department or under the Education Department, this being a technical subject ?

Shri Upendra Das (Minister) : It is under the Agricultural University. To give some modern ideas of agriculture to the Kisans in different areas this scheme is being taken up.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir my question is whether the Kishan Vidyalaya is under the Agriculture Department or under Education Department ?

Shri Upendra Das (Minister) : Sir, Kishan Vidyalaya is under the Agriculture Department.

ডঃ সুবেন দাস : বৰপেটাত ১৯৭২ চনত কিষান বিদ্যালী খোলাৰ কথা কলে, তাত ক'ত আছে জনাবনে ?

শ্রীউপেন্দ্র দাস (মন্ত্রী) : মই এইটো অনুসন্ধান কৰি চাম।

শ্রীহুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ তলত যি বিলাক অনুষ্ঠানৰ কথা মন্ত্রী মহোদয়ে উল্লেখ কৰিলে তাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত মই এটা কথা সুধিব খুজিছো যে এই বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধীনত নথকা কিমান অনুষ্ঠান আছে ?

Shri Upendra Das (Minister) : Generally these things come under the Agriculture Department but these Schemes are going to be taken up under the 5th Plan.

শ্রীলীলা কান্ত দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্রী মহোদয়ে (ক) প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছে যে এগ্ৰিকালচাৰেল ইঞ্জিনিয়াৰিং আৰু টেকন'লজিৰ এখন কলেজ খোলাৰ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে, এই কলেজ দুখন কৃষি প্ৰধান জিলা লক্ষীমপুৰ জিলাতে খোলাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্রীউপেন্দ্র দাস (মন্ত্রী) : কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়েহে ঠাই নিৰ্বাচন কৰিব।

Re : Supply of Cement for capital construction.

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*247. Will the Minister, P.W.D. be Pleased to state :

(a) The total quantity of Cement so far supplied by M/S. Assam Cements Limited to Assam Government for the purpose of Construction of Temporary Capital at Dispur (Month-wise figures to be furnished) ?

(b) Whether proper Checking of the actual Quantity of Cement supplied by M/S. Assam Cement Limited with the actual quantity utilised in the Capital Construction is

done regularly ?

- (c) Whether it is a fact that contracts for carriage of Cement for Gauhati is monopolised by a particular contractor firm of Shillong M/S. National Carriers ?
- (d) Whether Government proposed to enquire into the performance of the said contractor and their link with the P.W.D. Secretariat ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister, P.W.D.) replied :

(a) 54.710 Bags i.e. 2735.50 M/T. with effect from December, 1972 to 15th February, 1974 Month-wise supply is as follows :

Dec.	1972	2400	Bags.
Jan.	1973	Nil	
Feb.	1973	Nil	
Mar.	1973	Nil	
Apr.	1973	Nil	
May	1973	11,311	Bags.
June	1973	12,003	"
July	1973	10,594	"
Aug.	1973	4,040	"
Sept.	1973	3,851	"
Oct.	1973	1,810	"
Nov.	1973	3,440	"
Dec.	1973	1,731	"
Jan.	1974	3,110	"
upto 25th—			
Feb.	1974	420	"
TOTAL		54,710 Bags.	

(b) Yes.

(c) No.

(d) Does not arise.

Shri Dulal Chandra Barua : Who is carrying cement from Cherrapunji. I mean through what agency, cement is being carried.

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Messrs. National Carriers, Shri A.K. Dutta and Shri D. Dutta are carrying cement.

Shri Dulal Chandra Barua : My question is how cement is being carried. In reply to (c) whether it is a fact that contracts for carriage of cement for Gauhati is monopolised by a particular contractor firm of Shillong, Messrs. National Carriers, the Minister has replied—no. Then how cement is being carried ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : It is not monopolised ; there are three parties for carriage.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, whether it is a fact that all these three firms are virtually one and the same ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : No, Sir, it is not a fact.

Shri Dulal Chandra Barua : What is the agreement between the Government and the carrying agencies in the matter of collecting materials from stores ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : They are to collect materials from the Cement Factory.

Shri Dulal Chandra Barua : Whether at the time of giving such contracts, tenders were called for ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Yes, Sir.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, is it not a fact that tenders were not called for and these agencies were given contract directly ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Quotations were called for.

Shri Dulal Chandra Barua : When Quotations were called for ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : I cannot give the date.

Shri Ataur Rahman : May I know from the hon'ble Minister what is the rate of carrying cement paid to the firms for carrying cement from Cherrapunji to Dispur.

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Fortyfive paise per

metric ton per kilometer from Cherrapunji to Jorabat and Gauhati.

Shri Giasuddin Ahmed : What is the total amount paid so far for carriage ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : That I cannot say now.

Shri Ataur Rahman : How much is being paid for carriage of cement from Cherrapunji to Dispur ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : I have already said 45 paise per metric ton per kilometer from Cherrapunji to Jorabat Gauhati.

শ্রীনগেন বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে এটা কথা জনাবনে কি যে যিবিলাক কণ্ট্ৰেক্টৰক কনট্ৰেক্ট দিছিল তেওঁলোকৰ সংখ্যা কিমান আছিল আৰু তেওঁলোকৰ নাম আৰু ঠিকনা জনাবনে ?

ডাঃ লুটফুৰ ৰহমান (মন্ত্ৰী) : তেওঁলোকৰ নাম ঠিকনা এতিয়া মোৰ হাতত নাই চাৰ।

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, this is a very pertinent question. We have been asking whether the company was given monopoly to carry cement from Cherrapunji to Dispur, but the Minister says quotations were called for and there was no question of monopoly. The Minister cannot give us the date of calling for quotations. He should give the date and also number of such tenders received.

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, quotations were called for, but the date is not with me. Before actual allotment of the work, quotations were called and selections made accordingly.

Shri Dulal Chandra Barua : We want to know the date.

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, date is not with me, but I can give the date.

Shri Atul Chandra Saikia : Sir, the Minister has stated that 45 paise per metric ton per kilometer is being paid for carrying cement from Cherrapunji to Dispur. Distance between Cherrapunji and Dispur is about 180 k.m. and

the expenditure comes to about Rs. 60 per metric ton if I think I have calculated properly. As such, Sir, when the Assam and Meghalaya State Road Transport Corporation can carry cement at Rs. 52 why this extra money is being paid to these particular firms ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, I contacted The Assam and Meghalaya State Road Transport Corporation and ascertained the position. They do not have the required capacity to carry the quantity.

Shri Giasuddin Ahmed : Sir, what is the method of checking the quantity of cement supplied from the factory vis-a-vis the quantity actually utilised and another question is whether Government is aware that for some time past, certain kind of cement was available in the market-the cement under the alleged trade mark of Rajdhani Cement ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, regarding availability in the market of cement of Rajdhani trade mark, that information is not with me.

Shri Giasuddin Ahmed : About my earlier question, Sir, what is the method of checking the quantity of cement supplied from the factory vis-a-vis quantity utilised ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, After we receive the cement from the factory, the entire quantity is taken into the stock and records are kept of receipts and issues.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, the hon'ble Minister has stated that there are three parties engaged for carrying cement from Cherrapurji and as such there is no monopoly. May I know how these three parties were selected by Government ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : They were selected after calling for tenders ; they are Messrs. National Carriers, Shri A. K. Dutta, and Shri D. Dutta.

Shri Dulal Chandra Barua : What are their addresses ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : I cannot give the addresses now.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Whether it is not a fact that these three parties are one agency and will the Minister give the date tenders were called for from different parties and furnish antecedents of these three contractors ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, I shall place the date of quotations and the names of tenderers also.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : And antecedents of these three contractors ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Whatever information available with the Government I shall give.

Shri Giasuddin Ahmed : Sir, I wanted to know how cement after receipt from the factory is actually utilised ; whether receipt of cement by the Engineers is actually taken as utilised or is there any system of checking actual utilisation and if so, how it is being checked ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Yes, Sir, the quantity is issued as per work.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, may I know from the Hon'ble Minister whether proper checking of the actual quantity of cement supplied by M/S. Assam Cement Ltd. with the actual quantity utilised in the capital construction is done regularly ? Whether there is any agency who can check up the same regularly ? If so, whether Government is aware of the fact that because of the non-checking by any official agency half portion of cement has been sold out at Shillong ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Yes, Sir, there is official agency and it is there to see that the proper quantity of cement being supplied and reached to its destination regularly.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, is it an official agency ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Yes, Sir, it is an official agency.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, may I know who are the officers ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, this is agency consisting of officials from the Sectt. level.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, there is no such official agency according to my information. Therefore, Sir, I want to know who are the officers ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir this agency is set up to my own instance.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, I want to know who are the officers ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, names are not with me at present.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, as the Minister has stated that there is an official agency, I want to know the names of the officers ? What is their designations and since when this agency is functioning ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, the details regarding designation etc., I shall have to give later on as this is not with is not with me at present. But I can say definitely that this official agency is there to check up the actual quantity of cement supplied and received at Dispur.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, our information is that there was no official agency. How the Minister can say that an official agency is there to check up the quantity supplied and received at Dispur ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, to start with, there was no such officer posted. As the Hon'ble Member has now suspected, I had the same suspicion once. Therefore

Sir, immediately I took up the matter personally and posted an officer there and we have also organised in such a way that the actual quantity of cement supplied by M/S Assam Cement Limited with the actual quantity received in the capital construction is done regularly.

Shri Indeswar Khound : Sir, the Minister has stated that he had a talk with the State Transport Corporation. May I know from the Minister categorically with whom he had a talk in the Corporation ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, I had a talk with the General Manager.

শ্রীনগেন বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই শ্ৰীখাউগু ডাঙৰীয়াৰ লগতে সুধিব বিচাৰিছো যে ট্ৰেন্সপৰ্ট কোৰ্পোৰেচনৰ ক্ষেত্ৰত জেনেৰেল মেনেজাৰৰ লগত যি ধৰণৰ কথাপ্ৰকথন হৈছিল—সেইটো লিখিতভাৱে হৈছিল নে মৌখিকভাৱে হৈছিল ?

ডাঃ লুটফুৰ ৰহমান (মন্ত্ৰী) : মৌখিক ভাৱে।

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়া : অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে যে ৰাজধানীলৈ নিয়মিতভাৱে চিমেণ্ট আহি আছেনে ? আৰু ৰাজধানীৰ কাম বন্ধ থকা অৱস্থাত কুম্ভ নগৰত ঘৰ উঠিছে—এইটো কথা সঁচানে ?

ডাঃ লুটফুৰ ৰহমান : (মন্ত্ৰী) ঘৰ সকলোতে উঠিছে।

শ্ৰীমতী বেণুকা দেৱী বৰকটকী : কেতিয়াকৈ দিব ?

ডাঃ লুটফুৰ ৰহমান : (মন্ত্ৰী) কালিলৈ।

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, I want to know specifically who is the officer posted there ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, I have already stated that I will give the information later on.

Mr. Speaker : When you will be able to give the information ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Sir, by tomorrow I shall give the information.

বিষয় : মোটা কাপোৰ

শ্রীজয় চন্দ্র বৰাই সুধিছে :

*২৪৮। মাননীয় যোগান বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে :

(ক) নিয়ন্ত্ৰিত দৰত চাহিদা অনুযায়ী মোটা কাপোৰ বাইজক কি হিচাপে যোগান ধৰে ?

(খ) গাওঁ অঞ্চলত এই কাপোৰ কোনে বিক্ৰি কৰে ?

(গ) যদি চাহিদা অনুযায়ী যোগান ধৰিব পৰা নাই, তেন্তে ইয়াৰ বাবে কি ব্যৱস্থা লৈছে ?

শ্রীগজেন তাণ্ডী (যোগান বিভাগৰ মন্ত্রী)য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) আৰু (খ) — সমবায় সমিতিবোৰে জাতীয় গ্ৰাহক সমবায় ফেডাৰেচনৰ সহায়ত নিয়ন্ত্ৰিত কাপোৰ ৰাজ্যত আনে আৰু তাৰ পিচত খুচুৰা সমবায় সমিতি আৰু আনৰ যোগেদি বাইজৰ মাজত বিক্ৰি কৰে।

(গ) চাহিদা পূৰণ কৰিব পৰাকৈ যোগান ধৰিবৰ অনুৰোধ কৰি ভাৰত চৰকাৰৰ বাণিজ্য মন্ত্ৰীৰ লগত যোগাযোগ বিনিময় কৰি থকা হৈছে।

শ্রীজয় চন্দ্র বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, যোগাযোগ কেনে ধৰণে চলিছে আৰু এতিয়া কেনে ধৰণৰ অৱস্থাত আছে—এই কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

শ্রীগজেন তাণ্ডী (মন্ত্ৰী) : কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগত যোগাযোগ কৰা প্ৰায় তিনিমাহ হ'ল, ইতিমধ্যে তেখেতসকলে আশা দিছে যে আৰু কিছু বঢ়াই দিয়া হ'ব।

শ্রীমতী তৰুলতা বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা এইটো কথা জানিব পাৰোনে যে গাওঁ অঞ্চলত সমবায়ৰ দোকান নাথাকিলেও জন সংখ্যা অনুসৰি মোটা কাপোৰ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছেনে ?

শ্রীগজেন তাণ্ডী (মন্ত্ৰী) : জনসংখ্যা অনুসৰি বিতৰণ কৰিব পৰা নাই।

শ্রীনগেন বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে যে অসমত মোটা কাপোৰৰ চাহিদা কিমান আৰু প্ৰতি বছৰে কিমান চাহিদা হ'লে অসমৰ অভাৱ পূৰণ কৰিব পাৰি—সেই সংখ্যাটো জনাবনে ?

শ্রীগজেন তাণ্ডী (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি এতিয়া ৬০০ বেল পাইছো আৰু ২০০ বেলৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ লিখিছো।

শ্রীতুলাল বৰুৱা : অসমৰ চাহিদা কিমান ?

শ্রীগজেন তাণ্ডী (মন্ত্ৰী) : দুহেজাৰ বেল।

শ্রীচুলাল বৰুৱা : এটো এচ কৰি বিচাৰিছে নে আন্তাজত বিচৰা হৈছে ?

শ্রীগজেন তান্তী (মন্ত্রী) : এচ কৰা নহয়—আন্তাজত বিচৰা হৈছে।

শ্রীঅতুল শইকীয়া : অসমলৈ যিখিনি বস্তু আহে, সেইখিনি গুৱাহাটী ক-পাৰে-টিম্বৰ নিৰ্দিষ্ট কিছুমান দোকানৰ জৰিয়তে বিতৰণ কৰা হয়। কিন্তু ফাঁচী বজাৰত কিছুমান লোকাবস্থালয়ত ২০ টকা অতিৰিক্ত দাম লৈ বিক্ৰি কৰে, এই সম্পৰ্কে মন্ত্রী মহোদয়ে কিবা অভিযোগ পাইছেনে ? যদি পাইছে—চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা কি ব্যৱস্থা লৈছে ?

শ্রীগজেন তান্তী (মন্ত্রী) : অভিযোগ পোৱা নাই। মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে অভিযোগ ডাঙি ধৰিলে চৰকাৰে অনুসন্ধান কৰি চাব পাৰে।

শ্রীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ : মোটা কাপোৰ অসমৰ বাহিৰৰ পৰা আনে—কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ আবেদন নিবেদন কৰি অসমৰ ভিতৰতে মোটা কাপোৰ অধিক পৰিমাণে পোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্রীগজেন তান্তী (মন্ত্রী) : সেইটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিয়া নাযায়।

শ্রীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড : অগ্ৰ বাজাৰ তুলনাত অসমৰ মানুহে কম মোটা কাপোৰ পায় এই কথাটো সচানে ?

শ্রীগজেন তান্তী (মন্ত্রী) : এই অভিযোগটো কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত দাঙি ধৰা হৈছে।

শ্রীমতী বেগুকা দেবী বৰকটকী : এই কাপোৰ অনাৰ কামটোত অসম চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা কোনোবা বিষয়াক দায়িত্ব দিয়া হৈছে নেকি ? কেনে ধৰণৰ বস্তু তাক চাবৰ কাৰণে অসম চৰকাৰৰ কিবা কৰ্তৃত্ব আছে নেকি ?

শ্রীগজেন তান্তী (মন্ত্রী) : বিষয়ৰ কৰ্তৃত্ব আছে, কিন্তু অসম চৰকাৰৰ নহয়।

শ্রীমতী বেগুকা দেবী বৰকটকী : নেচনেল ফেদাৰেচন অৱ কনজিউমাৰ ক-পাৰে-টিভে অসমলৈ নিতাপ্ৰয়োজনীয় বস্তু অনাত বেমেজালি কৰিছে। এই বেমেজালি দূৰীকৰণৰ বাবে দিল্লীত কিবা আলোচনা কৰিছিল নেকি ?

শ্রীগজেন তান্তী (মন্ত্রী) : সময়ে সময়ে হৈ থাকে।

শ্রীমতী বেগুকা দেবী বৰকটকী : অসমৰ কাৰণে যিটো বেল বিচাৰিছে তাক ব্যক্তিগত সকলৰখিনিও যোগ দিছে নেকি ?

শ্রীগজেন তান্তী (মন্ত্রী) : সমবায়কহে দিয়া হয়, ব্যক্তিগতৰ কথা নাই।

শ্রী আতাউর রহমান : এই ফেদাবেচনটো বাজ্যিক চৰকাৰে পুনৰ গঠন কৰাৰ ব্যৱস্থা আছিল—কিন্তু এতিয়া কি কৰিছে ?

শ্রীগজেন তান্তী (মন্ত্রী) : চৰকাৰে বিবেচনা কৰি আছে

Re : Town Milk Supply Programme

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*249. Will the Chief Minister be pleased to state :

(a) Whether the Town Milk Supply Programme taken by the Department has been proved to be self sufficient or profitable ?

(b) Which are the towns now covered under this Programme ?

(c) Who are the actual beneficiaries i. e. who sell milk to this Department ?

(d) How many indigenous people have taken up to the milk supply as their means of living ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

(a)—Town Milk Supply Scheme is a producer-consumer oriented Scheme and so it is not self sufficient.

(b)—Gauhati and Jorhat towns have already been covered under this Programme. Tezpur and Dibrugarh towns are also being brought under this Scheme.

(c)—The milk producers of Rural Areas are benefited directly.

(d)—The actual members of indigeneous people who supply milk is approximately 4076. As most supplies are received through milk producers' societies exact figure of individual milk producers is not readily available.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, the town milk supply scheme was taken up to encourage the indigenous people to take to this business and that scheme has

failed ; is the Government aware of the fact that the money allotted against that scheme has gone practically to the citizens not belonging to Assam ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : That is not so, Sir.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, why this scheme at Gauhati has failed ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : It has not failed, Sir.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, is the Government aware of the fact that the Milk Supply Scheme at Gauhati was taken up at the instance of the Army authorities ; is the Government aware also of the fact the Army authorities has suddenly withdrawn their demand for milk from that scheme and that is why this project is incurring loss ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : No, Sir. As a matter of fact, we have not been able to meet the demand for milk of the entire town. The question is not of supplying milk, but of procurement of Milk.

Shri Dulal Chandra Barua : Do the Government want to say that this project is not incurring losses ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, the Gauhati scheme is not incurring loss.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, will the Chief Minister check up and say ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Yes, sir.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, will the Chief Minister state what are these points from which the Gauhati Milk Supply Scheme authority is procuring milk ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The areas are-Mayang, Sarukheti, Jagiroad, Bhoi area and there are other places.

Shri Dulal Chandra Barua : Is the Government aware of the fact that from the areas mentioned by the Chief Minister, the Army Authorities are also procuring milk, and that is why, sufficient milk could not be collected by our Unit and that is why they are incurring loss ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : May be so, Sir. The individual producers of milk can sell their Milk in the open market and they may not supply milk to our Unit. They can directly sell milk to the consumers.

Shri Dulal Chandra Khound : Sir, whether the Jorhat Scheme is incurring loss ? And what are the areas from which the milk is procured for the Jorhat Unit ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, it is true that the Jorhat Unit is incurring loss. There are two Societies one is Kohora Milk Producers' Co-operative Society and the other is milk Association of Bokakhat from which principally Milk is collected.

Shri Malchandra Pegu : Sir, whether the Government is aware of the fact that due to bad quality of milk-supply, the Jorhat people have ceased to purchase milk from the Government Milk under supply.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, the milk that is procured by the Jorhat Unit is not upto the standard they are substandard. There has however, been some efforts to improve it.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, what is the quantity of milk that is processed by both the Gauhati and Jorhat Unit ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, the Jorhat Unit processes 1,000 to 1,200 litres per day and Gauhati Unit processes 8,000 to 6,000 litres per day.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, whether these projects

could not be fed with the quantities of milk that is to be processed in both these Units ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : I think Sir, the capacity of both Jorhat and Gauhati Unit has not been fully utilised ; We have not been able to procure milk to meet the requirements of both the Units. Therefore both are getting less milk than what they can process.

Shri Dulal Chandra Khound : Sir, is it not a fact that due to long distance for carrying milk to Jorhat town from the base, the milk rots. So, do the Government consider it necessary to set up a chiling plant at Jorhat ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, that will have to be looked into.

শ্রীনগেন বৰুৱা : যোৰহাট প্লেণ খনত কিমান টকা কৰা হৈছিল আৰু কেতিয়া স্থাপন কৰা হৈছিল এইটো কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) : এইটো ডিটেইল খবৰ মোৰ হাতত নাই।

Shri Ataur Rahman : Sir, may I Know from the Chief Minister if any additional number of chilling plants are proposed to be set up by the Government in the near future ; if so whether Howly will get a Plant ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, we want to expand it.

শ্ৰীলক্ষী কান্ত শইকীয়া : গুৱাহাটীৰ গাখীৰ যোগান আঁচনিখন প্ৰতিবন্ধা বিভাগৰ উদগনিত আবদ্ধ হয়। তেওঁলোকে পূৰ্বৰ চুক্তিখন ভঙ্গ কৰাৰ কাৰণে এই আঁচনিত লোকচান হৈছে। আৰু যোৱাবাৰ বিধান সভাত ৰাজ্যিক গৃহ বিভাগৰ মন্ত্ৰীয়ে আশ্বাস দিছিল যে তেখেতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগত যোগাযোগ কৰি এই কথাটো মিমাংশা কৰিব। এইটো বিষয়ে মন্ত্ৰী মহোদয়ে কি ব্যৱস্থা হাতত লৈছে জনাবনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) : এইটো খবৰ মোৰ হাতত নাই।

শ্রীজগদীশ দাস : প্রতি লিটার গাখীৰ চাপ্লাই কিমান টকাকৈ দিয়া হয় ? আৰু ইয়াত নিবলুৱা যুবকে গাখীৰ যোগান ধৰিব পৰা কিবা ব্যৱস্থা আছেনে ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) : নিবলুৱা যুবকক এই সম্পৰ্কে ট্ৰেইনিং দিয়া হৈছে । তেওঁলোকৰ কাৰণে বন্দবস্ত কৰা হৈছে । এতিয়া বাণী অঞ্চলত তেনেকুৱা এটা ডায়েৰি ফাৰ্ম পতা হব ।

শ্রীছল্লল চন্দ্ৰ বৰুৱা : এই দুয়োটা প্ৰজেক্টত এচটাৱিচমেণ্ট খৰচ আৰু প্ৰডাকচন কিমান হয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ? এইটো কথা মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই জানেনে যে ইমমেচুৰিটিৰ কাৰণে আৰু কোনো কথা ভালকৈ ভাবি চিন্তি নকৰাৰ কাৰণে এই আঁচনিৰ কাম মাজে মাজে বন্ধ হৈ যায় আৰু তাৰ কাৰণে মাজে মাজে নিযুক্তি বন্ধ হয় আৰু মাজে মাজে নিযুক্তি দিয়া কৰ্মচাৰীকো বখাস্ত কৰিব লগীয়া হয় ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) : কাম যেতিয়া আৰম্ভ কৰে তেতিয়া ইমমেচুৰিটি হৈ থাকে আৰু কামত আগবাঢ়ি যোৱাৰ লগে লগে মেচুৰিটি হয় । আৰু এই দৰেই সম্পূৰ্ণতা প্ৰাপ্ত হয়গৈ । আঁচনিৰ কাৰণে গুৱাহাটীত ২ লাখ ২১ হাজাৰ ৬১০ টকা আৰু যোৰহাটত ১ লাখ ৪ হাজাৰ ৪৫০ টকা ।

শ্রীঅতুল চন্দ্ৰ শইকীয়া : এই আঁচনি মতে গুৱাহাটী নগৰত যি গাখীৰ যোগান ধৰা হয় সেই মতে ১.৫০ টকাতকৈ অতিৰিক্ত পইচা দিলে ঘৰতে গাখীৰ বিতৰণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) : ঘৰত বিতৰণ কৰিবলৈ হলে যিটো অতিৰিক্ত খৰচ কৰিব সেইটো বহন কৰিলে আপত্তি নাই । বৰুৱা ডাঙৰীয়াৰ প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ হ'ল গুৱাহাটীত ৮ হাজাৰ লিটাৰ লৈ পচেছ কৰিব পাৰি এতিয়া ৬ হাজাৰ লিটাৰহে হৈছে । আৰু যোৰহাটত ১ হাজাৰ লিটাৰৰ পৰা ১২ শ লিটাৰৰ ভিতৰত হৈছে ।

শ্রীমতী বেণুকা দেৱী বৰকটকী : গাখীৰ বিক্ৰীকৰাৰ কথাটো সৰু কথা হলেও অতি লাগতীয়া কথা । এই ক্ষেত্ৰত এই বিভাগৰ ডিবেণ্টৰ জন চাচপেণ্ড হৈ আছে আৰু আনহাতে মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰো সময়ৰ অভাৱ । সেই কাৰণে এই বিভাগটো অস্থি এজন মন্ত্ৰীৰ তলত দিব নোৱাৰেনে ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) : এই পৰামৰ্শটো প্ৰনিধান যোগ্য ।

শ্রীছল্লল চন্দ্ৰ খাউণ্ড : মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে গাখীৰৰ যিটো দাম কলে

গুৱাহাটী আৰু যোৰহাটত সেই একে দামতে গাখীৰ বিক্ৰী কৰা নাই এই কথা মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) : মই গুৱাহাটীৰ দামৰ কথাহে কৈছো, যোৰহাটৰ দাম ইয়াত নাই।

Re : Silver Jubilee of A.E.I., Gauhati.

Shri Atul Chandra Saikia asked :

*250. Will the Minister, Education be pleased to state :

(a) Whether it is a fact that approximately Rs. 27,000 was collected to celebrate the Silver Jubilee of the Assam Engineering Institute, Gauhati, held last year ?

(b) If so, whether any accounts have been submitted ?

(c) If not why not ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister, Education) replied :

(a)—Only a sum of Rs. 15,778.00 was collected through receipt books as donation ; Rs. 6,000 were received as grant-in-aid from the Government of Assam and Rs. 5,000 were diverted by the Students Union of the Assam Engineering Institute to celebrate the Silver Jubilee held in January, 1973.

(b)—Not yet.

(c)—The account is under process of scrutiny.

Shri Atul Chandra Saikia : Sir, may I know from the hon'ble Minister whether any committee was formed to celebrate the Silver Jubilee of the Assam Engineering Institute ? If so, what are the names of the President, Secretary and Treasurer of that committee ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : Sir, thirteen committees were formed with the staff and students of the Engineering Institute.

Shri Atul Chandra Saikia : Who was the President ; who was the Secretary and who was Treasurer ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : The names are not with me.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : After all Assam Engineering Institute is a Government Institute. How this Government Institute can collect public donation and before collecting public donation did they obtain permission from the Government. ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : That information is not with me.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : But whether a Government, Institute and its employees who are Government servants are permitted to collect public donations ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : I think permission was given, otherwise they would not have collected.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : We want a categorical reply ; whether Government permission was obtained before collecting public donation ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : I will look and inform afterwards.

Shri Atul Chandra Saikia : Whether any reception committee was formed and if so, who was the President of that committee ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : There was a

Reception Committee and I think the Principal of the Institute was the President of that Committee.

Shri Atul Chandra Saikia : Our information is that the Principal was the solitary man to prepare the budget, to spend the amount and he has appointed the auditor and probably he will pass the accounts. Is it a fact.

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : There were thirteen sub-committees under that committee.

Shri Dulal Chandra Barua : Whether this Reception Committee is accountable to the Government ? If so, whether accounts have been submitted to Government?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : Regarding the grant given by the Government, it is accountable.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Whether account has been submitted or not ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : Audit has not yet been completed and we have asked for the utilisation certificate.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : So far the Government grant is concerned the account is to be submitted to the Government. But the Principal and other staff, under the Conduct Rules of the Government servants, for each and every farthing they have collected, they are to submit account. Whether the Principal has submitted that account ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : I have already replied the account is under process of scrutiny. Naturally, Sir, the Principal will have to submit all the account.

Shri Atul Chandra Saikia : The celebration took place in the month of January—it was from 19th January to 25th January. So it took more than a year to finalise the accounts. Who is auditor appointed by the Silver Jubilee Celebration Committee ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : Sir, some of the money has not yet been collected from the donors and so they are waiting for that ; that is why the audit has not been completed. Unaudited account has been submitted to us—receipt Rs. 26,776/- and expenditure was Rs. 28,259/-.

Re : Posts of L.P., M.E. and H.E. Schools teacher

Shri Dulal Chandra Khound asked :

*251. Will the Minister, Education be pleased to state—

(a) How many posts of teachers in L.P., M.E. and H.E. Schools have been sanctioned under half-a-million job Scheme ?

(b) Whether they have been appointed ?

(c) If so, what is the tenure of their Service ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister, Education) replied :

(a)—6000 Posts.

(b)—In the process of appointment.

(c)—At present till the end of this financial year.

Shri Dulal Chandra Khound : Appointment letters were issued to many teachers upto 28th February 1974. After 28th February many teachers are not allowed to work. What will be their fate ?

Shri Harendra Nath Talkdar (Minister) : That information is not with me.

Shri Dulal Chandra Khound : Whether another appointment letter after 28th February has been issued to them?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : That is difficult to say. It is for Regional Boards to issue appointment letters.

Shri Giasuddin Ahmed : Whether the tenure of their service will be extended? If so, how long?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : That is the scheme for continuation of the posts.

Shri Malchandra Pegu : Whether Government is aware that till now no appointment is made by the Regional Boards and in that case whether Government will extend the time for appointment of teachers by the Regional Boards?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : I have already said that the Regional Boards are to give appointment within this financial year. I do not know if some Regional Board has appointed or not.

শ্রীমতী তকলতা বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ পৰা এটা কথা জানিব পাৰোনে যে জুনাই, শদিয়া তিৰাপ আদি অঞ্চলত যিবিলাক চৰকাৰী আৰু বৈ-চৰকাৰী স্কুল আছে—সেইবিলাকত ২২-১-৭৪ তাৰিখৰ চিঠিমতে ২৩ জন শিক্ষক নিযুক্তি দিছে। গতিকে এই শিক্ষক সকলৰ নিযুক্তিও এই হাফ এ মিলিয়ন জব স্কিমত পৰিছেনে?

শ্রীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : এইটো এটা নতুন প্ৰশ্ন। বেলেগে প্ৰশ্ন দিলেহে কব পাৰিম।

শ্রীলীলা কান্ত দাস : এই হাফ এ মিলিয়ন জবত যিবিলাক সম্প্ৰদায়ৰ আচুতীয়া ব্যৱস্থা আছিল আৰু তাৰ যি বিলাক বেক লগ আছে সেইবিলাক

পূৰণ কৰিবলৈ বিভাগক নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল নেকি ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : দিয়া হৈছিল।

শ্ৰীলীলা কান্ত দাস : যিটো নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল সেইটো কাৰ্য্যকৰী হ'ল নে নাই তাক অনুসন্ধান কৰি চাবনে ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : সেই বিলাক ৰিপোর্ট আহি আছে, গতিকে পিচতহে কৰ পাৰিম।

শ্ৰীহুলাল বৰুৱা : ৬ হেজাৰ পোষ্টৰ কথা আছে, মন্ত্ৰীৰ হাতত দুই এটা ৰাখিছে নে নাই ? বিতৰণৰ ক্ষেত্ৰত জনসংখ্যাৰ ভিত্তিত দিব লাগে। বিজিয়-নেল বোৰ্ডেও কৈছিল জনসংখ্যা ভিত্তিত দিব লাগে। যোৰহাট মহকুমাত তেনে হোৱা নাই। যত জনসংখ্যা কম তাত বেছি দিয়া হৈছে আৰু যত জনসংখ্যা বেছি তাত কম দিয়া হৈছে, ইয়াৰ কাৰণ কি ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : চাব এই বিলাক চিংগুলা স্কুল টিচাৰৰ পোষ্ট। আমি পোষ্ট পালো ৪,৩০ টা। এই বিলাক এলিমেন্টেৰী স্কুলত দিয়াৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শ্ৰীহুলাল খাউণ্ড : চিংগুলা স্কুল টিচাৰৰ হিচাবৰ তুলনাত প্ৰপৰচনেটলী দিয়া হোৱা নাই, এইটো সচানে ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : এইটো পৰীক্ষা কৰি নোচোৱাকৈ কোৱা টান।

শ্ৰীমতী বেণু দেৱী বৰকটকী : প্ৰাইমাৰী স্কুল বিলাক বিজিয়নেল বোৰ্ডৰ দ্বাৰা কৰা হৈছে। এন, ই আৰু হাইস্কুলৰ ষ্টাইপেণ্ডেৰী পোষ্ট বিলাক কাৰ দ্বাৰা কৰা হৈছে ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : যি বিলাক বেচৰকাৰী সেই বিলাকত মেনেজিং কমিটিৰ জৰিয়তে কৰা হৈছে আৰু চৰকাৰী যিখিনি কৰা হৈছে সেই কমিটিৰ দ্বাৰা কৰা হৈছে।

শ্ৰীমাল চন্দ্ৰ পেগু : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, চিডিউল কাষ্ট আৰু চিডিউল ট্ৰাইবৰ বেকল'গ পূৰণ কৰাৰ কাৰণে যি চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা নিৰ্দেশ আছিল সেই 'বেকল'গ' পূৰণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত ইন্সপেক্টৰ সকলে কাম কৰিছেনে নাই তাৰ ৰিপোর্ট তেওঁলোকৰ পৰা অনা হৈছেনে নাই আৰু যদি নাই লোৱা

তেনেহলে সেই 'রিপোর্ট' অনাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে আৰু বেকল'গ পূৰণ কৰাৰ কাৰণে কি ব্যৱস্থা কৰা হৈছে?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, সেই কথাটো মই ইয়াৰ আগৰ প্ৰশ্নোত্তৰত দিছোৱেই।

Shri Giasuddin Ahmed : Sir, the tenure of office of the teachers appointed under half-a-million job scheme has expired on the 28th February. May I know what is the position of these teachers now?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : I have not replied like that. They will continue till the end of the financial year.

Shri Giasuddin Ahmed : In the order of the Government it was specifically mentioned that the teachers will serve till 28th February and the appointment letters were also issued to this effect. So, their service tenure has already expired on the 28th of February. Now, my question is what is the position of these teachers at present?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : They will continue.

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ খাউণ্ড : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ হয় এই বিষয়ে সঠিক খবৰ নাই আৰু নহয় তেখেতৰ হাতত খবৰ থকা স্বত্বেও আৰু এই বিষয়ে সকলোবিলাক কথা জানি শুনিও আচল কথাটো কোৱা নাই। বিশেষকৈ মই যি জানো আমাৰ শিৱসাগৰ জিলাত ইন্সপেক্টৰ সকলে পোণ-পটীয়া ভাৱে নিয়োগ কৰিছে। এই কথাটো আমাৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে নেজানে?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা যিটো নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল সেইটোহে মই কৈছো। শিক্ষক বাচনি কৰিব ইন্সপেক্টৰ সকলে। মেনেজিং কমিটিয়ে কত কত শিক্ষক লাগে সেই মৰ্মে দৰ্খাস্ত পঠিয়াই দিব আৰু ইন্সপেক্টৰে চিলেক্ট কৰিব। এই শিক্ষক

বিলাকৰ কাৰণে গায়ল-গ্ৰেজুৱেত হব লাগে আৰু তাৰ ওপৰিও 'ওৱাৰ্ক-এন্ড-পেৰিয়েন্স' ও থাকিব লাগে। এই সকলোবিলাক চাই চিন্তি ইন্সপেক্টৰে চিলেক্ট কৰি দিয়ে আৰু মেনেজিং কমিটিয়ে নিয়োগ কৰে।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে আমাক আওপাথে পৰিচালিত কৰিব খুজিছে।

Mr. Speaker : The word 'misleading' is unparliamentary. Are you withdraw it ?

Shri Dulal Chandra Barua : I withdraw it. As the Minister has stated, the Managing Committee will appoint the teachers and the Inspector will approve. But is Government aware of the fact that in our case the Inspector is giving appointments under his own signature without consulting the Managing Committee ? Moreover, the aim of the scheme was to give facilities to the unemployed youths but the facilities were being given to those people who actually do not need such facilities.

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৰহাটত কি কৰিছে সেইটো খবৰ মোৰ হাতত নাই। চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা দিয়া নিৰ্দেশৰ কথাহে মই কৈছোঁ। যদি যোৰহাটত চৰকাৰৰ এই নিৰ্দেশ পালন কৰা নাই তেতিয়াহলে, সেইটো পৰীক্ষা কৰি চাই ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিম।

শ্ৰীপুষ্পধৰ চলিহা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিছোঁ যে, যিহেতু যোৰহাটত ইন্সপেক্টৰে চৰকাৰৰ নিৰ্দেশ অমান্য কৰি কাম কৰিছে গতিকে চৰকাৰে সেই নিয়োগবোৰ নাকচ কৰিবনে ? দ্বিতীয়তে, শিৱসাগৰৰ এ,ডি,আই-ৰ বিৰুদ্ধে এম, ই স্কুলৰ শিক্ষক নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত যিবিলাক অভিযোগ আহিছে সেইবিলাক নাকচ কৰিবনে ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : প্ৰথম কথাটো মই পৰীক্ষা কৰি চাম বুলি কৈছোঁ আৰু দ্বিতীয়টোৰ উত্তৰ দিছোঁ।

বিষয় : সর্থেবাৰীৰ পৰিদৰ্শণ বাংলা

শ্রীকন্দৰ্প কুমাৰ দাসে সোধিছে :
*২৫২। মাননীয় গড়কাপ্টানি বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে :

(ক) সর্থেবাৰীত থকা পৰিদৰ্শণ বাংলাটো কেতিয়া নিৰ্মাণ কৰা হৈছে ?
(খ) বাংলাটোত বিজুলী বাতি দিয়াৰ আঁচনি কৰিছে নেকি ?

(গ) যদি কৰা নাই, কিয় ?
ডাঃ লুটফুৰ বহমান (গড়কাপ্টানি বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :
(ক)—ইং ১৯৫৪ চনত ।

(খ)—হয়, কৰা হৈছে ।
(গ)—উপৰোক্ত উত্তৰলৈ চাই এই প্রশ্ন লুঠে ।

শ্রীকন্দৰ্প কুমাৰ দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৫৪ চনৰ পৰাই এই পৰিদৰ্শণ বাংলাটো এনেকৈ থকাৰ কাৰণটো মাননীয় মন্ত্ৰীমহোদয়ে জনাবনে ?

ডাঃ লুটফুৰ বহমান (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, টকা পইছাৰ নাতনি আছিল । এতিয়া কৰি থকা হৈছে ।

শ্রীকন্দৰ্প কুমাৰ দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, টকা পইছাৰ নাতনিত এই কামটো কৰিব পৰা নাছিল বুলি কোৱা হৈছে আৰু এতিয়া কামটো কৰি থকা বুলি কৈছে । এতিয়া এই কামটো দুমাহৰ ভিতৰতে শেষ কৰিব পাৰিবনে ?

ডাঃ লুটফুৰ বহমান (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, টকা পইছাৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিছোঁ আৰু এতিয়া কাম কৰি থকা হৈছে ।

শ্রীকন্দৰ্প কুমাৰ দাস : দুমাহৰ ভিতৰতে কৰিব পাৰিবনে নোৱাৰে সেইটোহে মই সোধিছোঁ ?

ডাঃ লুটফুৰ বহমান (মন্ত্ৰী) : কৰিব পাৰিম ।

Re : Dredging Operation

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*257. Will the Minister, F.C.&I. be pleased to state :

(a) Whether it is a fact that there was no dredging operation in the Brahmaputra during the last winter season ?

(b) If so, what is the reason for such failure ?

(c) What is the total amount the department has incurred upto now :

(i) Purchase, (ii) Maintenance of the dredgers ?

Shri Bishnu Prasad (Minister of State, F.C.&I.) replied :

(a) Yes.

(b) The dredgers were not received during the last winter season. These are also not taken over finally so far.

(c) (i) Nil.

— (ii) Rs. 13,473.70 only upto 4th January 1974 with effect from 29th June 1973.

Rs. 12,358.38 being pay T. A. & allowances of W/C staff and

Rs. 1,115.32 for purchase

Rs. 13,473.70 of miscellaneous materials for maintenance.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, in reply to (c) the Minister has stated that there was no expenditure on purchase. The other day also we enquired under whose control these dredgers were lying in the Brahmaputra ?

Shri Bishnu Prasad (Minister of state) : Provisionally these are under the B. F. C. C. of the Government of Assam because these have not been finally taken over by the Government of Assam.

Shri Dulal Chandra Barua : What dose the Minister mean by the word "provisional" ?

Shri Bishnu Prasad (Minister of state) : Provisional means that they are to supply some more materials to the dredgers and therefore we have not taken them over finally.

Shri Dulal Chandra Barua : Whether the amount involved in the purchase of the dredgers will be included in our plan allocation ?

Shri Bishnu Prasad (Minister of state) : No Sir.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : These two dredgers have not yet been used handed over to the state Government then why these are being maintained by the Government of Assam ? Why these are not being maintained by the Central Water Transport organisation or the Government of India ?

Shri Bishnu Prasad (Minister of state) : We have not finally decided about this matter. At the moment so we are requesting the Inland Water Transport of the Government of Assam to maintain them.

Shri Dulal Chandra Barua : When we have not taken them over finally why should we maintain them at such a huge cost ?

Shri Bishnu Prasad (Minister of state) : We are in correspondence with the D. G. S. & D. as to who is to bear the cost of maintenance of the dredgers.

Shri Dulal Chandra Barua : Whether these dredgers are meant for exhibition for people of Assam or will they be put into work ?

Shri Bishnu Prasad (Minister of state) : These will be put into use.

Shri Dulal Chandra Barua : When ? The winter is already over.

Shri Bishnu Prasad (Minister of state) : The Chief Minister said in the House the other day in reply to

another question that we have not as yet got Dredger Masters and when they will be available, the dredgers will be put into use.

Mr. Speaker : The question hour is over.

Undisposed Starred Questions

বিষয় : মাছৰ উৎপাদন

শ্রীলীলা কান্ত দাসে সোধিছে :

*২৫৮। মাননীয় মীন বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে :

(ক) অসমত প্ৰয়োজনীয় মাছখিনিৰ কিমান টন ৰাজ্যৰ ভিতৰত উৎপাদন হয় ?

(খ) ৰাজ্যৰ ভিতৰত উৎপাদিত মাছখিনিৰ আৰু বাহিৰৰ আমদানি কৰি অনা মাছখিনিৰ বৰ্তমান বজাৰ দৰ মতে প্ৰত্যেকৰে মূল্য কিমান টকাকৈ হব ?

(গ) অসমত প্ৰয়োজনীয় মাছখিনি ৰাজ্যৰ ভিতৰতে উৎপাদন কৰাৰ সম্ভাৱনা আছেনে, আৰু যদি আছে তাৰ ব্যৱস্থা কেনে ধৰণে লোৱা হৈছে ?

শ্রীউপেন্দ্ৰ দাস (মীন বিভাগৰ মন্ত্রী)য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) অসমত বছৰি প্ৰয়োজনীয় ৬০ হেজাৰ টন মাছৰ ৩০,০০০ টন অসমত উৎপাদিত হয়।

(খ) বছৰি গড় হিচাবে প্ৰতি কিলো গড় মাছৰ দাম কেজিত ৪৬ টকাৰ ভিতৰত আৰু ডাঙৰ মাছৰ দাম ৮১০ টকাৰ ভিতৰত।

(গ) অসমত প্ৰয়োজনীয় মাছখিনি ৰাজ্যৰ ভিতৰত উৎপাদন কৰাৰ সম্ভাৱনা আছে আৰু প্ৰয়োজনীয় মাছ উৎপাদনৰ বাবে পঞ্চম পাঁচ বছৰীয়া পৰিকল্পনাত আঁচনি লোৱা হৈছে। মীন নিগম গঠন কৰিও মীন উন্নয়ন কৰাৰ ব্যৱস্থা হাতত লোৱা হৈছে।

বিষয় : খেতিৰ মাটি পৰীক্ষাৰ গবেষণাগাৰ

শ্রীজয় চন্দ্ৰ বৰাই সোধিছে :

*২৫৯। মাননীয় কৃষি বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে :

(ক) যোৰহাট মহকুমাত খেতি পথাৰৰ মাটি পৰীক্ষা কৰিবৰ বাবে

গৱেষণাগাৰ ক'ত আছে ?

(খ) কেনেকৈ আৰু কাৰ যোগে এই পৰীক্ষা সমূহ কৰোৱা হয় ?

(গ) চৰকাৰে জানেনে যে যোৰহাট মহকুমাত তিতাবৰ এটা প্ৰধান আৰু অত্যন্ত ধান উৎপন্ন হোৱা অঞ্চল ?

(ঘ) তিতাবৰত এই ধান গৱেষণা কেন্দ্ৰ আছে নেকি ?

(ঙ) যদি আছে, এই কেন্দ্ৰতে এই অঞ্চলৰ খেতিয়ক বাইজক খবতকীয়া ভাবে সুবিধা দিয়াৰ উদ্দেশ্যে মাটি পৰীক্ষা কৰি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীউপেন্দ্ৰ দাস (কৃষি বিভাগৰ মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) যোৰহাটৰ বৰভেটা নামেৰে ঠাইত খেতিৰ মাটি পৰীক্ষা কৰিবৰ বাবে এটা পৰীক্ষাগাৰ আছে।

(খ) এই পৰীক্ষা গাৰত বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে মাটিৰ নমুনা পৰীক্ষা কৰে। এই কামৰ কাৰণে এজন Soil Testing officer, Senior Research Assistant দুজন আৰু Junior এজন আছে।

(গ) হয়।

(ঘ) অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ তলত তিতাবৰত এখন ধান গৱেষণা কেন্দ্ৰ আছে কিন্তু তাত মাটিৰ নমুনা পৰীক্ষা কৰাৰ সুবিধা নাই।

(ঙ) সচৰাচৰ ধান গৱেষণা কেন্দ্ৰবোৰত মাটি পৰীক্ষাৰ বাবে পৰীক্ষাগাৰ নাথাকে। তিতাবৰৰ বাইজে যোৰহাটৰ বৰভেটাত থকা মাটি পৰীক্ষাগাৰত তেখেত সকলৰ মাটি পৰীক্ষা কৰাৰ সুবিধা আছে।

Re : Fishery in Mancachar area

Shri Nurul Islam asked :

*260. Will the Minister, Fisheries be pleased to state :

(a) Whether any scheme for establishing Fishery in Mancachar area has been undertaken by the Government ?

(b) If not, why not ?

Shri Upendra Das (Minister, Fisheries) replied :

(a) No Scheme has yet been under taken there.

(b) The possibility of undertaking a Fishery project in Mancachar area is being examined.

Shrimati Pranita Talukdar : Sir, I beg to call the attention of the Minister, Supply under Rule 54 of the Rules of procedure and conduct of Business in Assam Legislative Assembly to the news item appearing in the Dainik Asom, dated 20th January, 1974 under the caption, “চাউল আপ, খৰি ডাউন অব্যাহত”

শ্রীমতী তান্তী (মন্ত্রী) : ১৯৭৪ চনৰ ২০ জানুৱাৰীৰ দৈনিক অসম বাতৰি কাকতত প্ৰকাশ পোৱা ‘চাউল আপ খৰি ডাউন’ অব্যাহত শীৰ্ষক বাতৰিটোৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ হৈছে। এই বাতৰিটোত অভিযোগ কৰা হৈছে যে গুৱাহাটীৰ পৰা যোৱা কেইখন মান বেলেচ চোৰাং ভাবে চাউল বাংলা দেশলৈ চালান হয়।

এই বিষয়ে চৰকাৰে অনুসন্ধান কৰিছিল। অনুসন্ধানৰ পৰা জনা যায় যে, এনেকৈ বেলেৰে বাংলাদেশলৈ বহু পৰিমাণৰ চাউল চোৰাং ভাবে চালান যোৱাৰ কোনো খবৰ পোৱা নাই। নগাওঁ জিলাৰ অতিৰিক্ত উৎপন্ন হোৱা এলেকাৰ পৰা ধান চাউলৰ চোৰাং চালান বন্ধ কৰিবৰ বাবে কিছুমান তালাচি চৰ্কাৰ স্থাপন কৰা হৈছে। তদুপৰি চৰকাৰৰ বিনা অনুমতিত কোনো ধান চাউল বেলেচ নিবলৈ অনুমতি নিদিবলৈ বেলেচ কৰ্তৃপক্ষক সজাগ কৰি দিয়া হৈছে। যোৱা নবেম্বৰ মাহৰ পৰা ধান চাউলৰ এনে অবৈধ চালান বন্ধ কৰিবলৈ বেলেচ পুলিচ আৰু জিলা পুলিচে লগত সশস্ত্ৰ পুলিচৰ সহায় লৈ লামডিং, লংকা আৰু হোজাই বেলেচ ষ্টেশ্যনত তালাচি কৰিবলৈ ধৰিছে। স্থানীয় কৰ্তৃপক্ষই এনে ব্যৱস্থা হাতত লোৱাৰ কাৰণে বাতৰি কাকতত অভিযোগ কৰাৰ দৰে তেনে কোনো বিস্তৃত ভাবে ধান চাউলৰ চোৰাং চালান হোৱা নাই।

যি কি নহওক, ধান চাউলৰ এনে চোৰাং চালানৰ প্ৰচেষ্টা চৰকাৰে কেতিয়াও আওকান নকৰে। এনে কাৰ্য্যত লিপ্ত থকা লোকৰ ওপৰত চৰকাৰে কঠোৰ ব্যৱস্থা লব।

কোনোবাই যদি ধান চাউলৰ এনে চোৰাং চালান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা প্ৰকৃত খবৰ পায়, তেন্তে তৎক্ষণাত চৰকাৰৰ বা স্থানীয় কৰ্তৃপক্ষক দৃষ্টি গোচৰ

কবিবলৈ অনুৰোধ কৰা হ'ল। যাতে স্থানীয় কতৃপক্ষই তৎক্ষণাত বে-আইনী কাৰ্য্যত লিপ্ত থকা লোকৰ ওপৰত যথোচিত ব্যৱস্থা লবলৈ সক্ষম হয়।

Mr. Speaker : Now, item No. 2A.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Mr. Speaker, Sir, we deeply mourn the death of Shri T. T. Krishnamachari, who died on March 7, 1974 at the age of 74.

Born at Madras on November 26, 1899, Shri T. T. Krishnamachari entered business after his graduation in 1921. In 1937, he was elected to the Madras Legislative Assembly and played a prominent part in the State Legislature. In 1942, he was elected to the Central Assembly in a bye-election.

Shri Krishnamachari became a member of the Constituent Assembly of India in 1946 and became one of the prominent members of the Drafting Committee of the Indian Constitution. He was included in the union Cabinet with the portfolios of Commerce and Industry from 1952-56 and Iron and steel in addition from 1955-57. He resigned from Union Cabinet in 1958 and elected unopposed to Lok Sabha in 1962. He was again included in the Union Cabinet with the heavy portfolios of Finance, Economics and Defence Coordination. But again in 1965, he resigned from the Union Cabinet. He was a great parliamentarian and a great economist too.

In 1964, Shri T. T. Krishnamachari attended the Commonwealth Prime Ministers' Conference in London. A writer of great repute on varied subjects, Shri Krishnamachari widely travelled abroad.

We convey our condolences to the bereaved family.

11th March

Shri Dulal Chandra Barua : Mr. Speaker, Sir, while associating with the sentiments expressed by the leader of the House at the sudden and sad demise of Shri T. T. Krishnamachari, the former Union Finance Minister, I would submit that with his death the country has lost a great statesman, an able Parliamentarian and a reputed economist. As an Economist he has made valuable contribution to the country's economy and his literature is popular not only in this country but throughout the world. He was a great patriot who fought along with Mahatma Gandhi and other veteran leaders of the country for the independence of the country. He was a man of great principle. Dictated by his conscience he resigned from the Union Cabinet and took to his own way of life. A great leader, who could lead the nation when he was the Finance Minister of the Country. I, on my own behalf and on behalf of my colleagues in this side of the House convey our heartfelt condolences to the members of the bereaved family. May his soul rest in peace.

Shri Dulal Chandra Khound : Mr. Speaker, Sir, I on my own behalf and on behalf of my group here fully associate ourselves with the sentiments expressed by the leader of the House at the sad demise of Shri T. T. Krishnamachari. With his death the country has lost an able Parliamentarian and administrator also. He was a financial expert. We express our deep sorrow and convey our condolences to the the members of the bereaved family.

Mr. Speaker : I associate myself with the feeling and sentiments expressed by the Leader and other Hon'ble

Members of this House on the demise of Shri T. T. Krishnamachari. Shri Krishnamachari was an impressive personality. His massive and manysided personality emerged when he entered business and politics after graduation in 1921.

As a member of the Madras Legislative Assembly, he played a significant role in legislative and other works during the time of Congress Ministry. He won the bye-election to the Central Assembly in 1942. Having been an effective member of the Constituent Assembly he was taken as a member of the Drafting Committee which drafted the Constitution the supreme law of the land.

During the period from 1952 to 1965 Shri Krishnamachari held a number of portfolios in the Union Cabinet such as Commerce and Industry, Iron and Steel, Finance Economic and Defence Co-ordination etc. In 1965 he resigned from the Union Cabinet.

He represented India in the Commonwealth Prime Ministers' Conference held in London in 1964. As a writer, his articles published in the newspapers and periodicals earned great popularity.

The noble soul of India passed away on 7th March, 1974.

We mourn his loss and offer condolence to the members of the bereaved family.

Now I would request the Hon'ble members to rise in their seats for 2 minutes as a mark of respect to the departed soul.

Now. Mr. Indreswar Khound.

Shri Indreswar Khound : Sir, I beg to raise a matter under Rule 301 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly relating to the news item appearing in the Dainik Asom, dated 19th February, 1974 under the Caption “হত্যাকাণ্ড সম্পর্কিত উপযুক্ত শাস্তিৰ দাবী”।

Sir, on 17th February last a serious crime was committed at Dibrugarh. When the school going girls were proceeding through the street suddenly a ruffian attacked a 14 year old girl and brutally murdered her in front of so many people and in the heart of the town. The saddest thing is that not a single person was there to raise his finger against the culprit. There were wide spread protests against such activities of ruffians. These are known as eve teasing and the next day there was a big procession of the ladies and demanded of the Deputy Commissioner to take stringent measures against such activities. The culprit who committed this murder later surrendered to the Police Station. The public of Dibrugarh wanted an action against the eve teasers so that the school going girls may not face any harassment on the way. These activities are taking place not only in Dibrugarh alone but elsewhere also rather in all the Districts of Assam. It is very difficult for a respectable families to move about in the town with their sisters and daughters as they do not know from where such dangers may come. Therefore Sir, we want to know what steps Government has taken in this regard. Sir, it is not a matter confined to Dibrugarh alone-these things are happening in other parts of the State. Therefore, we want that

Government should take stringent measures in this respect. Sir, these bad characters are known to the Police and also they are known to the public and therefore it is very easy to round them up so that such incidents may not recur in the State.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, may I add a sentence ? Sir, it is a matter of concern not only for one place but also other parts of the state as well. Sir, many times I have reported this matter to the Government. When the girls go to schools a batch of bad elements who are seen standing on the road side used to behave very bad with the girls. During the year 1966-67 such things used to take place at Jorhat but as the Superintendent of Police took stringent measures these activities could be curbed down to a great extent. It is not only in Dibrugarh Sir, in almost all the towns of the State such things are seen. In Dispur itself Sir, we are not in a position to move about in the campus. Upto 11 or 12 at night people with long hairs are seen moving about. I do not know why such people are allowed to enter the campus. Whoever he or she may be, the Government should take stringent measures in this respect, and round up these elements. Untill and unless this is done such things may happen here also not to speak of Dibrugarh or other places. I personally feel that there are people who may not tolerate such activities but if they go and protest against this then a clash may arise there. I hope the Government will take some immediate steps so that such things may not happen here. Here in Dispur campus we ourselves feel insecured when we see that upto

10 or 11 p.m. unwanted elements are loitering about. All these aspects should be taken into consideration and I hope that Government will appreciate it. Due to the inaction on the part of the police such things are happening. I would urge upon the Government to alert the police personnels for dealing with the criminals forthwith.

Shri Kherod Saikia : Mr. Speaker Sir, I have something to add more with Mr. Khound. I have had occasion to visit Dibrugarh on 9th February, 1974. When I just went to attend the Dibrugarh Executive Council of the University I met lot of the people irrespective of caste and creed. Practically on 11th February they just went to the District Court having a good amount of students and ladies. Secondly I had the occasion to meet those silent procession. I mean to say that I had a talk with the Deputy Commissioner at Dibrugarh District Court. Practically these things are happening and the people are actually afraid of that this sort of things might occur in near future. So I mean to say that the Government did not take any proper step. Practically all the people are actually thinking how they would move just like a civilised people. So I am pretty sure Government will take proper step.

শ্রীউপেন সনাতন : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ কবলগীয়া বিশেষ নাই কিন্তু ডিব্ৰুগড়ৰ এজন সদস্য হিচাবে তাৰ ৰাইজৰ মনৰ ভাবখিনি কবলৈ বাধ্য হৈছো। অকল আজি ডিব্ৰুগড় বুলিয়ে নহয় সকলো ঠাইতে এইধৰণৰ কাৰবাৰ চলি আছে। আজি আমাৰ ছাত্ৰীবিলাকে বৰ ভয় পাইছে। আমি কোনোদিনে এনেধৰণৰ কথা শুনা নাছিলো স্কুললৈ যাওতে ৰাষ্ট্ৰাত হত্যা কৰা কথা।

আজি ডিব্ৰুগড় তিনচুকীয়া বুলি নহয় সকলো ঠাইতে বাষ্টাৰ ওচৰত বা চিনেমা-হল বিলাকৰ ওচৰত বা হাট বজাৰত ছোৱালী এজনী ওলালে ইতিকিং কৰে— অকনো নিয়মানুবৃত্তিতা নাইকিয়া হৈছে। এই ঘটনাৰ পাচত এনে চিন্তাধাৰা হৈছে যে কোনোৱে নিজৰ মাইকীজনীক বাহিবলৈ ওলাবলৈ দিবলৈ ভয় কৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত মই পুলিচৰ দোষ বুলি নকওঁ আজি এইটো সমাজৰ ব্যাধি হৈ পৰিছে। আজি সকলোৰে ইজ্যাতৰ কথা চিন্তা কৰিবলগীয়া হৈছে। গতিকে আমাৰ চৰকাৰে এই ক্ষেত্ৰত কঠিন ব্যৱস্থা লব লাগে যাতে কোনো লৰাই ফুটপাথৰ ওচৰত, বজাৰত বা চিনেমাহলত বৈ থাকি কোনো নাৰীজাতিকে অসভ্য ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে অতি শীঘ্ৰে ব্যৱস্থা লোৱা দৰকাৰ।

শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এই ক্ষেত্ৰত অকন-মান কথা যোগ দিব বিচাৰিছো। ডিব্ৰুগড়ত যি অঘটন ঘটনা ঘটি গ’ল তাৰ কাৰণে আজি মাতৃ হৃদয় হাহাকাৰ কৰি উঠিছে। আজি যদি টাউনৰ নিচিনা এটা পৰিবেশতে স্কুললৈ আহোতে এজনী ছোৱালীক হত্যা কৰা হয় তেনেহলে গাওঁৰ লৰা ছোৱালী যি বহুত দূৰৰ পৰা আহে বাষ্টা পথৰ কোনো সুবিধা নাই সেই লৰাছোৱালীৰ মাক বাপেক সকলৰ মনত আতঙ্কৰ সৃষ্টি কিয় নহব। গতিকে এই বিষয়ে গৃহ মন্ত্ৰী মহোদয়ে বিশেষ চোকা দৃষ্টি দিব বুলি আশা কৰিলো আৰু এই চোৰাংচোৱা বিভাগটো শক্তিশালী কৰি এই বিষয়ে বিশেষ তত্পৰ হবলৈ মই চৰকাৰক টানি অনুৰোধ কৰিলো।

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, অসম বিধান সভাৰ ৩০১ ধাৰা নিয়ম অনুযায়ী মাননীয় সদস্য শ্ৰীহিতেশ্বৰ খাউণ্ডে উত্থাপন কৰা যোৱা ১৯ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখৰ “দৈনিক অসম কাকতত প্ৰকাশিত” হত্যাকাণ্ড সম্পৰ্কত উপযুক্ত শাস্তিৰ দাবী শীৰ্ষক বাতৰিটোৰ বিষয়ে তলত প্ৰকৃত তথ্য দাঙি ধৰা হ’ল।

যোৱা ১৫ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখৰ বাতিপুৰা প্ৰায় ৯২ মান বজাত ডিব্ৰুগড়ৰ মৃত বগজয় চৌধুৰীৰ ছোৱালী পাঞ্চালি চৌধুৰীয়ে স্কুললৈ যোৱাৰ পথত হিমা-লয় ৰিট্ৰেডাৰ্চ অনুস্থানৰ এজন কৰ্মচাৰীয়ে হঠাতে দুডাল জোঙা লোহাৰ ৰ’ডৰে বুকুত আঘাত কৰে। শ্ৰীমতী চৌধুৰী ডিব্ৰুগড় ভিক্তোৰিয়া ছোৱালী ইংৰাজী উচ্চ বিদ্যালয়ৰ অষ্টম মান শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰী। তাইৰ বয়স প্ৰায় ১৪ বছৰ আৰু লোহাৰ জোঙা ৰ’ড দুডাল তেওঁৰ গাত সোমাই যায়। ছোৱালীজনী আঘাত পোৱাৰ লগে লগেই অজ্ঞান হৈ যায়। ছোৱালীজনীৰ মাক আৰু বাইদেউকে

ঘটনাৰ খবৰ পাই ঘটনাস্থলীত উপস্থিত হয় আৰু শ্ৰীমতী পাঞ্চালী চৌধুৰীক অসম মেডিকেল কলেজলৈ লৈ যায়। মেডিকেল কলেজত ডাক্তৰ সকলে তাইক পৰীক্ষা কৰাৰ কিছু সময়ৰ পিছতেই তাইৰ মেডিকেল কলেজত মৃত্যু হয়।

যিজন ডেকা ল'ৰাই শ্ৰীপাঞ্চালী চৌধুৰীক আঘাত কৰিছিল বুলি সন্দেহ কৰা হৈছে তেওঁৰ ঘৰ হ'ল বিহাৰত আৰু তেওঁৰ নাম হ'ল বাম বলক প্ৰসাদ। ছোৱালীজনীক আঘাত কৰাৰ পাছত মানুহে তেওঁক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ বাবে, তেওঁ হাতত চুড়াল লোহাৰ ব'ড লৈ ডিব্ৰুগড় আৰক্ষী চকীলৈ দৌৰিবলৈ ধৰে। তেওঁ থানাত জনায় যে এজনী ছোৱালীক তেওঁৰ হাতত থকা ব'ড চুড়ালেৰে আঘাত কৰিছে। ভাৰতীয় দন্দ বিধি আইনৰ ৫৪ ধাৰা মতে পুলিচে তেওঁক গ্ৰেপ্তাৰ কৰে আৰু থানাৰ লক আপত ভৰাই থয়। ইয়াৰ অলপ পিছতেই ছোৱালীজনীৰ ডাঙৰ ককায়েক শ্ৰীঅশোক চৌধুৰীয়ে আৰক্ষী চকীত উপস্থিত হয় আৰু এখন এজাহাৰ দিয়ে। এই এজাহাৰত কোৱা হয় যে তেওঁৰ ভনীয়েক পাঞ্চালী চৌধুৰীৰ বয়স ১৪ বছৰ সিদিনাখন বাতিপুৰা ৯৫টা মান বজাত স্কুললৈ গৈ থকাৰ পথত হিমালয় ৰিট্ৰেডাৰ্চ অস্থানৰ এজন কৰ্মচাৰীয়ে তেওঁৰ ভনীয়েকক চোকা লোহাৰ ব'ডেৰে আঘাত কৰে।

ভাৰতীয় দণ্ড বিধিৰ ৩২৬ আৰু ৩০২ ধাৰা মতে এটা কেচ বেজিষ্টাৰ কৰা হৈছে আৰু আচামীক চালান দিয়া হৈছে। আচামীয়ে হাকিমৰ আগত স্বীকাৰ কৰে বুলি পোৱা খবৰ মতে তেওঁ কয় যে সি হেনো পাঞ্চালী চৌধুৰীক ভাল পাইছিল। কিন্তু ছোৱালীজনীয়ে তাৰ এই ভালপোৱাক আঘাত কৰিলে তাক “জুতা মাৰঙ্গে” বুলি কয়। ইয়াতে সি অপমানিত হোৱা বুলি ধৰি লৈ যোৱা ১৫ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে ছোৱালীজনী স্কুললৈ যোৱা সময়ত জোঙা লোহাৰ ব'ডেৰে ছোৱালীকজনীক আঘাত কৰিলে।

তদন্তৰ ৰিপোৰ্ট মতে জানিব পৰা গৈছে যে আচামীয়ে স্কুললৈ যোৱা সময়ত সদায়ে ছোৱালীজনীক জোকাইছিল। ছোৱালীজনীয়ে তাক ভাল পোৱা নাছিল আৰু তাক কৈছিল যে তাই তাক জোতাৰে মাৰিব। এই হত্যাকাণ্ডৰ ওপৰত এতিয়াও তদন্ত চলি আছে।

ডিব্ৰুগড়ৰ বিভিন্ন স্কুল আৰু কলেজৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে যোৱা ১৬ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে শ্ৰেণীৰ পৰা বিৰত থাকি আচামীক উপযুক্ত শাস্তি দিবলৈ দাবী জনায়।

ডিব্ৰুগড়ৰ বিহাবাৰী অঞ্চলৰ ৪৮ জন ব্যক্তিয়ে হিমালয় ৰিট্ৰেডাৰ্চ অনুস্থানটো স্থানান্তৰিত কৰিবৰ বাবে দাবী জনাইছে। এই অনুস্থানটোতেই ওপৰত কোৱা-মতে আচামী জনে কাম কৰিছিল। এই বিষয়টো ডিব্ৰুগড় জিলা উপায়ুক্তৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে।

হিমালয় ৰিট্ৰেডাৰ্চ অনুস্থানটোৰ পৰাও এখন আবেদন পোৱা হৈছে। এই আবেদনত তেওঁলোকে পুলিচৰ পৰা এই অনুস্থানটো ব্যৱসায় কাৰ্য্য চালু কৰিবলৈ বন্ধণাবেন্ধণ বিছাৰিছে। এই বিষয়বোৰ এতিয়া বিবেচনাধীন হৈ আছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এই ঘটনা সংক্ৰান্তত মাননীয় সদস্য শ্ৰীখাউণ্ড, বৰুৱা শইকীয়া আৰু শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰাই যিখিনি কথা কৈছে সেইখিনি সচা কথা। ছাত্ৰী সকলে স্কুল কলেজত যোৱা সময়ত কিছুমান লৰাই ওচৰত থিয়হৈ থাকি নানাধৰণৰ ঠাট্টা মস্কৰা কৰে। কিন্তু কেইটামান কনিষ্টবল তাত থাৰা কৰিলেই মই ভাবো এই সমস্যাৰ সমাধান নহয়। এই বস্তুটো হৈছে আজিৰ যুগত 'চোচিয়েল ক্ৰাইম' বঙ বিৰূপৰ কাপোৰ চলা পিন্ধা, দীঘলকৈ চুলি ৰখা এই 'চোচিয়েল ক্ৰাইম' হঠাতেই দমাব নোৱাৰি। এই ক্ষেত্ৰত নিজৰ মাক-দেউতাক বা অভিভাবক সকলৰও এটা বিশেষ দায়িত্ব আছে। সকলোৰে সমানে লাগিলে হয়তো কিছু সাম কাতিব। মাননীয় সদস্য সকলে যিখিনি কথা কৈছে যে দিশপুৰৰ আশে পাশে বা কম্পাউণ্ডৰ ভিতৰতো ৰাতি ১২ বজাত মানুহ ইফাল সিফাল কৰে সেই সম্পৰ্কে চৰকাৰে ব্যৱস্থা লব। আনহাতে এই ঘটনা সংক্ৰান্তত যিজন দায়ী যিজনে আৰক্ষী চকীতগৈ ধৰা দিলে তেওঁক এতিয়াও বেণ্টত দিয়া হোৱা নাই।

দোষীৰ ওপৰত শাস্তি দিয়াটো পুলিচৰ কৰ্ত্তব্য—পুলিচ বিভাগে এই ক্ষেত্ৰত নিশ্চয় পিচল্‌হকি নাযাব।

শ্ৰীজিলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : মন্ত্ৰী মহোদয়ে হিমালয়ান ৰিট্ৰেডাৰ্চ কম্পেনীৰ যিটো কথা কলে শুনিলো। তাত লৰায় ছোৱালী জোকায় থাকে। তেওঁক মালিকে বন্ধণা বেন্ধণ দিবলৈ বিচাৰিছে তেওঁৰ ওপৰত একো ব্যৱস্থা লোৱা নাই। মালিক কৰ্মচাৰী আগত থাকোঁতে ছোৱালী জোকোৱাৰ কাৰণে লৰা জনৰ ওপৰত একো ব্যৱস্থা নললে। এই সংক্ৰান্তত আইনৰ ফালৰ পৰা একো ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাযায়নে কি?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া : (মন্ত্ৰী) এইটো পৰিধান কৰাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হ'ব।

শ্রীহুলাল বৰুৱা : মালিক জনৰ নাম কি ?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া : (মন্ত্ৰী) নামটো নাজানো।

Announcement by the Speaker

Item No. 4 :

Mr. Speaker : I have an announcement to make.

Under Rule 230 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly, I called a meeting of the Business Advisory Committee on 7th March, 1974 in my Chamber at Dispur to finalise the time-table for Demands for Grants. The time-table as approved by the Committee has already been circulated to the Hon'ble Members.

I hope this has the approval of the House.

(Approved)

Government Bill.

Item No. 5

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Revenue) : Sir, I beg leave to introduce the Assam Land Holding (Adoption of Relationship under the Assam Land and Revenue Regulation, 1886 in the acquired permanently Settled Estates) Bill, 1974.

Mr. Speaker : Has the Hon'ble members leave of the House to introduce the bill.

(Leave granted)

Here is a message. "I recommend under Article 207(1) of the Constitution of India that the Assam Land Holding (Adoption of Relationship under the Assam Land and Revenue Regulation, 1886 in the acquired permanently settled estates) Bill, 1974 be introduced and moved

in the Assam Legislative Assembly.

L. P. Singh

(Governor of Assam)

Shri Paramananda Gogoi (Minister) : Sir, I introduce the Bill.

(Secretary then read out the title of the Bill)

Mr. Speaker : It seems the Hon'ble Members have no interest in the debate. I have not received any list from the whips of members desirous to take part.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, we have given our list.

Shri Mal Chandra Pegu : Sir, I have not finished the speech as yet. I would like to continue.

Mr. Speaker : How long you will take ?

Shri Mal Chandra Pegu : Mr. Speaker, Sir, I will take only few minutes, Sir, I want to raise the question of settlement of fisheries. Sir, because of the implementation of the Fisheries Rules adopted by the Government in 1971, Government is incurring heavy loss in the matter of fishery revenue. In Jorhat subdivision alone the defaulting amount as it stood on 5th March, 1974, stands at Rs. 5,10,731.65 paisa according to the Deputy Commissioner. He has already served notices on the defaulting lessees. The number of defaulters is about 34, and the biggest defaulters are the Fishery Co-operatives formed by 100% Scheduled Caste share holders. Sir, in this connection I would like to mention the names of the following Societies :

1. Kakodonga 2 (ga) Arrear amount
Secretary, Shri Dimbeswar Das,
Jonaki Min Silpa Samabaya
Samiti 23,697.50

2. Kakadonga 2 (kha) Min Silpa Samabaya
Samiti : President Shri Taran Das 10,700.00

3. Maloa Raboi.
Secretary, Jonaki
Min Silpa Samabaya Samiti,
Shri Dimbeswar Das 16,000.00

4. Teok Taptapi.
President, Shri Kinaram Das,
Teok Min Silpa Samabaya Samiti 8,500.00

5. Shri Jayram Das,
President Bharamara Min Silpa
Samabaya Samiti 14,120.00

Shri Tankeswar Das, Secretary, Dhanijan Min Silpa Samabaya Rs. 31,421.00. The term of the lease of this fishery will be over by 31st March, 1974. So, only a few days left for expiry of the lease. Then Brahmaputa Block 3, Secretary Baldev Das, Barbil Fishery Co-op. Society Ltd. Rs. 47,563.90 p. Gormur Jogipathar fishery, Shri Khageswar Bharali, Secretary, Chilakala Hohoya Pohanya Fishery Co-operative Society Ltd., Rs. 84,875.00. Then Gatanga Sawladubi fishery—Shri Dambarudhar Baniya, Secretary, Jorbil Borgori Fishery Co—operative Society Ltd.,

Rs. 12,000.00 Bhareki fishery Shri Sonaram Bora, Secretary Kharichakhoa Fishery Co-op. Society Ltd., Rs. 25,551.00. This gentleman in the name of so-called Societies has taken settlement of another fishery namely Baralimora Fishery at Rs. 45,000 or so in North Lakhimpur. Then Sir, Bharamora fishery—Shri Kamal Ch. Das. Secretary, Kamalpur Fishery Co-op. Society Ltd. Rs. 2,520.00. Again Shri Khageswar Bharali has taken settlement of another fishery namely Barak at Rs. 13,750 in the name of Secretary, Silakhala Hohoiya Fishery Co-op. Society Ltd. So, Sir, this is the position of defaulters in the Jorhat Subdivision and God knows what is the position in other Subdivisions. So far as my information goes, in Barpeta Subdivision a sum of Rs. 12 lakhs is outstanding. Why this is so? The reason is that the present Fishery Rules are defective. For the settlement of fisheries with the Co-operatives formed by actual fishermen of the schedule caste, they are to deposit only 10% of bid money and they get the settlement. After getting settlement they do not care to pay the balance amount. Sir, the present Fishery Rule 5(2)-(a) runs as follows:—"Conditions of sale of Fisheries. Any tenderer including Co-operative Societies formed by communities other than members of actual fishermen belonging to Scheduled Castes or members of Maimal community of the district of Cachar shall, immediately after the acceptance of their tender, furnish in cash, as security a sum equal to twenty-five percent of revenue of the fishery for the first year of the full term of settlement;

(b) Provided that Fishery Co—operative Societies with 100 percent share-holder from members of actual fishermen belonging to Scheduled Castes of the State or Maimal Community of the district of cachar and registered under the Assam Co—operative Societies Act, 1949, shall immediately on acceptance of their tenders, be entitled to deposit a sum as cash security equal to ten percent of the revenue of the fisheries settled with them for the first year of the full term of settlement.....'

So, they are to deposit only 10% of the security money immediately they get the settlement and delivery or possession given without taking any additional security as used to be. But there after nobody takes any interest or responsibility to pay the balance amount. Sir, in my subdivision 60% of the total fisheries are reserved for the scheduled castes and these reserved fisheries are situated in the midst of the tribal areas. As a result the local tribal people donot allow to these lessees to fish in these fisheries. Sir, due to the defect in the fishery rules the defaulting amount is increasing. Previously the defaulting amount was not so high but after the implementation of the present fishery rules, the amount has increased. These defaulting persons are now taking fisheries in different names.

Now, the Government has decided to extend the term of the lease of some of the fisheries on the ground that the lessees suffered losses due to the reasons of their fisheries being affected by natural calamities beyond their control. I agree that the terms of those lessees who lincurred losses due to natural calamities, should be given ex-

tension but in doing so the Government will have to verify the facts. Some of the Secretaries of the Societies are also registered contractors under the P.W.D. and E. & D. and therefore, Government will have to verify their individual position before giving extension.

In one hand they as secretary say that they incurred losses due to the reasons beyond thier control but on the other hand they will amass wealth in their individual capacity and they will feed themselves fat by doing fishery business. Before extending the terms of the leases of the fisheries it should be first verified as to whether the lessee or lessees applying for extension have other avocations of life other than fiishery business and whether he has made up his position by doing fishery business simply because loss had been incurred the term of the lease should not be extended. If they are found that they are financially benefitted, than there is no question of extending the term of the fishery. Therefore, I request the Hon'ble Chief Minister to see that these things do not happen in future. Then, sir, regarding the definition of the actual fishermen, I should say that there are some defects in this definition as per the existing fishery rules. Sir, the rules enforced before there were no such defects. The definition was alright in the earlier one. Sir, the actual definiticn according to Present Rule reads like this: By "actual fisherman of the Scheduled Caste is meant" is fishermen belonging to Scheduled Caste alone.

Sir, according to this, only those who "are actual fishermen belonging to Scheduled Castes or Maimal

Co-munities of the State can claim as fishermen. This is according to the present definition of the rule. But this was not so in the old rule. According to the old rule, other than these people were termed as actual fishermen irrespective of the castes and creeds. Sir, this should be the spirit of the definition of the term of fishermen. So, Sir, this definition should be changed. According to the present definition only those who belong to the scheduled castes can get preference as to settlement of fisheries. Persons, other than the scheduled castes, are not entitled to get preference or settlement. Therefore, Sir, my submission is that those who are actual fishermen who fish themselves or who do fishing business whether he or she belongs to scheduled caste or not should be given the settlement of fisheries. Otherwise, the actual fishermen will not get the benefit of settlement of fisheries and only those who belong to scheduled castes whether he or she fishes will get the benefit. In a nutshell I say that this caste bar should be removed.

Mr. Speaker : Mr. Pegu, you please try to conclude.

Shri Mal Chandra Pegu : So, Sir, I would request the Government to consider this Sir, there is no basis as to how the fisheries are categorised as 60% and 40% categorisation is done in the subdivision without any basis. The basis is the note given by the dealing assistant. Sir, the dealing assistant of the D.C.s office is the man in person in categorisation of the fisheries in a subdivision and whose notings count much in this respect.

Whatever he submits, that is accepted by the Government so, instead of coming to the Government for categorisation people approach the Dealing Assistant and if the Dealing Assistant gives the report properly, then the whole purpose is served. So, Sir, it is my request to see that there should be basis on which the present categorisation is made. The fisheries located in the tribal areas should never be categorised as the question of law and order may sometime arise. 60% fisheries and these fisheries should be categorised as 40% fisheries. If matter is not done the question of law and order will always arise. Then coming to the functioning of the chairman of the Regional Board, Majuly I like to speak a few words. Sir, of course, our Education Minister and the Minister of state Education are not present in the House-but I hope that Hon'ble Chief Minister will kindly listen to what I say about the functioning of the Board and the activities of the chairman in particular.

Mr. Speaker : Mr. Pegu, you finish your speech.

Shri Mal chandra Pegu : Sir, I will conclude now. In this connection, I would like to state that one decision is taken in the Board's meeting by the chairman and another decision is taken after the meeting is over. And the decision of the Board is set at naught by the chairman. I donot know if the chairman has got such overriding power under the Act and Rules. Sir in this connection I wrote a letter to the Secretary, Majuly Regional Board. Of course, he is not actually the Secretary ; he is the Additional Deputy Inspector of schools and is now in charge

of the Secretary. I will simply read out a portion of that letter which I will also submit to you, sir. Sir, the last portion of the letter reads as follows :

"I was told that the Chairman had given you a note not to issue appointment letters to the teachers appointed in the meeting of the Board held on 17.1.74. against retirement and deputation vacancies and in their place some other teachers not appointed in the meeting were directed to be appointed by the Chairman. Now the Chairman can go against the decision of the Board is a matter to be seriously enquired into. The Chairman has not been given the overriding power to override the decision of the Board. You are the Secretary of the Board but not Secretary to the Chairman and hence you are not bound to carry out the order of the Chairman, which goes against the decision of the Board ; if you do so you may do so at your personal risk". Sir, I wrote this letter to him with a copy to the Government for necessary action. But upto now no action has been taken from the Government side. Sir, so far as I know, Chairman has not been given the overriding power to override the decision of the Board. Therefore, I request the Hon'ble Chief Minister to see to it. Now, the Chairman has taken shelter with Majuly Students Santha which dictates him. It may further be mentioned that the Board is now under the control of the Majuly Students Santha under the leadership of the students of Majuly College. Sir, if these things happen, then how the democracy will function. So, Sir, I request the Hon'ble Chief Minister, to call for all rec-

ords and see how the Chairman is functioning there in the Board and what the Secretary is doing. I have also told the Secretary once that he being a Government Servant, he is not supposed to hear what the Chairman dictates. He is to implement the decision of the Board and is not to implement the orders given by the Chairman. I have told him this but even then there is no change in him.

Those boys who have been given appointment by the Chairman and the boys who have been given appointment in the meeting of the Board on 17.1.74 may come to a clash. So I request the Chief Minister to see and take action within this session. Now I must thank the P.W.D. minister once again for making provision for construction of three R.C.C. bridges over Tuni river and Daria also and another at Khoabuli on Kamalabari North Lakhimpur Road. To have constant communication with North Lakhimpur one more R.C.C. bridge over Lohit on North Lakhimpur Kamalabari Road near Garmur Satra and so also R.C.C. bridges over Gergeri and Kharkari on Majuly Road and another over Tuni on Barguda-Barpomua P.W.D. Road may please be taken over. These three bridges are most important for Majuli for constant communication. Government has made provision for Kherkata Dyke. A sum of Rs. 85,000/- was provided for that and tender was called but till now no construction work has been started. Ofcourse there is still time but till now no allotment has been made to any contractor and when I asked the Executive Engineer about the delay

he told me that no clearance was given from the E&D Department.

(The bell rang and hon'ble Member sat down)

(at 12-11 p.m. Mr. Speaker vacated the chair, and Mr. Lila Kanta Bora, chairman occupied it).

(at 12.23 P.M. Shri Lila Kanta Bora vacated the Chair and Mr. Speaker took the Chair)

Mr. Speaker: The House stands adjourned till 2.30 P.M.-

Shri Bijoy Krishna Handique: Mr. Speaker Sir, this is indeed a mighty challenging task to make a budget in trying circumstances as the country is passing through. The last year saw the economy of the country being weighed down under a severe strain. Unprecedented rise in the prices has caused hardship to the people, particularly, to the poor people, a situation reminiscent of the dark days of the world War II. Besides, there are recurring colossal damages to the crop caused by natural calamities. It has been estimated that about Rs. 7 crores, on an average is the annual loss to the state due to floods alone. Agricultural production has been further set back by draught in two consecutive years. The position of industrial production is in no better shape. Dislocation in the movement of coal and essential raw materials due to strikes in Railways and shortage of power and the increased cost of fuel have told heavily upon industrial production. And as it has been pointed out in the Budget there has been indiscriminate monetary expansion at a rate five times more than that of the year 1973.

All these factors have led to rapid and unprecedented shooting up of the prices. It should also be borne in mind that the price spiral has not been sudden. It has been continuing unabated from plan to plan. The wholesale prices during the Second Plan period rose by 6% annually. No doubt, the spiral slowed down during the initial years of the Third Five Year Plan. It soon picked up again. For the period 1963 to 1966 the annual rate of increase in price was 9% as against 6% for the Third Plan period taken as a whole. But a year after there was a sudden spurt in price which rose by 16% during 1966-67, though this phenomenon was explained away as a temporary phase caused by the 1965 war with Pakistan and two successive years of drought. It continued in 1967-68 also leading to a rise of 11%. This rise was, no doubt, less than the preceding year, but certainly higher than the earlier one. Then after a short spell of stability in 1968-69, the pressure began to be felt on price in 1969-70. It aggravated the next year. Since the beginning of the Fourth Plan, the index numbers of the wholesale prices (1961-62-100) of all commodities registered an increase from 175.7 to 218.1 in 1972-73 and of the foodgrains from 214.4 to 262.8 an increase of 30.4%. Between April, 1972 and April, 1973, the all India average consumer price index has gone up by 34 points from 187 to 221. Since then price has been galloping. Thus it is quite natural that the general price rise in the country will affect the price level in Assam too. Government however, has taken a series of measures to hold the price line. No doubt the de-

cision to take over the rice trade and to replace the monopoly trading by co-operative societies are correct step. But they are not adequate. It is now being increasingly felt that a few more measures are required to make the rice take-over a complete success. Our experience in the past as well as at present has convinced us that the take-over will not be easy unless it is accompanied by a tighter control over the rice mills. It is absolutely necessary to enable the Government to have a firm grip over the rice trade. The mills owned by the big traders have been used systematically as a camouflage to rice smuggling and all sorts of unfair trade. Even when milling licenses are suspended as a punitive measure, the mill owners in collusion with a number of traders and a section of farmers who are at least rated not as small farmers conspire to raise the price. So when I suggest tighter control over the rice mills I have at the back of my mind still doubts whether that control will be in the long run effective. So the time has come to examine the possibility of taking over of the mills. There are slightly over 400 mills of various sizes in the State. Leaving out the mills of small and medium size for which some norms need to be prescribed and the mills in the co-operative sector, steps need to be taken to take over the rest of the mills. Such a measure, though radical however need careful handling. I would like to caution the Government against motivated over-enthusiasm. By 'motivated overenthusiasm' I mean the sabotaging of the scheme under the cover of overzealousness. For adequate

machinery to run the mills needs to be set up. The people are not prepared to accept the explanation later that the scheme failed due to inadequacy of the machinery. The take-over of the mills will also enable the Government to modernise them for better turn-out. Government should also procure the mustard and if necessary, take over of the mills too. Along with this growing of pulses need to be encouraged to make the state self-sufficient in food production. Unless production is kept under the vigilant eye of the Government and some control established soaring prices cannot be curbed and we are fated to lie at the mercy of mercantile interests and artificial market vagaries. For prices constitute the hub of the problem. And there is only one way out: compulsory procurement and rationing of all essential commodities.

Next Sir, I come to the recommendations of the Sixth Financial Commission Hon'ble member Shri Gaurisankar Bhattacharyya has found in the Budget nothing but an eulogy of the Sixth Finance Commission. But while developing his thesis for a drastic revision of the Constitution in the context of Union State Relations he pleaded for more power for the Finance commission as real good can be delivered by this institution. So there is nothing wrong in referring to what the Government has achieved from the Finance Commission. You may

call it an eulogy or just a statement of fact. But the fact remains and we cannot get out of it, that the recommendations of the Sixth Finance Commission will do immense good to this State. Frequent complaints about regional disparity are in the air in the House as well as out side. Now, Sir, a beginning, a good beginning has been made in this direction of removing the disparity between financially stronger and weaker States. Who will object if the Divisible Pool gets a greater coverage, as demanded by Shri Bhattacharyya ? In fact there has been a general trend in the direction of increasing the Divisible Pool through a greater coverage. There is already a feeling in the country that it is not possible to increase any further the share of the income tax pool. It may, there be necessary to include down more taxes. Sir, there is no reason why certain allied taxes like Wealth Tax, gift tax, corporation tax etc. are not to be included in the pool, particularly since income tax and excise duty are being already distributed. Why not then rethinking on distribution of excise duties ? These are some of the possibilities which need to be explored. These suggestions have been already made on a number of occasions in the past by hon'ble members on either side of the House. And if the Finance Commission is further strengthened, as desired by Shri Bhattacharyya, our Government will be the happiest. But

But then the fears as expressed by hon'ble Member, Shri Bhattacharyya, are more imaginary than real. Mr. D.T. Lakdawala, a renowned author on the subject of Union-State Financial Relations, says, "The Finance Commission is expected to play the role of a wise man, a judge, between the conflicting claims of the States, on the one hand, and the Centre on the other. While in the nature of the case the recommendations of the Commission are not binding and the final decision lies with the President, or the Parliament, the hope is that the nature and the composition of the Finance Commission, its quasijudicial method and its eminent and experienced personnel will command spontaneous respect. Since its recommendations will be wellargued, and the result of long study and hard work, the Parliament would not depart from them except for strong reasons and with fair unanimity." So far, there is no erosion of the power and scope enjoyed by the Finance Commission except as it is alleged by another statutory body, Planning Commission, which hon'ble Member, Shri Bhattacharyya, also wants to see strengthened. Though the matter has evoked a good deal of controversy, the experts think a way may be found so that both the bodies may work together to a (a) common goal in their own spheres with the same tests in a spirit of non-grudging cooperation and (b) they may be assigned functions with a clear-cut jurisdiction without impinging on each other's utility. So, both the bodies can thus co-exist. In a federation there is always room for adjustment. Mr. Honson rightly says, "Federation would be meaningless on a strict book-keeping system". The

very fact that the Sixth Finance Commission has recommended the increase from Rs. 5,315.99 crores to Rs. 9,608.85 crores and what is more, the increase of grants-in-aid under Article 275 from 52.4% to 70.5% shows that if the states can present their cases strongly and convincingly, the Finance Commission can be made to acquiesce. This is no begging. This is the assertion of one's right: this is the thumping on the right table. And Sir, we have never claimed that whatever Government has received from the Finance Commission are enough and be-all and end-all of everything. Far from it. It has been clearly said in the Budget that it is only a beginning. And I say it is a good beginning. What has troubled Shri Bhattacharyya are the problems of Federal finance itself. Distribution of functions and tax powers, overlapping of tax powers or tax sharing are some of these problems in every federation. Very often, both the layers are keen to exploit their tax resources. Ay, there is the rub! Mr. A. K. Chanda, another eminent writer on the subject - though he has reservations on the question of Promoting harmonious financial relation between the Union and the State, admits: "In no federation it has been found possible to provide for allocation of resources to correspond to allocation of functions. Even when the correct balance was established, at the inception of a federation, it soon got disturbed by the uneven powers allocated to them respectively. A measure of interdependence has now become a normal feature of a federal State. And India is no exception." It, however, must be admitted that in emergencies like war, the federal

layer is much more important and so also in an economy where the national economic integration is much greater. To quote Mr. Lakdawala, "Extension of social welfare measures and the greater role of the State in development have increased expenditures of the regional layers, whereas greater integration of the national economy and the understanding and appreciation of functional finance have led to more progressive taxes being left at the national level. It is this difficulty that constitutes the additional financial problem in a federal set-up, the need for balancing devices, the opportunity and danger of using them for introducing uniformity in State matters." Sir, the appointment of the Finance commission is provided in the Constitution. Having provided for Central assistance, as a matter of course to the State, the Constituent Assembly clearly foresaw the danger of vesting absolute discretion in the Centre. So it felt that the evaluation of the need of each State and the determination of the quantum of assistance to be afforded should be left to an independent agency as a safeguard. This is how the Finance Commission came into being. In other words, the Constitution gives discretion to the President to remit to the Commission any financial issue impinging on Union-State relation. So, Sir the question of its permanence does not arise at all. And as it is the creation of the Constitution, its recommendations must be taken into account in deciding the grants-in-aid of the State's revenues, the sharing of taxes and other matters referred to it. In fact, it has no parallel in established federation.

The only close substitute, as rightly stated by Shri Bhattacharyya, is the Australian Commonwealth Grants Commission which examines the pleas of the claimant states for assistance. It has, however, unlike its Indian counterpart, no power to suggest changes in tax sharing nor the basis for distribution inter se. In fact, the Finance Commission has more comprehensive power. So, Sir, the situation is not that bad as claimed by Shri Bhattacharyya. After all, to cite from Trudeau as quoted by Donald Smiley in Conditional Grants and Canadian Federation, "It almost seems that whenever an important segment of the population needs something badly enough it is eventually given them by one level of government or the other, regardless of the Constitution". I would, however, ask the Government to note carefully the views of the Finance Commission on recovery of loans and tax arrears and enforcement of certain minimum standards of fiscal discipline and certain minimum standards of performance by public sector undertakings. I do understand the difficulties in the case of the agriculturists in repaying the loans due to frequent damage of the crop by natural calamities. But what about the tax arrears? In the last Budget session many of us gave the staggering figure of arrears amounting to Rs. 7.20 crores. Situation has not improved since then. Rather it has deteriorated. Arrears even date as far back as 1948. There are arrears unrealised since 1939. The Carriage Tax was abolished 12 years ago, but those who fought in the Court to undo it still move about in a cavalier way having dampened on the Tax Department their dues to the tune of Rs. 2.20 crores.

On an earlier occasion during this session, Hon'ble Member, Shri Bhattacharyya, did rightly express his bitterness against the Tax Department for whose fault the Act was struck down by the Supreme Court. We should now consider the re-introduction of the tax. No doubt the powerful tea and jute lobby will try their utmost in covert or overt way in pressurizing the Central Government not to agree to its re-introduction on the plea of unfettered flow of trade and commerce. But our Government must be prepared to assert itself. But the question - the legitimate question - arises : What is the use of levying a tax if it cannot be enforced ? If the evaders cannot be detected and brought to book ? There is no manner of doubt that the Government machinery is weak. In which spheres taxes are dodged are known to all. Paradoxically enough, they are not detected. I refer to a glaring instance. A person assessed for income tax and in addition assessed by the State Government for agricultural income show less income to income tax Department under the pretext of earning from his agricultural land which he claims as source of his livelihood. But when the same person is assessed for Agricultural income which comes under the State Government he pleads unproductiveness of the same plot of land. This happens only because there is no co-ordination between the two departments under two Governments in spite of two official Auction markets one at Gauhati and the other at Calcutta, huge quantities of tea are disposed of in private auction outside the state. Have any steps been taken to prevent such evasion ? What about the purchase tax of jute ? It is

not a mean amount. Has the tax been properly realised? Or for that matter, any purchase tax in the State? So it is time Government reorganised the Tax Department and toned up its administration for better performance. It appears for sometime the office of the Commissioner of Taxes has just been a resting place. One comes here for a sojourn and then leaves. What can we expect when the Head of the Department keeps shifting so often? The Budget indicates that a Bill for additional taxation is forthcoming. We should not be alarmed by that so long as the common people are not hit. Taxation Government must resort to if it wants to bring about socialism in the peaceful way. For without taxation how can Government break the concentration of wealth? The role of taxation is now considerably larger than what it was in the past when economies were far less complex than at present. Taxation now is not merely a device to raise the revenue needed by Government to finance its various activities but it has been increasingly recognised to be an important tool for achieving the economic and social objective of Government and to bring about re-distribution of incomes on a socially desirable basis. Thus the present tax policy has two fold objective: to bring adequate resources to the exchequer and thereby to enlarge the total pool of savings in the economy—a developing economy suffering from low levels of per capita incomes and savings. Secondly, to achieve the social objective of the Government. However, all these policies will be reduced to a mockery unless the parallel economy operating

with "Black Money" is unearthed and checked. The interim Report of the Wanchoo Committee has recommended three radical measures : (1) Demonetisation, (2) Ceiling on cash holdings and (3) Acquisition of immoveable property in case of under statement of purchase consideration. Of these three, the first and the second, namely, Demonetisation and Ceiling on cash holdings, are matters to be taken up by the Central Government only. So the third can be tried by the State Government. This is not only the view of the Wanchoo Committee. Even earlier Santhanam Committee reported "To buy and sell properties at prices much greater than those recorded in the conveyance deeds has become a common method of cheating the Central Government of income-tax and other taxes and the State Government of the stamp duty and as a convenient method of transferring black money. The committee even suggested the setting up of a corporation to acquire such properties at the stated value or on small premium. Bhootalingam Committee on Rationalisation and simplification of Tax structure also suggested that such undervalued property be acquired by the State. But at any rate the circulation of black money which is reported, though unofficially, to be mounting to Rs. 9000 crores, must be stopped. Otherwise all our efforts to curb prices will be a more wash out. Of all the dangers of this unaccounted money the worst is the creation of inflation by raising prices. So Government must think of ways to tackle tax dodging and prevent proliferation of black money. Hon'ble member Shri Dulal Khound has rightly observed that as the State Government does

not levy direct taxes, the affluent section of society very often get off unscathed. But even then indirect taxes can also serve the purpose if certain safeguards are ensured. Professor Dandekar in his Presidential address at the Fifty-sixth All India Economic Conference has observed "in order to bring down the real value of high incomes, direct taxation must be supplemented by indirect taxation of the commodities entering into the consumption of the rich. But while doing this compensating action must be taken to prevent consequent rise in the prices of many commodities of common consumption and (b) adverse effect on the employment and income of many common people engaged in the production of goods and services entering into the consumption of the rich". The State Government however, has the exclusive power to tax in the domain of agricultural income. A Government wedded to democratic socialism cannot afford to allow a rich kulak class flourish. The Kulak class is now the generator of all types of right reaction in the country. It is they who have thwarted Government policy of food-grains take over, ceiling on land holding or any concession to the tenants. So far agricultural incomes have been given a very favourable treatment. Unless Government uses this tax to curb the landed gentry, its force will grow from strength to greater strength thwarting all radical measures of land reform. Professor Dandekar thinks that even the recommendations of the Raj Committee on Agricultural Taxation which is under consideration of the state Government, may also be useful. It is not that the recommendations are very radical and seek to re-distribute land.

Nevertheless the incidence of tax is such that it will inevitably create pressure for a redistribution of land in the desired direction. For there will be pressure on the larger holder to sell a part of his land and there will be facility for a small holder to buy it. Ultimately the transaction will be governed by the efficiency of cultivation and incidence of taxation. Sir, these are some of the ways to transfer income from the rich to the poor in a bid to eliminate poverty.

It is heartening to note that Budget lays stress on additional resource mobilisation during the Fifth Plan period. The rate of domestic savings and investment must be raised. The only way out of industrial stagnation is a massive effort at mobilisation of domestic savings and corresponding public investment. And investment effort can only be sustained by massive physical resource mobilisation.

In this connection, before I conclude, I refer to the concern of the Sixth Finance Commission regarding the poor performance of the public undertakings. Sir, Public sector is indispensable to a socialist economy. Unless the performance of the public sector improves, how can we proceed to establish the socialist order? For the essential condition of a socialist economy is growth. And unfortunately our public sector undertakings are conspicuous by the lack of growth. I would urge the Government to constitute a commission to go deep into the causes of failure and poor performance in our public undertakings.

শ্রীৰমেশ মোহন কুলি : অধ্যক্ষ মহোদয়, বাজেট বিতৰ্কৰ ওপৰত অংশ গ্ৰহণ কৰি মই দেখিবলৈ পাইছো যে ১৯৭৪-৭৫ চনৰ কাৰণে যি খন বাজেট ডাঙি ধৰা হৈছে সেই বাজেটত সৰ্ব্বমুঠ ১ কোটি ৯৬ লাখ ৩৭ হাজাৰ টকাৰ ঘাটি দেখুৱা হৈছে। আৰু এইটো পূৰণ কৰাৰ কাৰণে মুখ্য মন্ত্ৰী তথা ভাৰ-প্ৰাপ্ত বিত্ত মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই নতুন কৰ কাৰ্টলৰ যদিও প্ৰস্তাৱ কৰা নাই কিন্তু পিচত হয়তো কৰ কাৰ্টলৰ প্ৰস্তাৱ ডাঙি ধৰিব বুলি ইঙ্গিত দিছে। আনহাতে এই ঘাটি পূৰণৰ কাৰণে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে সামৰিক বাহিনীক দৈনিক লগাব কাৰণে বামৰ বাহিৰে যি বিলাক বিদেশী মদৰ আবকাৰী শুক্ক বেহাই দিয়াৰ কথা আছিল এইটো প্ৰত্যাহাৰ কৰা হৈছে। বামৰ ওপৰতো আন এটা কৰ ধাৰ্য্য কৰা হ'ব। ইয়াৰ ফলত যি ধন বাহি হ'ব তাৰে ঘাটি পূৰণ কৰা হ'ব। বাজেট খন কি হৈছে কেনেকুৱা হৈছে এইটো মই বহলাই কবলৈ বিচৰা নাই। মাত্ৰ মই এইটোকে কব বিচাৰিছো যে এই বাজেট খনৰ দ্বাৰা মায়াৰ জালেৰে দৃষ্টি স্তম্ভ কৰি মানুহক মহান্ধ কৰিব বিচাৰিছে। এই ঘাটি বাজেটৰ কাৰণে অসমৰ জনসাধাৰণৰ মাজত যিটো উদ্বেগ আতঙ্ক প্ৰকাশ পাইছে সেইটো আমি বুজিব পাৰিছো। এটা দৃষ্টি স্তম্ভ বস্ত্তৰ দ্বাৰা অসমৰ জনসাধাৰণৰ উন্নতি সাধন কৰিব নোৱাৰে। বিশেষকৈ আমি ইয়াৰ ভিতৰত ছটা দিশ দেখিবলৈ পাও। এটা দিশ অতি স্পষ্ট যে অসমেই বোলক বা ভাৰতেই বোলক এই দৰে বছৰি বছৰি ঘাটি বাজেট উত্থাপন কৰাৰ কাৰণে দেশত মুদ্রাস্ফিটি হ'ব পাৰে। ইয়াৰ ফলত দেশত বস্ত্তৰ মূল্য বৃদ্ধি হৈছে আৰু বস্ত্তৰ সংকট হৈছে। আৰু আজি কৃত্ৰিম ভাবে যদি ঘাটি পূৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে তেন্তে এইটোৱে জনসাধাৰণৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ ওপৰত প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিব। আমি এই বাজেটৰ দ্বাৰা দেখিবলৈ পাইছো যে এই ঘাটি পূৰণৰ কাৰণে আন কোনো ব্যৱস্থাৰ কথা চিন্তা কৰা নাই। বিশেষকৈ এটা কথা মই কব খুজিছো যে কৃষকৰ ভূমিকা অৰ্থনৈতিক বিকাশৰ ওপৰত বিশেষ ভাবে নিৰ্ভৰ কৰে। ভাৰতবৰ্ষত কৃষক সকলৰ শতকৰা ৮০ ভাগ কৃষকেই ঋণী অৱস্থাত আছে। এই কৃষকৰ অৱস্থা উন্নত নকৰি যদি আমি অত্যাৱ কৃত্ৰিম উপায় অৱলম্বন কৰি যি বিলাক ঘাটি সেইবিলাক পূৰণ কৰিবলৈ প্ৰচেষ্টা কৰো তেনেহলে জনসাধাৰণৰ বিশেষ উপকাৰ নহ'ব বুলি আমি ভাবো। বিশেষকৈ কৃষকৰ ক্ষেত্ৰত কৃষি কৰৰ যিটো ভূমিকা ই গৌণ ভূমিকা গ্ৰহণ

কৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত দুটা মত দেখা যায়। কিছুমানে কয় যে কৃষিৰ ওপৰত কোনো কৰ লগাব নালাগে আৰু কিছুমানে কয় যে কৃষিৰ ওপৰতো কৰ লগাব লাগে। এই দুয়োটা মত চলি আছে। এই ব্যৱস্থাত ফিচকেল পলিচি বা ৰাজহ নীতি চলি আছে। এইটো চিৰাচৰিত নিয়ম মতেই সমালোচনা কৰা হৈছে। আমাৰ এতিয়াও পুৰণি ৰাজহ নীতিকেই চলি আছে। এইটো কথা ঠিক যে যি বিলাক ধনী মানুহ যি বিলাক ধনী কৃষক শ্ৰেণী এই শ্ৰেণীৰ পৰা কৰ কাটল আদায় কৰিব লাগে। কিন্তু যিবিলাক খেতিয়ক দৰিদ্ৰৰ গ্ৰাসত পৰি আছে, ছবেলা ছমুঠি খাবলৈ নাই, যি বিলাকৰ মাটি বানপানীয়ে পুতি পেলালে, ঘৰ বাৰী উটাই নিলে সেই সকলৰ পৰাও একেই কৰ আদায় কৰাৰ ব্যৱস্থা চলি আহিছে। কিন্তু এই ব্যৱস্থাৰ পৰিবৰ্ত্তে চাব লাগিব মাটিৰ মূল্য। মাটিৰ মূল্য নিৰোপন কৰি কৰ আদায় কৰা হয় তেন্তে দেশৰ যিটো ৰাজহ নীতি আৰু কৰ নীতি এইটো ভাল অৱস্থালৈ আহিবলৈ বাধ্য হ'লহেতেন। এই কৃষি কৰৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ যাওতে দেশৰ ৰাজহ আৰু কৃষিৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিব লাগিব। কিন্তু এইটো কৰিব পৰা নাই। এতিয়া পঞ্চম পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ আৰম্ভণি। আজি ভাৰত বৰ্ষত এনে এটা অৱস্থাৰ সৃষ্টি হৈছে যে আজি পশ্চিমীয়া চৌ আহি পৰিছে। অসমলৈকে সেই চৌ আহিছে। মহামনৰ মহাত্মা গান্ধীয়ে এটা কথা কৈছিল যে আমাৰ দেশত সৰু আৰু মজলীয়া উদ্যোগ বিলাকত জোৰ দিব লাগিব। এতিয়া যেতিয়া বৃহত উদ্যোগক ভাৰতবৰ্ষত ঠাই দিবলগীয়া হৈছে তেনে স্থলত কৃষকৰ অৱস্থালৈ পিঠি দিছে। আজি কেইবাটাও পৰিকল্পনাত দেখা গৈছে যে গড়ে কৃষিত ২০'৪ আৰু উদ্যোগত ২০'০৯ শতকৰা হাৰত মূলধন খটাই আহিছে। আনহাতে কৃষক শ্ৰেণীৰ শতকৰা ৭০ ভাগ কৃষিৰ ওপৰত জীয়াই থকা দেখা গৈছে। কিন্তু এই উদ্যোগৰ পৰা অসম তথা ভাৰতৰ আয় হোৱা নাই। আজি সকলো উদ্যোগতে লোকচান হৈছে। অথচ এই উদ্যোগ বিলাকত অজস্ৰ টকা খৰচ কৰি পুৰি ৰাখিব লগা হৈছে। গতিকে কৃষিৰ গৌণ ভূমিকা নিতান্ত প্ৰয়োজন। আমি যেতিয়ালৈকে কৃষকৰ অৱস্থা উন্নত কৰিব নোৱাৰো, কৰৰ ক্লাচিফিকেশ্বন কৰিব নোৱাৰো তেতিয়ালৈকে দেশৰ আৰ্থিক অৱস্থা উন্নত নহব। আজি গৰীব আৰু ধনীয়ে একে কৰ দিব লগা হৈছে। আজি বাননিয়ন্ত্ৰন কৰি খেতিব উন্নত ব্যৱস্থা কৰি বেটাৰমেণ্ট লেভি

লব পৰা নাই। যি বিলাক মাটি পতিত হৈ হৈ পৰি আছে সেই বিলাকত উন্নত পদ্ধতিৰে খেতি কৰাৰ কাৰণে সকলো প্ৰকাৰৰ বস্তু যোগান ধৰিব লাগিছিল। খেতি কৰেৰে এগ্ৰিকালচাৰ ইণ্ডাষ্ট্ৰি হিচাবে ধৰি লৈ যদি খেতিৰ সজুলি যোগান দিলোহেতেন তেন্তে খেতিয়কৰ অৱস্থা উন্নত কৰি কৰকাটল আদায় কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিলোহেতেন। আজি গৰীব সকলৰ বজাৰত বস্তু কিনিব পৰা অৱস্থা নাই। যিহেতু মুদ্ৰাস্ফিতিৰ সৃষ্টি হৈছে, মূল্য বৃদ্ধি হৈছে গ্ৰাহক শ্ৰেণীক এফেক্ট কৰিছে। আজি ধনী দুখীয়া সকলো শ্ৰেণীয়ে একে দামত বস্তু কিনিব লগা হৈছে। আজি বজাৰত দুটা দামৰ সৃষ্টি কৰিছে। এইটো দূৰীকৰণৰ বাবে মাত্ৰ এটা উপায় আছে সেইটোৰ সম্পৰ্কে চৰকাৰে চেষ্টা কৰি চাব পাৰে। দুখীয়া গৰীব লোক বা সীমিত আয় থকা লোকৰ কাৰণে বেচনৰ ব্যৱস্থা কৰি বস্তুৰ যোগান ধৰিব লাগে। কাৰণ যিবিলাক ধনী লোক ইনকমটেক্স কৰ দিব পৰা ধনী মানুহে বজাৰত চাউল কিনি খোৱাত একো অসুবিধা নহয়। যিবিলাকৰ সীমিত আয় সেইবিলাকক সহায় কৰা হ'ব। কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত যিবিলাক আৱশ্যকীয় বস্তু সেইবিলাক যোগান ধৰিবৰ কাৰণে মই পৰামৰ্শ ডাঙি ধৰিলো।

তাৰ পাছত ভূ-সম্পদৰাজি উদ্ধাৱন কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে চেষ্টা কৰিব লাগে। আজি আমাৰ প্ৰত্যেক বছৰেই কোটি কোটি টকা ধাৰ লাগিব ধৰিছে। ভূ-সম্পদৰাজি উদ্ধাৱন কৰিব পাৰিলে আমাৰ দেশত সম্পদ বৃদ্ধি হ'ব বুলি আমি ক'ব পাৰো। এই ক্ষেত্ৰত মই ডিব্ৰুগড় আৰু লক্ষীমপুৰ জিলাৰ কেই-টামান কথা উল্লিখ কৰিছো। লক্ষীমপুৰ অঞ্চলত অনেক সম্পদ লুকাই আছে। ইয়াৰ জংঘলত বাহ-ইকৰা, নল-খাগৰি আদি সামগ্ৰী অপৰ্যাপ্ত আছে। এইবিলাকৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কাগজৰ কল স্থাপন কৰাৰ ব্যৱস্থা আছে। ইয়াৰ হাবিত থকা মূল্যবান গছ-গছনীৰ পৰা প্লাইউড ফেক্টৰী আৰু মেচ ফেক্টৰী গঢ়ি উঠিব পাৰে। লক্ষীমপুৰ জিলাত এহেজাৰ ১২শ হেক্টৰ আবাদী মাটিত কুহিয়াৰ খেতি কৰিছে। জুনাইবপৰা পাচিঘাট অঞ্চললৈকে ১২ শ হেক্টৰ মাটিত বাইজে কুহিয়াৰ খেতি কৰিছে। গতিকে সেইবিলাকলৈ চাই এই অঞ্চলত চেনিকল এটা হোৱাৰ যথেষ্ট সম্ভাৱনা আছে। মৰাপাট কলৰ সংক্ৰান্তত ক'ব পাৰি যে তাত এহেজাৰ ৮৬৫ হেক্টৰ মাটিত মৰাপাট খেতি হয়। গতিকে মৰাপাটৰ কল এটা স্থাপন কৰিব পাৰি। অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি জানে সোৱনশিৰিত সোণ কমোৱা কাম হৈছিল। আৰু এতিয়াও সোনোৱাল জাতি বিলাক আছে।

সোৱনশিৰিত এতিয়াও সম্পদ আছে। ১৯০১ চনত বৃটিছ কোম্পানীয়ে অনু-
সন্ধান কৰিছিল আৰু সোণ কমাৰৰ কাৰণে লাইচেন্স দিছিল। তাত গবেষণা
কৰিছিল আৰু সোণ উদ্ধাৰ কৰিবৰ কাৰণে ব্যৱস্থা লৈছিল। আহোম ৰজা
ৰাজেশ্বৰ সিংহৰ দিনত প্ৰতি বছৰে ২৫ শ আউন্স সোণ উদ্ধাৰ কৰিছিল।

আহোম স্বৰ্গদেউ ৰাজেশ্বৰ সিংহৰ দিনত সোৱণশিৰিত ২৫ আউন্স সোণ
উদ্ধাৰ কৰিছিল যদিও আজি সেই সোণ কমোৱাৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা
আমাৰ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কৰা হোৱা নাই। বৃটিছৰ আমোলতো এই সোণ
কমোৱাৰ কাৰণে 'ৰিচাৰ্ছ' আদি চলিছিল। এতিয়াও যদি এই বিষয়ে আমাৰ
চৰকাৰে কিবা এটা ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে তেতিয়াহলে, নিশ্চয় কিছুমান সুবিধা
পোৱা যাব। ইয়াৰ বাহিৰেও সোৱণশিৰিৰ বালিত ক'লা কয়লাৰ নিচিনা
কিছুমান বস্তু সদায় সোৱণশিৰি নৈত উঠি আহি থাকে। ইয়াৰ পৰা যিটো
দেখা যায় এইবিষয়েও কিবা অনুসন্ধান আদি চলালে নিশ্চয় তাৰ পৰা কিছু-
মান তথ্যৰ সন্ধান পোৱা যাব আৰু কয়লাৰ কাৰণেও কিছুমান উমাণ পোৱা
যাব পাৰে।

তাৰোপৰি ধান চাউলৰ ক্ষেত্ৰত লক্ষীমপুৰ জিলা খন চাপ্ৰাছ এৰিয়া
আৰু বছৰি তাৰ পৰা প্ৰায় চাৰি লাখ কুইণ্টল ধান তাৰ পৰা বাহিৰলৈ
অহা স্বত্বেও এই অঞ্চলটো আজি ইমান পিছ পৰি থকাটো সচাকৈয়ে অতি
দুখৰ কথা হৈছে। তাত ৰাষ্ট্ৰা ঘাট, বাট পছলি আদি একোৰে সুবিধা
নোহোৱাকৈ মানুহ বিলাক থাকিব লগা হৈছে। গতিকে তাত যদি এইবিলাক
সুবিধা আদি দিব পাৰি তেতিয়াহলে, তাত চাৰি লাখ কুইণ্টলৰ ঠাইত আৰু
হয়তো ৫০ লাখ কুইণ্টল ধান চাউল উৎপাদন কৰিব পাৰিলেহেতেন। আজি
বিশেষকৈ ধেমাজী অঞ্চলটো এটা অতি বানপানী অধাষিত অঞ্চল। তাত
প্ৰতি বছৰে হাজাৰ হাজাৰ মানুহ বানপানীৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈ আছে। তাত
বানপানী নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কোনো ধৰণৰ ব্যৱস্থা
গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই। আজি মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে যিখন বাজেট এই
সদনলৈ আনিছে সেই বাজেটত তেখেতে ৬ষ্ঠ বিত্তীয় আয়োগৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ
কৰিব লগা হৈছে আৰু ইতিমধ্যেই বানপানীৰ কাৰণে কিমান টকা ধৰা হৈছে
সেইটোৰ কোনো সহায় পোৱা নাই। জীয়াঢল, গাইনদী, সোৱনশিৰি আদিৰ
বানপানীয়ে যি বিত্তীয়িকাৰ সৃষ্টি কৰি আছে তাৰ পৰা যদি সেই বিধস্ত

লোকসকলক উদ্ধাৰ কৰাৰ কাৰণে বা বক্ষণাবেক্ষণ দিয়াৰ কাৰণে কোনো চিন্তা কৰা নহয় তেতিয়াহলে, তাত উপাৰ্জন কেনেকৈ বাঢ়িব? উপাৰ্জনেই যদি নহয় তেতিয়াহলে, সেই মানুহ বিলাকে কব কাৰ্টল আদি লগালে সেই কব কাৰ্টল আদি কেনেকৈ পৰিশোধ কৰিব।

ইয়াৰ পিছত আমি ডিব্ৰুগড় মহকুমাতো সেই একে অৱস্থাকেই দেখা পাওঁ। এই জিলাখনো অতি সমৃদ্ধিশালী অঞ্চল। তাত ২২৩ খন বাগান আছে। এই ২২৩ খন বাগানে ৮০ অযুত কিলোগ্ৰাম চাহ উৎপাদন কৰে। অৰ্থাৎ এই উৎপাদন ভাৰতবৰ্ষৰ সৰ্বমুঠ উৎপাদনৰ শতকৰা ২০ ভাগ। চিত্ৰনলাৰ খেতিতো তাত ৭ লাখৰ পৰা ১০ লাখ পৰ্য্যন্ত উৎপাদন কৰে বৈদেশিক মুদ্ৰা আৰ্জ্জীৱৰ ক্ষেত্ৰত এইটো বাহি টকা কয়লাৰ ক্ষেত্ৰতো লিডু, মাৰ্শেৰিটা, মাকুমত এতিয়াও এক্সপ্লৰ হোৱা নাই, বছৰি প্ৰায় ৫ লাখ টন উৎপাদন কৰে। তাত তিনি কোটি টকা পায়। তাৰোপৰি, কয়লাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰায় তিনিশ কোটি টকাৰ উৎপাদনৰ সম্ভাৱনা তাত বৰ্তমান। তেলৰ ক্ষেত্ৰতো ডিগবৈ, নাহৰুটিয়া, মৰাগত তেল আছে আৰু তাত ১৭ টা প্লাইউড, ফেক্টৰী আছে। ইয়াৰ বাহিৰেও ৬০ টা শ্ব-মিল আছে। তাতো ৬০ লাখ টকা উপাৰ্জন হয়। ইয়াৰ দ্বাৰা এক বৃজন-পৰিমাণৰ বৈদেশিক মুদ্ৰা উপাৰ্জন হব। কিন্তু এই বিলাক উদ্যটন কৰিবলৈ হলে সেইবিলাক জেগাত ৰাস্তা-ঘাট আদিৰ যেনেকুৱা অৱস্থা সেই বিলাক তৎকালেই উন্নত কৰি তুলিব লাগিব। কিয়নো তাত অন্য কথা বাদেই মানুহ আদি সহজে যাতায়ত কৰাৰো সুবিধা আদি নাই। তাত কৃষি সম্পদকে ধৰি যিবিলাক সম্পদ আছে সেই বিলাক উদ্যটন কৰি ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ চিন্তা নকৰাৰ কাৰণেই সেই বিলাক অঞ্চল আজি অতি পিছ পৰি আছে। তাৰ পৰা পাবলগা ৰাজহো আমাৰ চৰকাৰে সংগ্ৰহ কৰিব পৰা নাই। যদি এই কথা বিলাক ভূমি নীতি, ৰাজহ নীতি আদিৰ ফালৰ পৰা বিশ্লেষণ কৰি চোৱা নহয় তেতিয়াহলে, উপাৰ্জনৰ চাল আমাৰ কমি যাব। প্ৰায় তিনিলাখ জনসংখ্যাৰ এই সুবিস্তৃত অঞ্চলটো “ধেমাজী মহকুমা” ৰাজহ আদি তুলিবৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই। ৰাজহ আদি তুলিব নোৱাৰাৰ প্ৰধান কাৰণ হৈছে তাত মানুহক পঢ়া আদি দিব পৰা নাই। অৱশ্যে এসময়ত তিনি টকাকৈ এটা পাইকাৰী খাজনা তোলা হৈছিল কিন্তু খাজনা আদায় কৰাৰ কাৰণে মাটিৰ দায়িত্ব দিব নোৱাৰাৰ কাৰণে সেই ৰাজহ আদি

আমি হেৰুৱাব লগা হৈছে। এই বিষয়ে চৰকাৰে বিশেষ ভাৱে চিন্তা কৰা প্ৰয়োজন। ১৯৭২ চনৰ ৰাজহ আইন আৰু ১৯৬৮ চনৰ ৰাজহ আইনৰ মাজত এক বিৰাট প্ৰাৰ্থকা বৈ যোৱাৰ কাৰণে এই মানুহ বিলাকে আজি স্বাধীন দেশৰ নাগৰিকত্ব স্বত্ব হেৰুৱাব লগা হৈছে। ইয়াৰ ফলত এই মানুহ বিলাকে কোনো ঋণ আদি পাব নোৱাৰে, নিজৰ মাটি বাৰীৰ ওপৰতো কোনো স্বত্ব আদি নাই এই ধৰণেই তেওঁবিলাক আজি থাকিব লগা হৈছে। এই কাৰণেই মই আজি সদনৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছোঁ যে চৰকাৰে এই বিলাক কথা ভাল দৰেই চাব লাগে আৰু অতি সোনকালে পট্টা আদি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। ইয়াকে কৰিব নোৱাৰিলে কিছুমান ন-পমুৱাই আহি এই খিল-ঞ্জীয়া লোকসকলৰ মাটিবিলাক কৰাল গ্ৰাসত পেলোৱাৰ চেষ্টা কৰিছে। তাৰ পিছত আমাৰ জনজাতীয় লোকসকলে চৰকাৰৰ শাসন-শোষণ নীতিত অতিষ্ঠ হৈ পৰিছে। জনজাতি ৰাইজ আজি আন্দোলনমুখী। আমাৰ মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে তেওঁলোকৰ সৰ্বস্বাধীন উন্নতিৰ কাৰণে যিটো ট্ৰাইবেল ডেভেলপমেন্ট কৰ্প'ৰেশ্বন কৰিম বুলি আশ্বাস দিলে সেইটো কেৱল আজি কাগজতহে আছে। আজি ভাৰতীয় সংবিধানেও স্বীকাৰ কৰিছে যে, আমাৰ দেশৰ শতকৰা ৭০ ভাগ মানুহ দৰিদ্ৰতাৰ সীমা বেখাৰ তলত আছে। আজি সকলো দিশতে এই মানুহ বিলাকক বিশেষকৈ আমাৰ জনজাতীয় লোকসকলক কৃষি, ব্যৱসায়, বাণিজ্য, নিয়োগ আদি সকলো দিশতে অগ্ৰায়-অত্যাচাৰ কৰি আছে আৰু এই লোক সকলৰ কোনো দিশতে ৰক্ষণা-বেক্ষণ আমাৰ চৰকাৰে দিব পৰা নাই। মানুহৰ ধৈৰ্য্যৰো এটা সীমা আছে। সেই কাৰণে আজি সময় থাকোতেই আমাৰ চৰকাৰক সকিয়াই দিব বিছাৰিছোঁ যে, চৰকাৰে এই লোকসকলৰ সৰ্বস্বাধীন উন্নতিৰ কাৰণে যি প্ৰচেষ্টা কৰিব বুলি আশ্বাস দিছিল সেইটো এমাহৰ ভিতৰতে সম্পূৰ্ণ কৰিব বুলি আশা ৰাখি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিলোঁ।

ডঃ কোশেশ্বৰ বৰা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, বাজেট বিতৰ্কত অংশ গ্ৰহণ কৰি কব বিচাৰোঁ যে বাজেট বুলিলে সাধাৰণতে প্ৰতি বছৰে আনুমানিক আয় ব্যয়ৰ আৰু বিভিন্ন সমস্যা সমাধানৰ নিদ্দেশক আচনি কৰা। কিন্তু আমাৰ ইয়াত যি খন বাজেট ডাঙি ধৰিলে সেই বাজেটত আমাৰ দেশৰ বিভিন্ন সমস্যাবলী সমাধান কৰাৰ কোনো ইঙ্গিত আমি দেখা নাপালোঁ। আমাৰ চৰকাৰে প্ৰত্যেক বছৰে একোখন ঘাটি বাজেট ডাঙি ধৰি আহিছে আৰু ধুনীয়া ভাষাৰে

বাইজৰ মনত সান্ত্বনা দিয়াৰ বাহিৰে কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত আমি একো দেখিবলৈ নাপাও। যদিও কৰ কাটল নলগোৱাকৈ এখন বাজেট ডাঙি ধৰিছে তথাপি বাজেটৰ শেষৰ ফালে দেখিবলৈ পাও যে “অতিবিলত কৰ কাটল বঢ়াই সম্পদ বৃদ্ধি কৰাৰ কাৰণে এখন বিল উত্থাপন কৰা হব”। দেখাত বাইজৰ ওপৰত কোনো কৰ কাটল নলগোৱাকৈ এখন বাজেট ডাঙি ধৰিছে কিন্তু আমি এইটো অনুমান কৰিব পাৰিছো যে পঞ্চায়তৰ নিৰ্বাচন অহাৰ কাৰণে আৰু কৰ কাটল লগালে নিৰ্বাচনত কিছু পৰিমাণে অসুবিধা হব বুলি ভাবি বাইজক কৈ আছে যে কোনো কৰ কাটল লগোৱা নাই কিন্তু আমি এই কথা বুজি পাইছো যে পঞ্চায়তৰ নিৰ্বাচন শেষ হৈ যোৱাৰ পিচতে কৰ কাটল লগাবৰ বাবে এখন বিল উত্থাপন কৰিব। এতিয়ালৈকে দেখা গৈছে যে স্বাধীনতাৰ পিচৰ পৰা আটাইকেইটা পৰিকল্পনাত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা ধাৰ কৰি আমি আমাৰ নতুন নতুন পৰিকল্পনা কৰিছো। ইয়াৰ ফলত প্ৰথমবাৰ পৰিকল্পনাত ২৮ কোটি টকাৰ পৰা গৈ গৈ ৪২১৬৪ কোটি টকা ধাৰ হৈছে প্ৰায় চাৰে চাৰি কোটি টকা ধাৰ হৈছে। এই বিলাক ধাৰ অসমৰ দ্বিতীয়া বাইজৰ মূৰৰ ওপৰত পৰিছে। আৰু আমি প্ৰত্যেক বছৰে ঋণৰ স্তৰ হিচাবে ১৮ কোটি টকা অসম চৰকাৰে বহণ কৰিবলগীয়া হৈছে। এই পৰিকল্পনাবোৰৰ জৰিয়তে কোনো উন্নয়নমূলক আঁচনি লব নোৱাৰিলে। যি বিলাক পৰিকল্পনাৰ জৰিয়তে অসমৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়ন হব পাৰে তেনেকুৱা পৰিকল্পনা আমি দেখিবলৈ নাপালো। ইয়াৰ জৰিয়তে অৱশ্যে বহুতো ঘৰ ছুৱাৰ, বহুতো আলি পহুৰি আৰু বহুতো খেতিৰ উপযোগী মাটি নষ্ট কৰি প্ৰকাণ্ড প্ৰকাণ্ড বিলডিং সাজিছে। উদাহৰণ স্বৰূপে দিচপুৰৰ কথা কৈ ধৰিব পাৰি। ইয়াত ৰাজধানীৰ নামত বহুতো খেতিৰ উপযোগী মাটি নষ্ট কৰি ৰাজধানী সাজিছে। আনহাতে পঞ্চায়ত লেভেলত হাজাৰ হাজাৰ ঘৰ ছুৱাৰ হৈছে আৰু এই বিলাক খেতিয়কক খেতিৰ মাটিৰ পৰা উচ্ছেদ কৰি সজা হৈছে। খেতিৰ উপযোগী মাটি বিলাক এই দৰে ঘৰ সজাৰ নামত নষ্ট কৰিছে কিন্তু খেতিৰ উপযোগী মাটি কতো উলিয়াই দিব পৰা নাই। চৰকাৰে হাজাৰ হাজাৰ খেতিয়কক উচ্ছেদ কৰাৰ বাহিৰে খেতিয়কক একো সহায় কৰিব পৰা নাই। গতিকে এনেকুৱা সময়ত যদি আমাৰ আঁচনি বিলাক উন্নয়ন মুখী নহয় তেনেহলে অসমৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ কেতিয়াও উন্নতি হব নোৱাৰে। আজি অসম চৰকাৰৰ অৱস্থা “ঋণ কৃত্য ঘৃতং পিবেট”ৰ নিচিনা হৈছে। যদি ঋণ কৰি ঘাঁউ খাবলৈ পালেহেতেন তেনেহলে এটা বেলেগ কথা আছিল।

আজি আমাৰ মানুহে ঘীউ খাবলৈ পোৱাৰ দূৰৰ কথা টনা গাখীৰো খাবলৈ পোৱা নাই। অৰ্থনীতি টনকিয়াল কৰাৰ কাৰণে কোনো দৃঢ় ব্যৱস্থা লব পৰা নাই। অসমৰ সম্পদ বাজি মানুহে কামত খটুৱাই বাহিৰলৈ ধন যোৱাটোও বন্ধ কৰিব পৰা নাই। অসমৰ সম্পদ লৈ আজি আন আন ঞ্চদেশ বিলাক চহকি হৈছে। অসমৰ থাকুৱা তেলৰ পৰা যি বিলাক লাভ হৈছে সেই বিলাক আমাৰ দেশৰ মানুহে পোৱা নাই। কাঠ বাহ বন সম্পদৰ পৰা যিটো ৰয়েলিটি চাকৰিয়াল সকলৰ ফাকিৰ মাজেদি পাইছো সেইটোও নগত। লাখ লাখ টকা অসমৰ প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ পৰা আয় হোৱা টকা বছৰি বছৰি অত্ৰ ৰাজ্য বিলাকে লৈ গৈ আছে। ডিগবৈৰ তেল কোম্পানীৰ পৰা বছৰি বছ কোটি টকা তেওঁলোকৰ দেশলৈ লৈ গৈ আছে। এই বিলাক বন্ধ কৰিব পৰা ক্ষমতা অসম চৰকাৰৰ নাই আৰু নহবও। মাত্ৰ আমাৰ চৰকাৰ কেইটা-মান কথাত ওস্তাদ—অনাদায়ী কৰ কোনো দিনেই আদায় কৰিব নোৱাৰে, যি বিলাকে ঋণ পাই আছে সেই সকলক ঋণ দিয়াত চৰকাৰ মুক্ত হস্ত, উদ্যোগ-পতি সকলক আশ্ৰয় দিয়া আৰু লাল বাতি জলোৱা, চাহ বাগান বিলাক চৰকাৰৰ হাতলৈ অনা, পুৰণা যন্ত্ৰ পাতি কিছুমান কিনা, ইয়াৰ ওপৰিও যি বিলাক চৰকাৰে মাটি অধিগ্ৰহণ কৰিছে সেই বিলাক কোম্পানীৰ মাটি বা ব্যৱসায়ীৰ মাটি দিবলগীয়া দামতকৈ বেচি দাম দিয়া। এই বিলাকেই যদি চৰকাৰৰ মনোভাব হয় তেনেহলে আমাৰ দেশৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা কেতিয়াও উন্নত নহব। কৰ ফাকি দিয়া সম্পৰ্কত মই আৰু এটা কথা কব বিচাৰিছো। আমাৰ চৰকাৰে যিমান বিলাক কৰ কাৰ্টল পাব লাগিছিল সিমান কৰ কাৰ্টল আদায় কৰিব পৰা নাই। কৰ কাৰ্টল আদায় কৰাৰ ক্ষেত্ৰত ইনকাম টেক্স, চেলচ টেক্স আদি বিষয়া সকলে ব্যৱসায়ী সকলৰ লগত লগ লাগি ব্যৱসায়ী সকলক কৰৰ পৰা বেহাই দি আহিছে। যিটোৱে অসমৰ স্বাৰ্থত কুঠাৰাঘাট কৰিছে। কৰ নীতি অনুসৰি কৰ আদায় কৰিব পৰা হলে জনসাধাৰণে ইমান কৰৰ বোজা বৰলগীয়া নহলহেতেন।

এনেকৈ কৰকাৰ্টল ফাকি দি আছে। বিশেষকৈ বিক্ৰি কৰ আৰু আয় কৰৰ ক্ষেত্ৰত ব্যৱসায়ী সকলে দুখীয়া ৰাইজৰ পৰা এক পইচাৰ ঠাইত দুই পইচা আদায় কৰি নিজৰ ধনৰ গাঠি শকত কৰিছে আৰু চৰকাৰক ফাকি দি আছে। এই বিষয়ত কৰ্মকৰ্ত্তা সকলৰ নৈতিক চৰিত্ৰ গঠন কৰিব নোৱা-ৰিলে আমাৰ দেশৰ মানুহক সহায় কৰিব নোৱাৰো। আমাৰ দেশৰ মানুহে

নিজে নিজে সকলোতে সকলোকে সহায় কৰিব লাগিব। সেই ভাৱটো জাগি
 নুঠিলে, নৈতিক চৰিত্ৰ বা জাতীয় চৰিত্ৰ গঢ়ি নুঠিলে যিয়েই চৰকাৰ নহওক
 দুৰ্নীতি নিমূল কৰিব নোৱাৰে। সেই কাৰণে মই নৈতিক চৰিত্ৰত গুৰুত্ব দিছোঁ।
 এই কাৰণেই গুৰুত্ব দিছোঁ যে, আমাৰ সকলো জনসাধাৰণে যাতে নৈতিক
 চৰিত্ৰ গঠনত সহযোগ আগবঢ়ায়। তেতিয়া হলে আমাৰ দুৰ্নীতি যি বিলাক
 শিপাইছে সেইবিলাক দূৰ কৰিব পাৰিম। আমাৰ অৰ্থনীতি উন্নত কৰিবলৈ হলে
 কৃষিত বিশেষ গুৰুত্ব আৰোপ কৰিব লাগিব। কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰ
 নিৰ্বৰ নিছিলা। মকভূমিৰ নিছিলা ঠাইত যেনে পঞ্জাৱ, হাৰিয়ানা আদি ঠাইত
 বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে কৃষিৰ উন্নতি কৰিবলৈ পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিছে।
 এদৰা মাটিৰ পৰা বহু ধৰণৰ শস্য উৎপাদন কৰিছে। সেই ধৰণে আমাৰ
 অসমতো নকৰিলে অসমৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা উন্নত হ'ব বুলি মই নাভাবোঁ।
 যোৱা বছৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা বৰি শস্যৰ আঁচনিৰ বাবে যিমান টকা
 আনিলে তাৰ সবহভাগ অপচয় হল।

(থুলব অভাৱ)

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি দেখিছোঁ যে আমাৰ কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ নিৰ্বৰ।
 এই বছৰ দুই চাৰিখন কৃষিপাম নিগম কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছে। অকল
 এই কেইখন কৃষিপাম নিগম কৰিলেই আমাৰ সমস্যা সমাধান হ'ব বুলি মই
 নাভাবোঁ। এই বছৰ চৰকাৰে বৰকৈ চিঞৰ বাখৰ কৰিছিল যে, খেতি ভাল
 হৈছে, খাতৰ অনাটন নহয়। এই ধৰণৰ খেতি বেডিঅ' আৰু কাগজ পত্ৰত
 হৈছে। প্ৰকৃততে পথাৰলৈ গলে বুজিব পাৰিব খেতি কেনে হৈছে? আমি
 সকলোৱে জানো লক্ষীমপুৰ আৰু দৰং জিলাত খেতি বেচি হয়। মই
 দুদিন আগত লক্ষীমপুৰলৈ গৈছিলো আৰু চৰকাৰৰ ধান বখা গোদাম বিলাক
 অনুসন্ধান কৰি চাইছোঁ। চৰকাৰৰ একেবাৰে ধান নাই। চৰকাৰে তাৰ ধান
 কলৈ নিছে ক'ব নোৱাৰো বুলি কৈছে। ধানৰ দাম ইমান বাঢ়িছে যে বাহি
 অঞ্চলত এতিয়াই চাউলৰ দাম আঢ়ৈ টকালৈ উঠিছে প্ৰতি কিলোত বজাৰত
 চাউলৰ কাৰণে হাহাকাৰ হৈছে। বিশ্বনাথ চাৰিআলিত এতিয়া মাৰ্চ মাহত
 আঢ়ৈ টকা কিলোত চাউল বিক্ৰি হৈছে যত নেকি আগতে এটকাৰ ওপৰত
 কেতিয়াও হোৱা নাছিল। সেইকাৰণে স্থিৰ ভাবে আঁচনি লৈ কৃষিৰ
 উন্নতি নকৰিলে আমাৰ অৰ্থ নীতি উন্নত হ'ব বুলি মই নাভাবোঁ। আজি

আমাৰ শতকৰা ৬৬ জনৰ খেতিৰ মাটি নাই। আনহাতে আমি কৈ আছোঁ অসম এখন কৃষিপ্ৰধান দেশ। গতিকে এই ভূমিহীন লোক সকলক খেতিৰ মাটি দি খেতিৰ উন্নতি কৰিব লাগিব। আনহাতে জুন জুলাই মাহত ১২ হাজাৰ পৰিয়ালক উচ্ছেদ কৰা হৈছে। খেতিৰ সময়ত এই লোক সকলক উচ্ছেদ কৰাত ৫০ হাজাৰ পৰিয়ালক উচ্ছেদ কৰাৰ নিছিনা হৈছে। গতিকে দেখেদেখকৈ আমাৰ ইমানখিনি মাটিৰ খেতি অথলে গল। সেইখিনি মানুহক এতিয়া ভৰণপোষণ দিব লগা হৈছে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছোঁ যাতে এই খেতিয়ক সকলৰ উন্নতিৰ কাৰণে চৰকাৰে ব্যৱস্থা লয়। খেতিয়ক সকলক বেচি দাম দিবৰ কাৰণে কেছা ধান লওঁতে ধানৰ দাম বেচি কৰিলে কিন্তু সেইটো দাম আচলতে খেতিয়কে নাপালে। ফলত এতিয়া বাইজে বেচি দাম দি চাউল কিনিব লগা হৈছে। ইয়াৰ পৰা বুজিব পাৰি এই আৰ্চনিৰ কৃতকাৰ্যতা লাভ কৰিব নোৱাৰিলে। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে নীৰৱে থাকিলে বস্ত্ৰৰ চৰাদাম আৰু বাঢ়ি যাব। বাজেটৰ শেষত কৈছে যে পৰিকল্পনাৰ শেষত যদি মিতব্যয়িতা অৱলম্বন কৰো, উৎপাদন বিমুখী ব্যয় ত্যাগ কৰো, চাৰিটা পৰিকল্পনাত সৰহখিনি টকা উৎপাদন বিমুখী হল। এই খিনি টকাৰে সৈতে উৎপাদনত ব্যয় কৰি ঋণ পৰিশোধ কৰাৰ ব্যৱস্থা নহল।

আৰু এটা কথা ইয়াত লিখিছে যে এক্যবদ্ধভাৱে মূল্য নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব লাগে। যদি চৰকাৰে মূল্য নিয়ন্ত্ৰণ নকৰে তেন্তে জনসাধাৰণ এক্যবদ্ধ হৈ কেনেকৈ মূল্য নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব? ইয়াত এটা কথা লিখিছে যে “পাইকাৰী মূল্য বৃদ্ধি পোৱাৰ লগে লগে বিভিন্ন সামগ্ৰীৰ খুচুৰা দামো বৃদ্ধি পায় আৰু অত্যৱশ্যকীয় সা-সামগ্ৰীৰ খুচুৰা দাম বছৰটোৰ আৰম্ভণীৰ পৰাই ধাৰাবাহিক ভাবে বাঢ়িবলৈ ধৰে। যদি এই দৰে জনসাধাৰণৰ অত্যৱশ্যকীয় বস্ত্ৰৰ মূল্য বৃদ্ধি পায় তেন্তে তাক যদি চৰকাৰে ৰোধ নকৰে জনসাধাৰণ এক্যবদ্ধ হৈ কেনেকৈ তাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব? মূল্য বৃদ্ধি ৰোধ কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণে চৰকাৰ নিজেই জগৰীয়া বুলি মই কব খোজোঁ। বস্ত্ৰৰ অভাব বা নাই বুলিয়েই যে দাম বাঢ়ি যায় তাৰ বাবে ব্যৱসায়ী বা প্ৰতিক্ৰিয়াশীল দোষী নে? পেট্ৰোল, মবিল বা কেবাচিনৰ ক্ষেত্ৰত দেখা গৈছে যে ইয়াৰ দ্বাৰা ধনী সকল ক্ষতিগ্ৰস্ত হোৱা নাই ইয়াৰ দ্বাৰা দুখীয়া জনসাধাৰণ হে ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে। বাছ বা কোনো গাড়ীত উঠাৰ শক্তি আজি দুখীয়া জনসাধাৰণৰ নাই, কাৰণ ভাৰা বেছি। পেট্ৰোলৰ দাম বৃদ্ধি কৰাত একে বাতিৰ ভিতৰতে তেল কোম্পানীৰ

মালিক সকলে লাখ লাখ টকা উপার্জন কৰিলে। পেট্রোলৰ দাম বঢ়াৰ লগে লগে গাড়ীৰ ভাৰাও বাঢ়ি যাব ধৰে আৰু টেক্সিত সাধাৰণ মানুহ যাব নোৱাৰা অৱস্থা হয়। যি চৰকাৰী বাচত ৩০ জন যাত্ৰীৰ যোৱাৰ সুবিধা হয় তেনে চৰকাৰী বাচত ৬০ জনলৈকে মানুহ যাবলৈ আৰু নিবলৈ বাধ্য হয় আইন শৃংখলা একো নোহোৱা হৈছে অথচ এইবোৰ অতিৰিক্ত যাত্ৰীৰ পৰা যি ভাৰা পোৱা যায় সি চৰকাৰী ভৰাললৈ নাযায়। মূল্য বৃদ্ধিৰ ক্ষেত্ৰত বাৱসায় বা প্ৰতিক্ৰিয়াশীল শক্তিক জগৰীয়া কৰি চৰকাৰে হাত সাৰিব নোৱাৰে। দুই তিনিটা প্লাইউড ফেণ্টৰীৰ ক্ষেত্ৰত মালিক সকলৰ লগত চৰকাৰে চুক্তি কৰিছিল, আমাৰ বিশ্বনাথত স্ব'মিল ক্ষেত্ৰতো চৰকাৰে এটা এগ্ৰিমেন্ট কৰিছিল যে ১৫-২০ বছৰলৈ তাৰ পৰা কাঠ বাহিৰলৈ নিব নোৱাৰে। আমাৰ দেশৰ কাঠবোৰেৰে যি বস্তু কৰা হয় তাৰ ফিনিচিং ইয়াত নহয়, কলিকতাত হোৱাৰ বাবে তাৰ মিলবিলাকে চেল টেক্স পায়, কাৰণ তাতে বস্তুবোৰ বিক্ৰী হয় গতিকে তাৰ চেল টেক্স কলিকতা বা পশ্চিম বঙ্গ চৰকাৰে লৈ যায়। আমাৰ বনজ বা খনিজ সম্পদ বোৰৰ পৰা উৎপাদিত বস্তুৰ ওপৰত অন্য দেশে এই দৰে চেল টেক্স লৈ যোৱাটোতকৈ আৰু একো ধুটতা এই চৰকাৰৰ হব নোৱাৰে। মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো যিবিলাক এগ্ৰিমেন্ট আছিল সেইবিলাক নাকচ কৰি নতুনকৈ কৰক। এই বিলাক টকা আনি আমাৰ অৰ্থনীতি টনকিয়াল কৰক আৰু আমাৰ কৰ কাটলৰ মাজত যিটো ফাঁক বখা হৈছে সেই ফাঁক বন্ধ কৰক। এতিয়ালৈকে যিখিনি কৰ লগোৱা হৈছে আৰু যি দামত জনসাধাৰণে বস্তু কিনি খাব লগা হৈছে তাতেই আমাৰ দুখীয়া জনসাধাৰণৰ হাড় ভাগিছে। এই খিনি পৰামৰ্শ দি মই সামৰণি মাৰিছো।

শ্ৰীসন্তোষ কুমাৰ বৰ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় এই বিধানসভায় আসামৰ মুখ্যমন্ত্ৰী তথা বিত্তমন্ত্ৰী মহাশয় যে বাজেট উত্থাপন কৰেছেন সেটা আমি সমৰ্থন কৰছি। এই বাজেটে দেখা যায় প্ৰায় দুই কোটি টকা ঘাটতি হয়েছে, কিন্তু বৰ্তমানে ৰাজ্যৰ যে অৰ্থনৈতিক অবস্থা সেই সমস্তাঙ্গুল অবস্থার পৰিপ্ৰেক্ষিতে মুখ্যমন্ত্ৰী মহাশয়ৰ এই বাজেট নিশ্চয়ই প্ৰশংসাৰ যোগ্য। এখানে এই যে ঘাটতি পড়েছে এই ঘাটতি পূৰণৰ জন্ত বলা হয়েছে যে শেষ দিকে হয়ত কিছু পরিমাণে Tax ধাৰ্য্য করা হবে, এটা ঠিক যে ঘাটতি পূৰণৰ জন্ত Tax ধাৰ্য্য করা প্ৰয়োজন, কিন্তু এই Tax কি ভাবে ধাৰ্য্য

করা উচিত সেটা চিন্তা করতে হবে। কারণ আসামের আর্থিক অবস্থা অত্যন্ত শোচনীয় এবং দেখা গেছে যে এখানকার শতকরা ৭৪% ভাগ লোক অত্যন্ত অনুন্নত আর্থিক অবস্থার মধ্যে আছে। তাই, আমি মুখ্যমন্ত্রী মহোদয়কে অনুরোধ করব যাতে এই শ্রেণীর লোকের উপর যেন Tax ধার্য করা নয়। আর একটা জিনিসের দিকে লক্ষ্য রাখতে হবে যাতে Outstanding Tax আদায় করা হয় এবং এব্যাপারে যাতে কঠোর ব্যবস্থা অবলম্বন করা হয়।

এই বাজেটে বিত্তমন্ত্রী মহাশয় 6th Finance Commission এর কথা বিশেষভাবে বলেছেন। এটা বাস্তবিকই সুখের কথা যে স্বাধীনতার পর এই প্রথম মুখ্যমন্ত্রীর নেতৃত্বে এবার 6th Finance Commission আসাম রাজ্যকে অর্থ সাহায্য দিয়েছে।

মহাশয়, আজ আমি বিশেষ করে আমার কাছাড় জেলার নানা সমস্যা কথ্য এখানে বলতে চাই। কাছাড় জেলা সমস্ত আসাম রাজ্যের মধ্যে একটি অন্ততম অনুন্নত জেলা। এই জেলার উন্নতির জন্ত অনেকগুলি প্রতিশ্রুতি দেওয়া সত্ত্বেও এখন পর্যন্ত কোন কিছু হয় নাই।

বিশেষ ভাবে কাছাড় জেলার Communication Bottleneck যে ভাবে প্রকট হয়েছে তার প্রমাণ আমাদের মুখ্যমন্ত্রী মহাশয় কিছুদিন আগে তাঁর কাছাড় যাত্রার সময় পেয়েছেন। জোরাই বদরপুর রাস্তার দুর্ববস্থার কলে তাঁকে বাংলাদেশ হয়ে রাজধানীতে ফিরতে হয়েছিল। আমি আশাকরি মুখ্যমন্ত্রী মহাশয়ের হস্তক্ষেপে কাছাড়ের সঙ্গে একমাত্র যোগসূত্র রক্ষাকারী এই রাস্তাটিকে ব্যবহার যোগ্য করে তোলা হবে।

মহাশয়, Medical College সম্বন্ধে অনেক কথা বলা হয়েছে। এই Medical College যাতে পূর্ণাঙ্গতা লাভ করতে পারে তার জন্ত যেন সরকার বিশেষ চেষ্টা করেন।

কাছাড় Regional Engineering College সম্পর্কে এই সদনে বহু আলোচনা হয়েছে এবং মুখ্যমন্ত্রী মহাশয়ও এই বিষয়ে বিশেষ সতর্কতা অবলম্বন করেছেন বলে জানি। কিন্তু আজ পর্যন্ত এই Regional Engineering College এর কোন কাজ হচ্ছে না। আশাকরি দীর্ঘদিন যাবৎ

কেন্দ্রীয় সরকারের অনুমোদন প্রাপ্ত এই অনুষ্ঠান যাতে পূর্ণতা লাভ করতে পারে তার জন্য মুখ্যমন্ত্রী মহাশয় চেষ্টা করবেন।

মহাশয়, Borak Dam নিয়ে আজ দীর্ঘদিন যাবৎ মনিপুর সরকারের সঙ্গে আলোচনা চলছে। এটা অতি সত্যিকথা যে এ ব্যাপারে মনিপুর সরকারের সঙ্গে একটা বোঝা পড়া করা সত্যি, কিন্তু দীর্ঘদিন যাবৎ এর একটা বিহিত না হওয়ার কারণ অজ্ঞাত এবং ফলে কাছাড়ের বান নিয়ন্ত্রণ পরিস্থিতির দিন দিন অবনতি হচ্ছে এবং খাগশবা উৎপাদনে বিঘ্ন সৃষ্টি হয়েছে। আশাকরি কাছাড়ের মতো একটি অনুন্নত অঞ্চলকে এই সংকট থেকে উদ্ধার করার জন্য এব্যাপারে একটি আশু সিদ্ধান্ত গ্রহণ করা হবে।

কাছাড়ে কাগজের কলের কথা অনেকদিন যাবৎ শুনছি, তাহাড়া ইদানিং কাগজের কলের জন্য Site Selection ও হয়েছে। সুতরাং আমি আশাকরি যাতে রাজ্য সরকারের Industry Department কেন্দ্রীয় সরকারের সঙ্গে যোগাযোগ করে এই কাগজের কল চালু করার জন্য প্রয়োজনীয় ব্যবস্থা অবলম্বন করবে।

মহোদয়, কাছাড়ে চিনির কলের কাজ আরম্ভ হয়েছে এবং এটা যাতে সুষ্ঠু ভাবে চালু থাকতে পারে তার প্রতি যেন বিশেষ নজর দেওয়া হয়। কারণ বর্তমাণে দেশের যে চিনির অবস্থা তাতে কাছাড়ে চিনির কল ঠিকমতো চললে রাজ্যে চিনির অভাব দূর হবে বলে আমার বিশ্বাস।

কাছাড়ে Regional Transport Office এর জন্য যে ভবন নির্মাণ করা হয়েছিল আজ পর্যন্ত তা ব্যবহার না করার কারণ বুঝতে পারি নাই। এই ব্যাপারে Transport Minister এর নিকট অনেকবার দাবী পেশ করা হয়েছে কিন্তু আজ পর্যন্ত কিছু হয়নি। শোণা যায় যে Medical College এর Building সম্পূর্ণ না হওয়ার জন্য এই Regional Transport Office এর নব নির্মিত ভবনটিকে তারা ব্যবহার করছে। আমি আশাকরি অনতিবিলম্বে Medical College এর প্রয়োজনীয় Building সম্পূর্ণ করে এই Regional Transport Office এর নব নির্মিত ভবনটিকে প্রকৃত উদ্দেশ্যে কাজে লাগানো হবে।

মহোদয়, যাত্রী চলাচলের সুবিধার জন্য যে রকম ভাবে Transport Department এর পক্ষ থেকে Bus এর যোগান দেওয়া উচিত ছিল তা দিতে পারেনি এবং ফলে যাত্রীগণ প্রচণ্ড অসুবিধার সম্মুখীন হয়েছেন। বিশেষতঃ

কাছাড় জেলায় Bus আগের থেকে অনেক কমিয়ে দেওয়া হয়েছে এবং ফলে প্রত্যেকটি Bus এ Over Load নেয়ার সংবাদ নিশ্চয় সরকারের অজানা নয়। এই ব্যাপারে আমার পরামর্শ হলো যে Co-operative Society গঠন করে বেকার যুবকরা যাতে এই সব রাস্তাতে Line Bus চালাতে পারে তার ব্যবস্থা সরকার যেন গ্রহণ করেন। এর ফলে যাত্রীদের এবং সরকারের উভয়ের সমস্তার সমাধান হবে এবং বেকার সমস্যাও আংশিক ভাবে লাঘব হবে বলে আমার বিশ্বাস।

কাছাড় জেলায় শিল্প উন্নয়নের কাজ আংশিক হয়েছে, একথা সত্য। কিন্তু কাছাড় জেলার লক্ষীপুর অঞ্চলে Food Preservation Factory করার যে কথা ছিল তা কোন দিন সম্পন্ন হবে কি না আমি জানিনা। আশাকরি আমাদের শিল্প মন্ত্রী মহোদয় এ ব্যাপারে বিশেষ ভাবে সচেষ্ট হবেন।

পূর্বতন কেন্দ্রীয় মন্ত্রী শ্রীমইন্সল হক, চৌধুরী মহাশয়ের আমলে Rural Industrial Project এর জন্য কেন্দ্রীয় সরকার থেকে কাছাড়ের জন্য অনুমোদন আনে এবং তা বাস্তবায়িত করার জন্য কাছাড়ের হাইল্যান্ডস মহকুমায় জমি জরীপও করা হয়েছিল কিন্তু আজ পর্যন্ত তার কিছুই হয় নাই। আশাকরি শিল্পমন্ত্রী মহাশয় এ বিষয়ে কিছু আলোকপাত করবেন।

মহোদয়, আসামের বিভিন্ন অঞ্চলে Agricultural Firming Corporation গঠন করা হয়েছে এবং তার ফলাফলও আশানুরূপ বলে দেখা গিয়েছে। কিন্তু ছুংখের বিষয় কাছাড় জেলায় আজ পর্যন্ত একটাও Firming Corporation গঠন করা হয় নাই। অথচ এই বিধান সভায় বলা হয়েছিল যে আসামের প্রত্যেক মহকুমায় কমপক্ষে একটি করে Agricultural Firming Corporation গঠন করা হবে। আশাকরি এই পরিপ্রেক্ষিতে সরকার একটা ব্যবস্থা গ্রহণ করবেন।

Forest এর eviction সম্বন্ধে অনেক বক্তা তাঁদের নিজস্ব মতামত প্রকাশ করেছেন। এটা অতি সত্য কথা যে Forest এর মূল্যবান মহলকে লোক নষ্ট করবে এবং কোন গণতান্ত্রিক সরকার তা সহ্য করবেন না। কিন্তু এদিকও দেখতে হবে যে কি ভাবে এই সমস্ত লোক এসব অঞ্চলে বসবাস করতে স্লযোগ পেল! আমার নিজের Constituency তে আমি দেখেছি কি ভাবে eviction হয়েছে! অথচ কয়েকদিন পরেই আবার তারা

বসবার সুযোগ পেয়েছে। এটা কি করে সম্ভব হলো আমি বুঝতে পারিনি। তাছাড়া, এই সব eviction এর সময় লোকেদের উপর নির্মম ভাবে অত্যাচার হয়েছে। এমন কি Regional Board থেকে অনুমোদন প্রাপ্ত স্কুল পর্যন্ত পুড়িয়ে ফেলা হয়েছে। আমি এ বিষয়ে মুখ্যমন্ত্রীর দৃষ্টি আকর্ষণ করলে তিনি একটি Enquiryর নির্দেশ দিবেন বলে আশ্বাস দিয়েছিলেন আশাকরি এবিষয়ে সত্বর একটি ব্যবস্থা গ্রহণ করা হবে।

মহোদয়, সরকারী কাজের জন্য যেমন রাস্তা নির্মাণ বা অগ্ন্যস্ত্র কাজের জন্য যে সমস্ত জমি সরকার নিয়েছিলেন সেই সমস্ত জমির দাম বহুদিন ধরে মালিককে দেওয়া হয় নাই ফলে অনেকেই অসুবিধা ভোগ করছেন। এ ভাবে দীর্ঘদিন জনসাধারণকে হায়রাণি করার কোন কারণ আছে বলে আমি মনে করিনা। সুতরাং আমি মুখ্যমন্ত্রী মহাশয়কে অনুরোধ করি যে অল্পতঃপক্ষে instalment দিয়েও না হয় এইসব outstanding clear করে গরীব কৃষকদের মুক্ত করা হয়।

Rice take-over সম্পর্কে আমার পূর্ববর্তী বক্তাগণ বিশেষ ভাবে বলেছেন। বিশেষ করে মাননীয় সদস্য সন্দিকৈ Mill গুলিকে রাষ্ট্রীকৃত করার কথা বলেছেন, আমি এ বিষয়ে একমত। এই Rice take-over এর মতো মহৎ কার্যকে বানচাল করার জন্য অনেকেই বে-আইনী কাজ করছে। যদি চাল ঠিক ভাবে সংগ্রহ করতে হয় তাহলে আটাকল এবং Rice Mill গুলিতে Milling এর ব্যাপারে Restriction impose করতে হবে। বর্তমান ব্যবস্থায় আইনের সুযোগ নিয়ে $2\frac{1}{2}$ qtl. $1\frac{1}{2}$ qtl. করে চাউল movement যে ভাবে হচ্ছে তা সরকারী নীতির স্বার্থের পরিপন্থি বলে আমার মনে হয়। এর একটা বিহিত করতে হবে। আর একটা জিনিষ লক্ষ্য করেছি যে, এই সব Husking Mill Unemployed educated youth দেরে চালানোর জন্য সিদ্ধান্ত নেওয়া হয়েছিল। কিন্তু আজ দেখা যায় যে এর মধ্যে খুব কম সংখ্যক Mill মালিক Unemployed youth. তাছাড়া এর মধ্যে আর একরকম কারচুপি লক্ষ্য করা গেছে। যেমন, ধরুণ, ধান Milling এর সময় quintle প্রতি যতটুকু চাল পাওয়া উচিত তারচেয়ে $2/3$ kg. চালকম পাওয়া যায়। এট একটা চিন্তা করার বিষয়। আশাকরি সরকার এ বিষয়ে চিন্তা করে একটা ব্যবস্থা গ্রহণ করবে।

মহোদয়, চাকুরী দেওয়ার ব্যাপারে একটা কথা আমি বলতে চাই।

কিছুদিন আগে Statistics Department এর Hailakandi Branch এ কিছু L.D.A. এবং Gr. IV staff নেওয়ার ব্যাপারে Employment Exchange থেকে নাম চেয়ে পাঠানো হয়। কিন্তু Employment Exchange তর List এ interested Candidate দের নাম না থাকায় আবার Fresh list চেয়ে পাঠানো হয় এবং interested candidate দের appointment দেওয়া হয়। আরও আশ্চর্যের বিষয় এতে Hailakandi র কোন ছেলের নাম নাই। এটা কি সম্ভব যে Hailakandi তে একটাও ছেলে L.D.A. বা Gr. IV staff এর যোগ্য নয়? এই সব দুর্নীতির অবসান ঘটাতে হবে, আশাকরি সরকার একটা তদন্ত করে ঐ বিষয়ের একটা বিহিত ব্যবস্থা গ্রহণ করবেন।

মহোদয়, আমার শেষ কথা এই যে সরকারী কর্মচারীদের যে ন্যূনতম দাবী ছিল, আশাকরি সরকার তা বিবেচনা করবেন। তবে এটাও ঠিক যে বেতন বৃদ্ধির সঙ্গে সঙ্গে দেশের অর্থনৈতিক সমস্যার সমাধান হবে বলে আমি মনে করিনা। সরকারী কর্মচারীগণও দেশের নাগরিকের একাংশ এবং স্বাভাবিক ভাবে তাদের কাছ থেকে ও সমগ্র দেশের সার্বিক কল্যাণের জন্ত সহযোগিতা কাম্য। সুতরাং বেতন বৃদ্ধির ব্যাপারে কর্মচারী এবং সরকার উভয়ের পক্ষ-থেকে সহানুভূতিশীল সিদ্ধান্ত হওয়া দরকার।

আর একটা জিনিষ যে, কেন্দ্রীয় সরকার এবং রাজ্য সরকারের কর্মচারীদের অবসর নেওয়ার বয়স একই হওয়া উচিত বলে আমি মনে করি। এই আসাম রাজ্যের নাগরিক একজন কেন্দ্রীয় সরকারের কর্মচারী বলে ৫৮ বৎসর পর্যন্ত চাকরী করতে পারবে অথচ অ্যাজন রাজ্য সরকারের কর্মচারী বলে ৫৫ বৎসরে Pension এ যাবে এটা কেমন কথা। এই Disparity দূর করা প্রয়োজন।

তাছাড়া চা বাগানের ছাটাই শ্রমিক যারা আছেন তারা বাগানে থেকেও কোন সুযোগ সুবিধা পাচ্ছেনা এবং কলে নানারকম অসুবিধার সম্মুখীন হচ্ছে। সরকার এ বিষয়ে বাগান কৰ্তৃপক্ষের সঙ্গে আলোচনা করে একটা বিহিত করবেন বলে আশাকরি।

সবশেষে আমি সকল স্তরের জনসাধারণকে আবেদন করবো যাতে সমগ্র দেশের স্বাঙ্গীন উন্নয়নের জন্ত যাতে আমরা সমস্ত বিভেদ ভুলে এক মহান

জাতি হিসাবে কাজ করে যাই। এই বিষয়ে অনেকে রামকৃষ্ণ, বিবেকানন্দ, রবীন্দ্রনাথ প্রভৃতি অনেক মহাপুরুষের বাণী উল্লেখ করেছেন, কিন্তু আমি আজ কবি কামিনী রায়ের দুটো লাইন উদ্ধৃত করে আমার বক্তব্য শেষ করবো :-

“আপনারে লয়ে বিব্রত রহিতে
আসেনাই কেহ অবণা পরে।

সকলের তরে সকলে আমরা

প্রত্যেকে আমরা পরের তরে ॥

(At 3.16 P.M. the Chairman vacated the Chair and Mr. Speaker occupied it)

Shri Lila Kanta Bora : Mr. Speaker, Sir, the Chief Minister has delivered a very short speech as the Finance Minister of the State. Sir, I think this is the shortest speech ever delivered by a Finance Minister in the Assam Assembly. It has been stated that this budget speech is not a budget speech at all since it does not give us a picture of the achievements in the current year nor does it give us any idea regarding the developmental activities the Government is going to undertake in the ensuing year. But, Sir, the answer to this is to be found in the speech of the Finance Minister itself. He has stated that the Governor has dealt with almost all the branches of the administration of the State and that the Governor has given a detailed picture regarding the developmental activities undertaken or to be undertaken. He has, therefore, stated that he would not like to deal with those but he would confine himself to the financial as well as the economic aspect of the State. Sir, in the last budget speech, if I remember alright, he gave us a detailed account about the loan burden of our State. He has stated in that budget

speech that the loan burden of the State at the beginning of the first Five year Plan was about Rs. 2.8 crores but the same has increased from year to year, from plan to plan and it stood at about Rs. 421.64 crores (at this stage the quorum bell rang) in the fourth year of the Fourth Plan and I think it is coming to about Rs 426 crores by the end of the Fifth Plan period. Sir, for a poor state, a backward state like Assam, this loan burden is very high, very great. Assam is, not to speak of any repayment of any principal loan, she is not in a position even to pay the interest thereof. But then, Sir, some sort of loan for a developing State like Assam, for a poor and backward State like Assam is, more or less, inevitable; but it must be seen whether this loan amount is spent on productive or unproductive purposes. If we carefully look into the expenditures which were incurred out of this loan, we find that this has been mainly for Education, sanitation, communication, health and social welfare activities. This expenditure, strictly speaking, cannot be termed as productive expenditure since this does not give any direct economic benefit. But, from this it must not be construed that no expenditure was incurred on the developmental schemes. Certainly some expenditure were incurred for development of agriculture, minor irrigation, power generation and on certain industries too. But if we take into consideration the expenditures so incurred, we find the greater bulk of the expenditures were incurred on unproductive works and as a result of this, Sir, we find that there is inflation. It has been already stated in this House by a number of speakers that there is also natural calamities, such as, drought, flood etc. at

different times and this also has added to inflation in the State; that means, subsequent rise in prices. Sir, the rise in price is so rapid and so fanatic, it appears that there is none to check it. Sir, the economic law of Demand and Supply which determines the price of a commodity seems not to hold good today. I find that if the expenditures which were incurred for productive purposes were properly utilised then it would have gone a long way in respect of solving economic problem of the State. Sir, we find that the expenditures were incurred in a haphazard way. The expenditures were not properly planned. We have seen Sir, that the Agriculture Department distribute the seeds at the fag end of the year. Moreover, most of the seeds distributed to the cultivators do not germinate. Loans are given to the cultivators but not at the proper time. Sir, apart from that we find that there is lack of appreciation and there is huge wastage in respect of agricultural loans and other things. In the case of industries also we find that there is lack of appreciation of the difficulties of enterprisers. There is lack of guidance and supervision is rare, follow up action is practically nil which is actually needed. As a consequence we find that there is failure in almost 80% of the undertakings. Mrs. Gandhi, the Prime Minister of India, had once expressed distress at the low rate of production in a number of public sector undertakings, which has resulted in shortage of articles and rise in prices. 'Increased wages and higher bonus', as she stated, are no doubt necessary but in absence of increased productivity it contributed towards inflation, that is rise in pri-

ces. Whatever it may be, whatever money has been spent, as I have already said, for productive purpose had the same been utilised properly there would not have been any trouble rather we would have been self-sufficient in the economic field. Sir, another important aspect regarding the expenditure is to be seen. We are laying more stress on the amenities then on the necessities. This is to my mind is mainly because the planners are the people who have abundance of necessary things. And what they want is only amenities. According to their pattern they laid more stress on the 'amenities' then on the 'necessities.' Moreover, the executors of these plans you will find Sir, belong to the middle class people and as a result of this the real affect or desire is not at all attained. Because of the lack of proper appreciations of the basic needs of the common people, the plans could not succeed. We have tried our best to make the plans from below. But what we have seen Sir? Whatever scheme is given from Mahakuma or District level these are not properly looked into. The planners make their own plans ignoring the proposals from the Mahakuma or District level. Sir, as a cumulative affect of these things, what I have stated, we find there is inflation and rise in prices. Sir, as a result of inflation we find there is hoarding, profiteering and black-marketing. The laws against these offences have been considered to be inadequate for the purpose of firm and drastic action. From time to time it has been the need for strengthening the same has been recognised but there are legal, constitutional and administrative difficulties, apart from official hesitancy, which

have stood on the way. Sir, legislation is practically of little value if the administrative machinery is not strengthened and activated. Now Sir, to meet the rise in prices the only solution is to go ahead with production of different essential commodities. Sir, Assam is a state which is dependant in respect of most of the food stuff and other essential commodities from outside the State. Assam is depending excepting rice almost for all the essential commodities from outside. In the case of rice also if there is no adequate supply of wheat then also we cannot meet the internal needs of the State. Now Sir, we find that population increase in the State of Assam is the highest. Apart from increase of population by birth there is influx of new population from neighbouring states. To some extent we are ourselves responsible for this influx because we are dependent on others in the matter of construction of roads, bunds etc. If the people do not come from outside then these things will not be constructed. Therefore to a great extent we are responsible for this. But at the same time there is another aspect also. The other day it is said by somebody that whoever comes to this becomes 'Jamaibabu' because they get better treatment here. This influx of population is to a great extent responsible for rise in prices. If this influx is not checked then there will be trouble and we will have to suffer like anything.

Now Sir, Assam is suffering from transport bottleneck, as a result of the partition of the country. Of course this situation, to some extent has been eased due to the emergence of Bangladesh. After attainment of independence by the people of Bangladesh Mr. Mujibur

Rahman of his Government are trying to develop of friendly relations with the people of India and vis-a-vis the people of Assam. The Government under the leadership of Mr. Mujibur Rahman in Bangladesh is trying its level best to maintain the friendly atmosphere and development of trade and commerce between India and Bangladesh. But then Sir, inspite of Mr. Mujibur Rahman's best efforts we find that there is a wave, an anti-India wave in Bangladesh. This freindly relation with Bangladesh may not be there tomorrow. When there is such an anti-India wave in Bangladesh, so Sir, my point is that we should be cautious when there is time. Sir, I would like to say that we must try to attain selfsuffiency in almost all respects. The people of Assam were industrious and they produced all the essential commodities within the State, but now it is found that they have become dependent on outside production, so much so that even production of a particular commodity is not sufficient for the people of our State. As I have said, only rice we produce and it is also not sufficient, if wheat is not there. The Government has tried its best that different essential commodities and other things are produced in the State. But we observe that the tempo is not in the form as it should be. We find that there was a movement for rabi crop cultivation in 1972-73. We have seen that even in the year 1974, Government has failed to supply the wheat seeds. When there was a tempo of such a move for the purpose of rabi crop cultivation, why this wheat seed is not supplied in the year 1973-74. People, as a matter of fact, wanted wheat seeds in abundance but unfortuna-

tely they did not get it and therefore, the tempo of production has been foiled. Since there has been a break in the tempo it will require a fresh move to bring back that move again. It should be tried again and so I like to suggest that there should be proper planning. Without proper planning things cannot be pushed ahead. Sir, we have found that there is failure in power. We have seen that some Hydro-Electric Projects were undertaken such as Umtru & Umium. Unfortunately, those projects are within Meghalaya and it has failed to give us the desired power. Last year also we found that it could not give us required power. This year also we have seen that they will not be in a position to supply the required power. So Sir, if we depend upon these Hydro Electric Projects then it will be very difficult to meet the requirement for power. So, I would suggest that some thermal plants in different parts of the State is to be taken up. If small thermal plant is taken up in different areas, it will to a great extent help us in meeting the demand for power. Sir, Assam was neglected during the British regime. After attainment of independence she expected that she would get fair treatment at the hands of our own Government. The Central Gavernment of course, has given us some aid some assistance, some loans there is no doubt about it. But the task of building up this backward State to the level of other developed states of the country was not earnestly taken up. The planners are responsible for that. The planners have little sympathy and consideration for the under-developed States. Assam is a State which is problemridden. Number of problems have cropped up in

this frontier State. Sir, we find that new problems have cropped up in Assam which the Government have found difficult to tackle. The Sixth Finance Commission has recommended some assistance to meet this loan funds to our State and it has been said by the Finance Minister that the Finance Commission has recommended to the extent of Rs. 169 crores. It is no-doubt a very great achievement and we are grateful to the Chief Minister for such an achievement. As a result of the recommendations of the Finance Commission, we are further told, that we are in a position to implement the Fifth Five Year Plan from our resources without taking loan from the centre.

This is really a redeeming feature, and for this we congratulate the 6th Finance Commission for trying to reduce the regional imbalance. Another important aspect to which the Finance Commission has responded is the assistance for upgradation of standards of administration in the backward States, to enable them to reach the all-states' average of expenditure within the next Five Year Plan period. Assam has a number of problems. The Commission has recommended certain principles and norms for gradual reduction of disparity in different States. As a recommendation of the Pay Committee we find that Assam is to make a heavy payment by way of salary to our officers which is not within the budgetary means of our State. This recommendation of the 6th Finance Commission will help a great deal in this respect. At the same time we find that there is dissatisfaction amongst our officers as there is discrimination, between the pay scales of the Cen-

tral Government and the State. Again there is disparity between the different States. If this is reduced, if it is brought at par with other States if possible at all-India level, it will be a very helpful thing which will give impetus to our Government employees. Another thing which I would like to mention here is that of late we find that casteism and communalism has taken a grave turn in our State. The framers of our Constitution have made certain provisions for the development of Scheduled Castes and Scheduled Tribes and backward people. Everybody will admit that our backward brothers and sisters must be brought to the level of other people. This is indeed necessary. The framers of our Constitution considered this question mainly of those people who were socially backward, apart from their educational and economic backwardness. There was a time when some of our brothers and sisters were neglected and considered as outcastes, but times have changed now, and so far Assam is concerned, this untouchability or this hatred was not so acute as it was in Madras or some other States, but even then the framers of the Constitution considered it necessary to give certain protection so that they may be brought to the level of other people. That was at one time necessary, but after 25 years of independence things have completely changed. We find that one who is economically forward, one who has some sort of education is not considered an outcaste by anybody. He can mix up with anybody in any society, he is always treated as equal. The backwardness should be tackled from the angle of education and improvement of economic conditions. Economic and educati-

onal backwardness should be the criteria for giving assistance to the people. There are economic and educational backwardness amongst our Muslims specially those whom we call immigrants. They are in overwhelming number. Amongst the Caste Hindus, even among the Brahmins you will find quite a big number who are educationally and economically backward. Have they committed any sin by being Brahmins by birth that they should not be helped ? So, Sir, this sort of consideration in respect of caste or creed should be done away with and we should try to help everyone who is educationally or economically backward. We doubt that History may repeat itself. India swallowed the bitter pill of casteism in our early history ; India had swallowed the bitter pill of communalism during our liberation struggle. We should, therefore, profit by what we had seen in the past. I see, Sir, today again casteism and communalism is raising its ugly head. So we should try our level best to bring in a common standard so that educationally and economically backward people can be benefited. Somebody may say that this classism-economically and educationally-may also raise their heads someday. But my view is that this classism on the basis of economic and educational backwardness is far better than casteism or communalism. Therefore, this casteism should be completely banished and a society based on economic and educational backwardness should be gradually brought in, and if this is not done we doubt that History may be repeated itself.

ডাঃ সুবেণ দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্তমন্ত্রী মহোদয়ে দিয়া বাজেট বক্তৃতাৰ ওপৰত যি আলোচনা হৈ আছে তাত অংশ গ্ৰহণ কৰি মই ছৰাবমান কব খুজিছো। মই বিত্ত মন্ত্রী মহোদয়ে দিয়া বাজেট বক্তৃতা আৰু তাৰ লগতে দিয়া 'টা দি অব চিক্স ফাইনেল কমিচন'ৰ' মাজেদি গৈছো আৰু এই খিনিতে কব খুজিছো যে, আমাৰ অৰ্থনৈতিক যিটো পৰিস্থিতি, সেই পৰিস্থিতিত আপুনি থুৱাই এখন বাজেট দাঙি ধৰিছে। এতিয়া কথা হল, আমি এইটো কাৰ্য্যত কেনেকৈ পৰিণত কৰিব পাৰো।

উদাহৰণ স্বৰূপে আজি কৃষিৰ শিতানত বিশেষ জোৰ দিয়া হৈছে। পানীৰ ক্ষেত্ৰতো বিশেষ জোৰ দিছে। ইয়াৰ কাৰণে আমি বিত্ত মন্ত্রী মহোদয়ক ধন্যবাদ জনাও। এইখিনিতে কথা হল যে, পানীৰ লগতে আমাক সাৰো লাগিব। আমাৰ খেতি উন্নত কৰিবলৈ হলে পানীৰ লগতে সাৰৰ প্ৰয়োজন। আজি আমি দেখিবলৈ পাইছো সাৰ উৎপাদন কমি গৈছে। আৰু তাৰ পৰিবৰ্ত্তে 'নেচাবেল মেনিউৰ' উৎপাদনৰ কাৰণে যত্নবান হব লাগিব।

(এই সময়তে মাননীয় সদস্য শ্ৰীপুষ্পধৰ চলিহাদেৱে মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঃ বীয়াৰ আসন গ্ৰহণ কৰে)

ইয়াৰ লগতে আমাৰ 'চিডৰ' এটা কথা কবলৈ মই আগবাঢ়িছো। যদি আমি কৃষক সকলক সময়মতে থিক ভাৱে 'চিড' চাপলাই কৰিব নোৱাৰো তেতিয়া-হলে এই কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত আমি কেতিয়াও সফলকাম হব নোৱাৰিম। অসমৰ এটা 'বীজ নিগম' আছে কিন্তু তাৰ পৰাও চৰকাৰে আমাৰ খেতিয়ক সকলক সময়মতে বীজ যোগান ধৰিব পৰা নাই। 'কোকলাবাৰী' নামৰ যিখন ফাৰ্ম আছে সেই ফাৰ্মখনৰ জৰীয়েতে বীজ যোগান ধৰা কথা আছিল কিন্তু সিও একেবাৰে অথলৈ যায়, সেই ফাৰ্মৰ পৰাই আমাৰ হাজাৰ হাজাৰ খেতিয়কে বীজ পাম বুলি আশা কৰি বহি আছিল কিন্তু তাৰ ফলস্বৰূপে তেওঁলোকে কি পাইছে? চেয়াৰমেন ডাঙৰীয়াৰ জৰীয়েতে মই কব বিচাৰিছো যে 'কোকলাবাৰী' ফাৰ্মে অলপতে কিছুমান পুৰণা বীজ যোগান ধৰিছে। মৰাপাটৰ গুটি বেয়া বুলি জানিয়ো আৰু পুৰণি হোৱা স্বৰ্বেও বাইজৰ মাজত বিক্ৰী কৰিছে। যদি চৰকাৰে এই চিড ফাৰ্মৰ পৰা কিছুমান চিড পুৰণি বুলি জানিয়ো বা বেয়া বুলি গম পোৱা স্বৰ্বেও বজাবত বিক্ৰী কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰে আমাৰ দুখীয়া খেতিয়কে এনে ধৰণৰ ফাৰ্মৰ পৰা কি আশা কৰিব পাৰে?

সেই কাৰণে মই মুখামস্তী মহোদয়ৰ ওচৰত এই ফাৰ্মৰ ভিতৰত যিবিলাক অঘটন ঘটি আছে সেইবিলাকলৈ দৃষ্টি দিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনালো।

চেয়াৰমেন ডাঙৰীয়া আপুনি আজি দেখিব যে যিবিলাক অঞ্চলত আমাৰ জুখীয়া খেতিয়ক সকলে সৰিয়হ খেতি কৰিছে তাত তেওঁলোকে যিমান উৎপাদন কৰিছে সিমান খিনি 'এই ফাৰ্ম' বিলাকে ট্ৰেক্টৰ ইত্যাদি ব্যৱহাৰ কৰিও উৎপাদন কৰিব পৰা নাই। এনেবিলাক কথাৰ বিষয়ে জানিবলৈ বিচৰাত মেনেজাৰ জনে আমাৰ মন্ত্ৰীৰ আগতেই কয় বোলে সদস্য সকলৰ এই বিষয়ে জানিবলৈ কোনো বাইট নাই। মই ক'ব পাৰোঁ এই যে 'সেই ফাৰ্ম' বিলাকত যি বিলাক ট্ৰেক্টৰ' ব্যৱহাৰ কৰা হয় সেইবিলাকত যি বিলাক ট্ৰেক্টৰ ইত্যাদি ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে সেই ট্ৰেক্টৰ বিলাকৰ কাৰণে যিবিলাক তেল অনা হয় সেই বিলাক ফাৰ্ম'ত ব্যৱহাৰ নকৰি সেই তেল বিলাক বাহিৰত বিক্ৰী কৰা হয়। সেই ফাৰ্ম'ত ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ দিয়া সাৰ ইত্যাদিয়ো তাত ব্যৱহাৰ নকৰি তাৰ ওচৰতে আন ঠাইত সেই সাৰ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। আমাৰ মাটি বিলাক 'ভাৰজিন চইল' সেইবিলাক মাটিত খেতি ভাল হয় সেইবিলাক মাটিৰ পৰা কিমান খেতি পোৱা হ'ল, তাৰ ওচৰৰে গাৱলীয়া যিবিলাক খেতিয়ক আছে সেই সকলেহে তাৰ হিচাব দিব পাৰিব। তাৰোপৰি খেতিয়কৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় বিলাতি মাটি কৰ পৰা পোৱা হ'ব সেইটো চিন্তনীয় বিষয়, যদি ইৰিগেঞ্চন বা জলসিঞ্চনৰ কাৰণে বিলাতি মাটি বন্দোৱস্তী সময়মতে কৰিব পৰা নাযায় তেতিয়াহলে খেতিয়কৰ কাৰণে কৰা সকলো প্লেনেই অথলে যাব, সেইকাৰণে এই বিষয়লৈ মই মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

চেয়াৰমেন ডাঙৰীয়া, মই এটা কথা ক'ব বিচাৰিছোঁ যে আজি এতিয়ালৈকে মোৰ জীৱনত মই ৮ খন বাজেট বক্তৃতা পালো আৰু ৮ খন বাজেট বক্তৃতাত অংশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ সুযোগ পালো। এই ৮ খন বাজেট বক্তৃতাত অংশ গ্ৰহণ কৰি আমি কি ফল পাইছোঁ বা পোৱা নাই সেইটো হিচাব আমি ব্যক্তিগত ভাৱে পাই আহিছোঁ। চেয়াৰমেন ডাঙৰীয়া মই ক'ব বিচাৰিছোঁ যে এইটো এটা প্ৰোপাৰ ফ'ৰাম' বুলি ভাবিয়েই আমি অন্তৰৰ কথা কওঁ আৰু বাস্তৱত ৰূপায়িত কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰৰ ওচৰত আহ্বান জনাও। কিন্তু প্ৰকৃততে দেখা যায় সেই আহ্বানবোৰ অথলে পৰি থাকে।

মেডিকেল বিভাগৰ কথা কও, ১৯৬৭।৬৮ চনতে এখন ডাক্তৰ খানাৰ

ঘৰৰ কাৰণে মই কৈ আছিলো কিন্তু আজি পৰ্য্যন্ত সেই বিষয়ে কোনো সাৰ দিয়া হোৱা নাই। আৰু এটা আচৰিত কথা কওঁ যে আজি আমি সদস্য সকল থাকিও বা চৰকাৰৰ প্ৰশাসন যন্ত্ৰটো থকা স্বত্বেও আমাৰ দুখীয়া বাইজে কেনে ধৰণে কষ্ট পাব লগা হৈছে, 'পেথিদিন' নামৰ এটা ঔষধৰ অভাৱত মানুহৰ মৃত্যু হব পাৰে সেই ঔষধটো মেচাৰ 'দেইজ কোম্পানীত' অপৰ্য্যাপ্ত পৰিমাণ আছে কিন্তু আমাৰ 'ড্ৰাগ কণ্ট্ৰ'ল'ৰ অৱহেলাত চৰকাৰৰ আওকনীয়া মনোভাৱৰ কাৰণে সেই ঔষধটোৰ অৰ্ডাৰ আজিও দিয়া হোৱা নাই। সেই ঔষধটোৰ দাম ৭০ পইচা অথচ সেই একেটা ঔষধেই কোনো কোনো ঠাইত ১৫ টকাকৈ বিক্ৰী হৈছে। চেয়াৰমেন ডাঙৰীয়া তামাৰ মাননীয় সদস্য লহকৰ ডাঙৰীয়াইয়ো এই ঔষধটো গুৱাহাটীৰ পৰা বেমাৰীৰ কাৰণে ১৫ টকা দাম দি কিনি লৈ গৈছে। এই সম্পৰ্কীয় বিভাগটোৱে পাৰমিট দিয়া হব বুলি কৈ আছে কিন্তু আজি পৰ্য্যন্ত সেই বিষয়ে কোনো 'এলোটেমেন্ট' অৰ্ডাৰ দিয়া নহ'ল। মই আৰু মাননীয় সদস্য লহকৰ ডাঙৰীয়াই বিভাগীয় মন্ত্ৰী, দেপুটি চেফ্টেৰী আৰু ডিৰেক্টৰ চাহাবক এই বিষয়ে কৈছিলো কিন্তু আজি ১০ দিনেও কেচটো পৰি থাকিল, এই ক্ষেত্ৰত ডিৰেক্টৰক সোধাত কলে যে ১ মাহৰ আগতে এই বিষয়ৰ চাৰ্ভকুলাৰ ইচু কৰা হৈছে, কিন্তু জানিবলৈ পোৱা মতে আজিও দিয়া হোৱা নাই। গতিকে আজি দেখা যায় আমি থাকিও একো কৰিব পৰা নাই।

উদ্যোগৰ কথা কবলৈ যাওতে দেখা যায় অশোক পেপাৰ মিলৰ ক্ষেত্ৰত কি দৰে আমাৰ অসমৰ ডেকা সকলক বঞ্চিত কৰা হৈছে, এজনে কৈছিল এই মিল হলে তেওঁ 'ৰঙা তেজেৰে লিখি দিব' কিন্তু মই কও অশোক পেপাৰ মিলত কাগজ তৈয়াৰ হওক, ই আমাৰ কাৰণেই ভাল, কিন্তু আচল কথা হ'ল এই মিলত কাম কৰিবলৈ হলে আমাৰ লৰা বিলাকক প্ৰশিক্ষণ দি অনাটো বাঞ্ছনীয়, কিন্তু ১৯৬৭/৬৮ চনৰে পৰা তাত দেখা মতে আমাৰ থলুৱা লৰাই চাকৰী পোৱা নাই। অথচ অসমৰ বাহিৰৰ পৰা কিছুমান অভিজ্ঞতা থকা বুলিয়েই এই মিলত নানা ধৰণৰ সুবিধা পাই আছে এক চাম অসমৰ বাহিৰৰ মানুহে সুবিধা ভোগ কৰি আহিছে, অথচ চৰকাৰে বাজ্যখনত নিৰন্তৰা সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে চেষ্টা কৰা বুলি কৈছে, গতিকে এই মিলত চাকৰীৰ সংস্থানৰ সুবিধা কৰিবলৈ আমাৰ চৰকাৰে আমাৰ থলুৱা ডেকাক প্ৰশিক্ষণ

দিয়াৰ সুব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সেইকাৰণে মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয় আৰু বিভূমন্ত্ৰী মহোদয়ক আহ্বান জনাইছোঁ যাতে ৰাজ্যখনত নিবন্ধুৱা সমস্যা দূৰীকৰণৰ কাৰণে যিবিলাক প্ৰচেষ্টা হাতত লৈছে সেইবিলাকৰ মই শলাগ লৈছোঁ আৰু চৰকাৰক আহ্বান জনাইছোঁ যেন এই আটনি বিলাক বাস্তৱত কপায়িত কৰিবৰ কাৰণে প্ৰকৃত ব্যৱস্থা হাতত লয় আৰু যি পৰিমাণৰ খৰচ কৰিব লাগে সেইটো কৰা উচিত হব।

চেয়াৰমেন ডাঙৰীয়া, শিক্ষা মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কিছু ভাল কাম কৰা কোনো কোনো মাননীয় সদস্যই কৈছে। এইটো ময়ো স্বীকাৰ কৰোঁ যে শিক্ষা বিভাগত কিছু কাম কৰা হৈছে কিন্তু শিক্ষা বিভাগতো এটা কথা আছে, আজি আমাৰ দেশত ৯২ খন হাইস্কুল ডেফিচিট চিষ্টেমত লোৱাৰ ব্যৱস্থা হৈছে। আৰু এম ই স্কুল বিলাকৰ একো ব্যৱস্থা কৰা নাই। মোৰ সমষ্টিতে মানুহ বিলাকে আহি মোক সোধে যে আমাৰ এম ই স্কুলৰ মানুহ বিলাকৰ কি ব্যৱস্থা হব? হাইস্কুলৰ মানুহ বিলাকে বিধান সভাৰ সন্মুখত আন্দোলন কৰাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ কাম চৰকাৰে কৰে আৰু আমি কৰিব পৰা নাই কাৰণে আমাৰ কথা চৰকাৰে চিন্তা নকৰে। এইটো অৱশ্যে সচাঁ কথা যে হাইস্কুলৰ শিক্ষক সন্থাই বিধান সভাৰ সন্মুখত আন্দোলন কৰাৰ কাৰণে তেওঁলোকে হয়তো কিবা এটা পাইছে আৰু যিসকলে কৰিব পৰা নাই তেওঁলোকে পোৱা নাই। সেইকাৰণে চেয়াৰমেন মহোদয়, মই আপোনাৰ জৰিয়তে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয় তথা বিভূমন্ত্ৰী মহোদয়ক আহ্বান জনাওঁ যে যিবিলাকে তেওঁলোকৰ নায্য প্ৰাপ্য পোৱা নাই যদি বাজেটৰ ধনে কুলাই তেন্তে সেই প্ৰাপ্য দিয়া হয়, যদি বাজেটত ধন নাই তেন্তে আমিও তেওঁলোকক কব পাৰিম যে আমাৰ ধন নাই গতিকে দিব পৰা নাই। এই আচল সত্য কথাটো যদি আমি কৈ দিব নোৱাৰোঁ তেন্তে তেওঁলোকে আমাৰ ওচৰত সদায় প্ৰেচাৰ দি থাকিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় কৃষি মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই বৰপেটা মহকুমাত এটা কৃষি বিজ্ঞাপীঠ হোৱাৰ কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে মাননীয় সদস্য বহুকেইজনৰ পৰা মই জানিব পাৰিছোঁ যে বৰপেটাত্তো হোৱাই নাই আৰু তেখেতসকলৰ সমষ্টিতো এনে ধৰণৰ কোনো বিজ্ঞাপীঠ গঠন হোৱা নাই। যদি মাননীয় মন্ত্ৰী এজনে এই মাননীয় সদনত মাননীয় সদস্য সকলৰ আগত এনেদৰে কব লগা

হয় তেন্তে ইয়াতকৈ আৰু পৰিতাপৰ কথা কি হ'ব পাৰে? ঠিক এনে ধৰণৰ আৰু বহুত কথা আমাৰ মাজত আছে। বহুত ধৰণৰ কমিটি কৰা হ'ল, পাবলিক একাউণ্ট্‌চ, কমিটিৰ চেয়াৰমেনক হেনো গাড়ীও দিয়া হৈছে যাতে কামবিলাক খৰ খেদাকৈ আৰু নিয়াবিকৈ কৰা হয়। গাড়ী যোৰা দিয়াত আমাৰ আপত্তি নাই, কিন্তু কথা হ'ল কমিটিৰ পৰা যিবিলাক 'ৰিপোর্ট' পোৱা হৈছে সেইবোৰ কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। বিভিন্ন কমিটি পাতি যদি গোটেই অসম ঘূৰি ফুৰা হয় হাজাৰ হাজাৰ টকা খৰছ কৰি 'ৰিপোর্ট' দিয়া হয়। কিন্তু 'ৰিপোর্ট'মতে কাম নহয়। এচুৰাবেল কমিটিৰ কোনো 'ৰিপোর্ট' আজিলৈকে কাৰ্য্যকৰী হোৱা আমি দেখা নাপালো। কোটি কোটি টকা যদি পাবলিক একাউণ্ট্‌চ, কমিটিৰ নামত, এচুৰাবেল কমিটিৰ নামত খৰচ কৰি থকা হয় তেন্তে তাৰ পৰা অসমৰ কি লাভ হ'ব?

ঠিক তেনেকৈয়ে আৰু এটা কথা মই ক'ব খোজো অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৬৭ চনতে নেচনেল হাইৱেৰ নামত মাটি অধিগ্ৰহণ কৰা হ'ল, মাটিৰ মালিকক আৰু লেবাৰক দিবৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে কেতিয়াবাই টকা অসম চৰকাৰক দি দিলে। অথচ কবলৈ দুখ লাগে অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি পৰ্য্যন্ত মাটিৰ টকা বাইজে নাপালে। ১৯৬২ ৬৩ চনৰ পৰা ছিলং-গুৱাহাটী, ছিলং বৰপেটা হাউলী অহা যোৱা কৰিও তাৰ ক্ষতিপূৰণ আজি পৰ্য্যন্ত নাপালে। যদি বাজেটত টকা নাথাকিলেহেতেন নাইবা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যদি নিদিলেহেতেন তেন্তে আমাৰ আপত্তি নাথাকিলেহেতেন আৰু বাইজৰো আপচোচ নাথাকিলেহেতেন। কিন্তু ভাৰত চৰকাৰে লগে লগে এই ক্ষতিপূৰণৰ ধন আদায় দিয়া স্বত্বেও কিয় এই ক্ষতিপূৰণ দিয়া নহ'ল? ইয়াৰ পিচতো অধ্যক্ষ মহোদয়, ব্ৰহ্মপুত্ৰ নিয়ন্ত্ৰণৰ ক্ষেত্ৰত এটা কথা মই আগতেই কৈছিলো যে আমাৰ চৰকাৰে ব্ৰহ্মপুত্ৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব নোৱাৰে। মোৰ সমষ্টিত কুকাৰজানৰ পৰা বাঘবৰলৈ এটা প্ৰজেক্ট লৈছিল, তাত ১২। লাখ টকাৰ টেণ্ডাৰ কল কৰা হৈছিল তাত প্ৰায় ১। লাখ টকাৰহে কাম কৰা হ'ল। কিন্তু এতিয়া জানিব পাৰিছো তাত আৰু কাম কৰা নহয়, কৰিলে আন এটা অঞ্চলৰ পৰা আপত্তি আহে। কিন্তু যদি আপত্তি আহে তেন্তে আমাৰো আপত্তি নাই। অৱশ্যে প্ৰকাৰেও এই ব্যৱস্থা কৰিব পাৰি বান্ধ বান্ধি, কাষেদি বৈ যোৱা নদীখনৰ পৰা পানী বোৱাই নি সেই অঞ্চলত কাম কৰিব পাৰি কিন্তু কোনো প্ৰকাৰে তাত কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই।

জুট প্রদাক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ ইয়াত ১২ লাখ বেল জুট প্রদাক্ষণ কৰা হয় বুলি চৰকাৰে কৈছে, কিন্তু সেই জুট প্ৰদীউচাৰসকলৰ কাৰণে কি ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে? বৰপেটা মহকুমাত মানুহে ১৮ টকা ২০ টকাত মৰাপাট বিক্ৰী কৰিছে, কিন্তু তাৰ মানুহে মোনে ৫২-৫৩ আৰু ৫৫ টকাত খান কিনি খাব লগা হৈছে। এই সম্পৰ্কত কোৱা হৈছে যে অহা বাৰ ১২ ৥ বেল উৎপাদন কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব।

এই চাবে বাৰ লাখ বেলৰ দ্বাৰা ৬-৭ টা জুট মিল কৰিব পাৰি। মই ভাবো কলিকতাত যি কেইটা জুট মিল আছে তেওঁলোকে অসমৰ জুটৰ দ্বাৰা খোৰাকি পাই আছে। গতিকে অসমত জুট মিল হলে খোৰাকি নাপাব। সেই কাৰণে অসমক লাইচেন্স নিদিবলৈ সক্ষম হৈ আছে। এই কথাটোৰ প্ৰতি নজৰ দিবলৈ মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিলো। আমাৰ জুট গ্ৰাৰ বিলাকক যদি বন্ধনা বেন্ধনা দিব নোৱাৰে তেনেহলে আমাৰ দেশৰ অবস্থা কেতিয়াও ভাল নহয়। আজি এমোন মৰাপাটৰ দাম ২০/২৫ টকা। আনহাতে এমোন মৰাপাটৰ উৎপাদন খৰচ পৰে ৫০ টকা। এই পৰিপ্ৰেক্ষিতত ব্যৱস্থা লবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনালো। সৌভাগ্যই হওক বা দুৰ্ভাগ্যই হওক এইবাৰ খেতিয়কে ১৪০/৫০ টকা মোনত আছ সচ কিনিব নোৱাৰি ১টকা দামত মৰাপাট কিনি মৰাপাট খেতি কৰিছে। আছ খেতিৰ কাৰণে চফা কৰি থোৱা মাটিত মৰাপাট সিচিছে। আজি এই মৰাপাট খেতিয়ক সকলৰ কাৰণে চৰকাৰে একো কৰি দিব পৰা নাই। আমাৰ জুট পাৰচেজ টেক্স ১২ লাখ বেল হিচাবে লোৱা নাই। আমি সেই টেক্স পোৱা নাই। ১২ লাখ বেলৰ পাৰচেজ টেক্স পোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

এইখন দেশ চলিবলৈ হলে টেক্স লগাব লাগিব। অকল আমাৰ বাকী যায় অফিচাৰ সকলৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰি প্ৰত্যেক বিভাগৰ পৰা বাকী পৰি থকা টেক্স আদায় কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আজি আমাৰ শুকান চুপাৰিৰ ওপৰত পাৰচেজ টেক্স লগাব পাৰে। আজি আমাৰ চাউলৰ দাম বাঢ়িছে। আট্টে টকা তিনি টকা কিলোত হৈছে। প্ৰধান কথা হল আমাৰ চাউল বাহিৰলৈ যাবলৈ নিদি ইণ্টাৰ ডিপ্লীট মুভমেণ্ট বিলেন্সচেন কৰি দিব লাগে। যোৱা শনিবাৰে মই ফাৰ্মাচিট বহি থাকোঁতে চাউল কেই মোনমান ধৰি অ'চি জনে প্ৰতি মোনত ১০ টকাকৈ লৈছে। নলব কিয় হাউলীৰ অ'চি এজনে ডি, এচ, পিৰ গাড়ীখন গুৱাহাটীলৈ যাবৰ কাৰণে পেট্ৰোল ভৰাই দিব লাগে বুলি মোক কৈছিল। যদি এইটোৱেই হয় তেন্তে অ'চি জনে কিয় বেয়া কাম নকৰিব?

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ যি বিলাক প্লেনিং এণ্ডিমেন্টৰ প্ৰগ্ৰেছৰ কথা কলে সেই বিলাক বাস্তবত কপায়িত হ'ব বুলি আশা বাখি মই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

(At this stage Hon'ble Shri P. Chaliha, Chairman, vacated the Chair and Hon'ble Mr. Speaker occupied the Chair at 4.45.p.m.).

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এজন মানুহে আৰ্চি খন চালে নিজৰ মূখখন পৰিস্কাৰকৈ দেখে। ঠিক সেই ধৰণে বাজেটত আৰ্চিৰ নিচিনাকৈ দেশৰ ছবিটো থকা দেখা পাব লাগে। আৰ্চিত এটা গন বোলা বস্তু থাকে। এই বস্তুটো নাথাকিলে মানুহৰ ছবিটো একা বেকা দেখি। ঠিক সেই ধৰণে এই বাজেটত গন নোহোৱাৰ নিচিনাকৈ সাৰ মৰ্ম নাই। গতানুগতিক বাজেট এখন দাঙি ধৰা হৈছে। চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা বিপ্লৱৰ ঢৌ উঠোৱা হৈছিল। মই আশা কৰিছিলো এই বাজেটৰ জৰিয়তে আমাৰ নিবনুৱা যুঁকসকলৰ চাকৰিৰ আদি কথা কুৰুৰ কথা প্ৰতিফলিত হ'ব। কিন্তু এই বাজেটখন দেখি হতাশ হৈছে। আমাৰ দেৰ কোটি মানুহৰ কোনো আশা আকাংক্ষা অভিলಾষ পূৰণ কৰাৰ কোনো ইঙ্গিত নাই। তেখেতে কৈছে যে, পিছত টেক্স লগোৱা এখন বিল আনিব। কিন্তু কিমান টেক্স লগাব নলগাব তাৰ কোনো ইঙ্গিত নাই। এখন বাজেটত জমা খৰচৰ উপাৰ্জনৰ এই বস্তু কেইটা থাকিব লাগে। তেতিয়াহে এখন পৰিস্কাৰ বাজেট হ'ব।

অধ্যক্ষ : আপুনি পিচত কৰ।

Discussion under Rule 49

Shri Robindra Kr. Goswami : Mr. Speaker, Sir, I beg to raise a discussion under Rule-49 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Assam Legislative Assembly on a matter arising out of an answer to Starred Question No. 91 asked by Smti. Renuka Devi Barkta-ky on 14th Feby/74 regarding "Assam Government Construction Corporation." Sir, this Assam Government Construction Corporation was started in 1964. At that time, only a few big firms from outside the State tendered for big jobs in Assam and were able to secure very high rate

taking advantage of the limited competition or no competition at all due to lack of resourceful contracting firms or contractors within the State capable of taking up big jobs in relation to the developmental activities in the State. In this background, the creation of Assam Government Construction Corporation Limited was a progressive step and was an honest and sincere attempt on the part of the government to fill up the vacuum in relation to the construction agency in the field of major constructional activities of the State. During the period, 1965 to 1968, maximum outturn was achieved by the Corporation and it showed some profits also. But thereafter the situation started to deteriorate at an alarming rate due to unstable, apathetic and sluggish management and also due to the sinister plan that has been hatched by the vicious bureaucrats and vested interests. The deterioration that set in at that time has remained till today unchecked and unabated. As admitted by the Hon'ble Minister, PWD the total loss incurred by the Corporation upto 1971-72 was Rs. 21 lakhs 96 thousands. But if we take into consideration the accounts of 1972-73 and also of the latest accounts of 1973-74, then we will find that the Corporation is heading for a total loss of Rs. 47 lakhs. Considering the volume of the work done by the Corporation and the amount of investment made by the Government in usual course it should have earned a profit of Rs. 1 crore from 1964 to 1973. So, the actual loss to the State will not be less than Rs. 1½ crore. The Corporation has executed so far only 30 number of works in all respects, in 75 number of works final settle-

ment has not been made and 31 number of works could not be completed. The Medical College at Gauhati and Silchar, Sainik School at Goalpara, various works of the Dibrugarh University and a number of important bridges on the National Highway and State Highway are glaring examples of its poor performance. For several years, quite a few bridges over big rivers have remained incomplete, for example, the bridge over the river Krishnai and Borno. A number of works have also remained incomplete some of which subsequently have been cancelled by different authorities. METONG bridge on the National Highway No. 37 which was allotted to AGCC in 1965 has not been opened to traffic as the construction is defective. Now, Sir, I would like to deal with the Gauhati Medical College buildings and also Hospital Frame structure. In 1965 the Gauhati Medical College building was taken up for construction by the AGCC and before it was completely completed it had to be occupied in 1968 due to pressure from different quarters. According to the terms of the contract, the AGCC was to complete the college building by Sept/67 but as they could not do so and a part of the building had to be occupied in March/68 in unfinished condition it was agreed that the AGCC would complete the building satisfactorily as quickly as possible. But unfortunately it did not happen. As a consequent of this the maintenance of the building could not be entrusted to the PWD for over 4 years after occupation. Now, Sir, one can well imagine what would happen to a building particularly in that type of institutions like Medical College for want of day to day maintenance for over 4

years. Regarding the hospital frame structure, the Finance department of the Government of Assam gave the administrative approval for Rs. 1,80,75,196/- on 1.2.1968 and the Corporation started the work from the 1st of March 1968 and according to the terms of the contract these were to be completed by 1st Sept/1970. But unfortunately here also the Corporation could not stick to the time schedule as stipulated in the contract and the whole thing has remained unfinished and incomplete till today. It is not only the PWD Department where the AGCC has failed so miserably. The performance of the Corporation has been uniformly poor in the Medical, Education, Agriculture and other departments also of the State and also in the Fertiliser Corporation which is a Government of India Undertaking. On a number of occasions the Public Accounts Committee has severely criticised the workings and the performance of the Assam Government Construction Corporation and it is now understood that the Financial Commissioner of the Government of Assam has recommended to the Government to wind up this Corporation because of its continuous heavy financial loss. As regards the financial crisis faced by the Corporation, nobody but the management of the Corporation is to be blamed for bringing about this sorry state of affairs. The State government not only financed the capital of the Corporation but also gave them from time to time substantial amounts of loan and in addition Government financial rule was relaxed so that various State Government departments could make special advance payments to the Corporation. This facility of advance payment has since been withdr-

awn as the Corporation in a number of cases have taken huge amount of overpayment and have subsequently abandoned works. The Corporation took up 83 number of works by itself on its own, 80 number of works in collaboration and has given 35 number of works to sub-contractors, but the firms and individuals who were engaged by the Corporation as sub-contractors or collaborators—most of whom were from outside the State—had abandoned work after taking huge amount as overpayment. This would not have been possible without the collusion with the top management of the Corporation. The management gave overpayment to the tune of Rs. 10 lakhs to these firms which I am going to disclose and this has become extremely difficult to recover. The firms are - (1) M/s. Ekme Construction, (2) M/s. Bridge & Building Construction Corporation, (3) M/s. Stresscon and (4) M/s. Shiv Construction (P) Ltd. This amount of Rs. 10 lakhs has adversely affected the subsequent Balance sheet of the Corporation and has contributed to its present insolvent condition.

The real reasons for this poor and hopeless performance of the corporation are mismanagement, inefficiency, lack of interest, lack of effort and corruption. The top Engineers of the Corporation have mostly been Engineers from the P.W.D. Department who had no experience of organising and executing civil Engineering works or projects by themselves because they are used to giving contracts to others. In most of the works the Corporation had to fully depend on subcontractors as collaborators for execution of works and its performance depended on the performance of the subcontractors. There is no engi-

neer in the corporation who can design a complicated structure. It has to get its design prepared from outside the State at huge costs. How is it then possible for an organisation of this type to work economically ?

Considering all these facts it is doubtful whether the corporation will ever be able to serve any useful purpose—profit or no profit. Of course this experiment was a worthy one and the Government has given it a fair and long trial. But now it is high time that the Government should firmly put a stop to this huge drainage of public fund.

Shri Dulal Chandra Barua : Mr. Speaker, Sir, in addition to what has been stated by my Hon'ble friend Dr. Goswami I want to make a few observations. He has rightly stated that this Corporation was by the Government with a view to help in capital formation in the State of Assam because almost all the major work undertaken by the Government in various fields were generally done or given to people from outside the State. Therefore, with financial assistance from the Government and Government collaboration it was considered necessary to form such kind of an organisation with a view to take up major works in different Government departments through this agency. Sir, you know the aims and objects of this Corporation. Since there was growing number of unemployed youths, mainly engineers, it was proposed by the Government to form such kind of a Sub-corporation in the subdivisional level throughout the State and we have discussed this matter on several occasions but it seems that though there was assurance from the Government side that they would definitely form such kind of organisation to be manned by local engineers, nothing has so

far been done. Only here they had formed such a Corporation. First they have given it a trial by making it a rest camp for the retired people who had lost all incentive and did not care to organise the Corporation for the purpose for which it was established and consequently it has not been possible for the corporation to function effectively and achieve the desired goal. Sir, this has been a very bad exhibition on the part of the Government Construction Corporation and I must say here that this Corporation can very well be termed as a Corporation of wastage of public money as well as a corporation of failure because there has been a failure in whatever they have undertaken. They undertook the construction of the Assam Medical College and they have failed. They had undertaken the construction of the Silchar Medical College and ultimately the Public Works department had to come to its rescue. Sir, we have visited the area where some construction work had taken place and we have seen what is happening and the crux of the problem is that there is no effective organisation to deal with the matter and nobody is frank to confess where the lacuna is. What about the Mitaguri and the Tangani bridge in Mangaldai Subdivision ? Almost all the incomplete projects were undertaken by the Construction Corporation and this Corporation was more interested in giving work to other contractors than doing these by themselves. About the Tangani Project, payment has already been made and they made an agreement with the Sub-contractors, an outside firm, and they have taken away the money of the corporation and now the Corporation is demanding money

from the Government. Now a tug of war is going on due to which the people are suffering. Now the cost of materials are increasing day by day and the cost would be almost double now. That is a complete failure on the part of the Corporation. The projects which have been completed were not done by them. Therefore, according to our assessment, not a single project which was undertaken by the Corporation since its inception could be completed perfectly by them till today. They may say that they have completed by taking shelter under the amended clause which says that they could give a work to a sub contractor. That clause has spoiled the entire thing. They simply work as a middle man between the Government and the party. Therefore, we want to know from the Minister since this subject also was brought in before the Public Accounts Committee where it was confessed that no purpose has been served by keeping this organisation. There is huge loss. My friend has collected a figure which says the loss is Rs. 1.47 lakhs but according to my figure it comes to 1 crore 32 lakhs minus the Establishment cost. We do not want profit but also we do not want any loss. There is another point also. The Construction Corporation is a by-product of the P.W.D. and there is no coordination between the two and that is why a tug of war is going on. Therefore, I say that it is not necessary to keep a Corporation. Government may now come forward this should be kept alive but I may say that we discussed this matter with some senior-most officers of the department who expressed the opinion that either this should be abolished or reorganised. When we

asked how it can be reorganised? They could not reply. Sir, it is a very bad example for other Government undertakings because a Corporation, which was formed by the Government itself, when completely fails, if there is loss in other Corporations nobody has to say anything. Therefore, it is now for the Government to decide.

I am in doubt if we allow it to continue then there will be huge loss. Due to this reason I suggest that the Corporation is to be abandoned forthwith. If it is to be continued then continue it in the proper way or abandon it. I would also request the Minister to place the facts and figures before the House for the consideration. Also the reasons for failures should be given. If the Government is determined to run it then run it by properly reorganising it. There should be an expert body in that organisation. All the people there should be experts, may be in the line of engineering, project engineering or whatever it may be. I would also suggest Sir, that the unemployed engineers of the State should come up and capture the works from others' hands. I mean the outsiders. If both the P.W.D. and E.N.D. is interested to allot works to our unemployed engineers then the Engineers should form a subdivisionwise corporation so that their aspirations can be fulfilled. I hope the Hon'ble Minister for P.W.D. will give a complete picture during this session on this subject otherwise the House may not allow this to continue. We should not incur any further loss on this account.

Shri Atul Chandra Saikia : Mr. Speaker Sir, I want to speak a few words. I will not take a long time. I

will only take 2 minutes. My friend Dr. Goswami has stated that uptill now 47 lakhs has been incurred as a loss. Rupees 50 lakhs were provided by the Government of Assam so balance rupees three lakhs has remained, I fully agree with Mr. Barua that this amount will be eaten up when the outstanding liabilities are taken into account. About the remark made by Shri Barua about incomplete works I would like to say that we should not be unkind towards the Corporation. The Corporation did completed certain minor jobs to their credit. The only snag is that it also incurred loss even on the job completed to the tune of Rs. 1,258/45. On non-completion of work, they have incurred a loss of Rs. 7,22,700.41. My friend, Dr. Goswami, has given a list of advances and loans but he has not stated about the amount. I will now read out from the Balance sheet of the Corporation, "Considered good unsecured Advances recoverable in cash or in kind or for value to be received Rs. 15,14,605.08. Now, I want to put a question to the Hon'ble Minister whether under the circumstances should we run the Corporation or abandon it. Afterall Corporation should not mean drainage of public money. We have come to such a position we should now feel that 'thus far and no further'.

শ্রীমতী বেণুকা দেৱী বৰকটকী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এই কথাটোত বেছি সময় নলওঁ। 'ফিনান্সিয়েল কমিছনা'ৰে এইটো 'উইণ্ড-আপ' কৰিব লাগে বুলি কৈছে। আমাৰ চৰকাৰে সমাজ বাদৰ পথত বহুতো নিগম আদিৰ কথা কৈছে আৰু এই বিভিন্ন নিগম আদি কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অসম চৰকাৰেই হওক বা ভাৰত চৰকাৰেই হওক বিভিন্ন অনুষ্ঠানক লাখ লাখ টকাৰ ক্ষতিপূৰণ আদি দিবলগা হৈছে। এটা 'ইজম'ৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি মধ্যশ্ৰেণী ব্যৱসায়ীকে

আদিকৰি শোষণকাৰী সকলক দূৰীভূত কৰিবৰ কাৰণে যি উদ্দেশ্য লৈ এই এ, জি, চি, চি গঠন কৰা হৈছিল সেইটোক মই কেতিয়াও ভুল হৈছে বুলি কব খোজা নাই। বৰং এ, জি, চি, চি কৰাৰ সেই উদ্দেশ্য নিতান্তই অতি প্ৰশংসনীয় আছিল বুলিয়েই কব লাগিব। কিন্তু বাস্তৱত যিটো দেখা গৈছে যে, এই কৰ্পৰেশ্বনৰ বিষয়া-সকলে গোট বান্ধি এই কৰ্পৰেশ্বনৰ জৰিয়তে অসম চৰকাৰৰ বাজুৱা ধনৰ অপচয়হে কৰিছে। এই কথাটো মই এইকাৰণেই কৈছোঁ যে, গড়কাপ্তানী বিভাগৰ কৰ্মচাৰী সকলে চাকৰিত থকা সময়তে এই কৰ্পৰেশ্বনৰ লগত অসযোগিতা কৰে। বিটায়াৰ হোৱাৰ পিছত ডাঙৰ ডাঙৰ ফাৰ্ম আদি কৰি এই কৰ্পৰেশ্বনৰ টকা অপচয় কৰিছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, এই কৰ্পৰেশ্বনত বহুতো বাজনৈতিক নিয়োগ আদি হৈছিল আৰু ইয়াত যি জন মেনেজিং ডিৰেক্টৰ আছিল সেই লোকজনৰ আত্মীয় স্বজন কেইবাখনো ফাৰ্ম কৰিছে আৰু তাত সৰহ ভাগ চাৰ-কণ্ট্ৰেক্ট দিছে তেওঁৰ আত্মীয় স্বজনকে। 'ব্ৰিজ এণ্ড বিল্ডিং কনষ্ট্ৰাক্শন' নাম দি যিটো ফাৰ্ম খুলিছে তাতো কেইবাজনো চৰকাৰী বিষয়াৰ আত্মীয় স্বজনৰ ঘনিষ্ঠ সম্পৰ্ক আছে। চৰকাৰী বিষয়া সকলে ধন দিও এই ফাৰ্মবোৰক সহায় কৰিছে। গোৱালপাড়া জিলাৰ কৃষ্ণাইকে আদি কৰি অসমৰ বিভিন্ন জেগাৰ কেইবাখনো দলঙৰ কাম শেষ নোহোৱাকৈয়ে এই বিলাক অন্তৰ্ধান হল। এই বিলাকৰ পৰা এ, জি, চি, চিয়ে টকা আদায় কৰিব পৰা নাইকীয়া। বশিষ্ঠত মিলিটাৰী ফাৰ্ম হোৱাৰ পিছত একবাতিৰ ভিতৰত সেই ফাৰ্ম নোহোৱা হৈ গল। ইয়াৰ ফলত বশিষ্ঠৰ মিলিটেৰী অঞ্চলটোৱে যি পিনালটি দাবী কৰিছিল সেইটো দিবলৈ অসম চৰকাৰ বাধ্য হৈছিল। অডিট ৰিপৰ্টৰ কথাটোও আমাৰ চৰকাৰে লুই কৰিব নোৱাৰে। ইয়াৰ বাহিৰেও ইয়াৰ ভিতৰত বহুতো ভিতৰুৱা কথা আছে যি বিলাক আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰীমহোদয়েও নিজে বুজি পায় আৰু সেইবিলাক উলিয়াব নোখোজে। আমি যিবিলাক কথা এই এ, জি, চি, চিৰ সন্দৰ্ভত শুনিবলৈ পাইছোঁ সেই বিলাক যদি সচাকৈয়ে সচা হয় তেনেহলে, যি উদ্দেশ্য লৈ এই কৰ্পৰেশ্বনটো গঠিত হৈছিল সেই উদ্দেশ্য ব্যৰ্থ হৈছে আৰু সেইকাৰণে এইটো 'উইণ্ড আপ' কৰিব লাগে। কাছাৰত যেতিয়া চেনিকল কৰাৰ প্ৰশ্ন আহিল তেতিয়া এই দায়িত্ব এ জি, চি, চিক দিয়া হল। কিন্তু বিধান সভাৰ মজিয়াত যেতিয়া এই নিগমৰ মৃতপ্ৰায় অৱস্থা বুলি উল্লেখ কৰা হল তেতিয়াই মাননীয় মন্ত্ৰী গৰাকীয়ে তপবাই কলে যে, এইটো 'ৰিভাইটেলাইজ' কৰিবলৈ

ভয়া হৈছে। কিন্তু এইজন্য মন্ত্ৰীয়েই ডিফু কলেজৰ দেৰ লাখ টকাৰ ঠিকা দিব নেলাগে বুলি কৈছিল। কিন্তু তাৰ ঠাইত এতিয়া ৬০ লাখ টকাৰ কাছাৰৰ চুগাৰ মিলৰ দায়িত্ব দিয়া হৈছে। ইয়াত দক্ষিণ ভাৰতৰ ইঞ্জিনিয়াৰ এজন আছে, অসমীয়া ইঞ্জিনিয়াৰ এজন আৰু কেইজনমান হে মাত্ৰ অসমীয়া লোক আছে। ইয়াৰ বাহিৰে কাম কৰিব পৰা আমাৰ বন্ধুৰা ডাঙৰীয়াই কবৰ দৰে প্ৰজেক্ট বিপট' তৈয়াৰ কৰিবলৈকো তাত কোনো মানুহ নাই বুলিয়েই কব পাৰি। এই এ, জি, চি, চি-এ অসম চৰকাৰৰ লাখ লাখ টকাৰ অপচয় কৰিছে। সেইকাৰণেই মই এই কথাটো কব খোজো যে, এইটোৰ অলপ সাল-সলনি কৰি এইটো শক্তিশালী কৰিব লাগে নহয় আজিৰ তাৰিখে এটা সিদ্ধান্ত কৰি এইটো 'উইণ্ড-আপ' কৰিব লাগে।

শ্ৰীলক্ষ্মী কান্ত শইকীয়া : অধ্যক্ষ মহোদয়, অসম এ, জি, চি, চি যি উদ্দেশ্যত গঠন কৰা হৈছিল সেই উদ্দেশ্যত উপনীত হ'ব নোৱাৰিলে এই ক্ষেত্ৰত মই একমত। আমাৰ মাননীয় সদস্য কেইজন মানে কৈছে যে এই অনুষ্ঠানটো হয় ভাঙি দিয়ক নহয় পুনৰ গঠন কৰক। মই কৈছো এইটো পুনৰ গঠন কৰি আমাৰ যি বিলাক বাজহুৱা অনুষ্ঠান আছে তাক শক্তিশালী কৰক। আমাৰ ইয়াত আলোচনা হৈছে যে যি সকল গড়কাপ্তানী বিষয়াৰ মতামত এই নিগম সম্পৰ্কত বেয়া তেওঁলোকক এই নিগমৰ দায়িত্ব দিয়া হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত মোৰ পৰামৰ্শ হল সেই সকল অফিচাৰক আতৰাই দিব লাগে আৰু এই নিগমৰ কাৰণে সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব বহন কৰিব পৰা বিষয়া নিযুক্ত কৰিব লাগে। যিসকল ইঞ্জিনিয়াৰ নিবন্ধুৱা হৈ আছে তেওঁলোককো ইয়াত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব পাৰে। বাজহুৱা খণ্ডত এই নিগমটো প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছিল আৰু অসম ৰাজ্যৰ মূলধন গঠনৰ কাৰণে যি প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছিল সেই কামত ফলৱতী হ'ব পাৰিম। সেইকাৰণে মই কৈছো এই নিগমটো ভঙ্গ কৰিব নালাগে বৰং পুনৰ গঠন কৰিব লাগে।

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Mr. Speaker Sir, during discussion of Starred Question No. 91, I assured the House that I would give statement regarding the working of A.G.C.C. If I am permitted I am giving the statement as follows :

Sir, the Assam Government Construction Corporation

Limited started actual functioning by middle of June, 1964. At that time it was noticed that only a few big firms from outside the State tendered for big Civil Engineering Jobs in Assam and secured contracts at a very high rate taking advantage of the limited competition or no competition at times. It was possible to catch this advantageous position by the firms because there was no capable or resourceful contracting firms or contractor in the State with costly machineries, trained Engineering personnels and financial capability to undertake big jobs in connection with the development of the State.

In order to expedite execution of development projects in the State and with the following objectives the A.G.C.C Ltd. was set up by Government in 1963.

- a) To undertake construction work and to help around development programme of the State.
- b) To act as a deterrent of growth of monopoly interest in the constructions trade particularly of the outside contracting firms and help in becoming self-reliance.
- c) To stabilise rate by offering competitive rate tender undue to curb profit by contractors.
- d) To help the growth and development of local contracting trade whenever possible.
- e) To create employment opportunity for local people.

Assam Government Construction Corporation Limited is a cent percent Government venture with an authorised share capital of Rs. 2 (two) crores of which Government paid Rs 50,00000/- (fifty lakhs) only upto date. Government made certain relaxation in securing works by Assam

Government Construction Corporation Limited from Government Departments by amending Assam Financial Rules such as :

1) Assam Government Construction Corporation Limited is exempted from payment of earnest money or security deposit.

2) Government departments are authorised to allot works to Assam Government Construction Corporation Limited on the estimate framed by A.G.C.C. Ltd. itself.

3) To pay 80% of the value of the work as advance to the Assam Government Construction Corporation Limited after allotment of the work and balance amount is to be paid on the certificate of the Assam Government Construction Corporation Limited.

4) Works are to be allotted to the Assam Government Construction Corporation Limited on negotiation instead of competition etc. Provision of rules (2) and (4) apply to all Government departments excepting A.P.W.D.

II) Staff :-

The Assam Government Construction Corporation Limited has two categories of staff employed by them viz. (1) Regular (2) workcharged. The details are given below :—

(1) Regular staff:— Under this category there are altogether 55 Nos. including one Managing Director and their pay scales vary from Rs. 80- Rs. 130/- to Rs. 1000- 1300/- (Excluding the scale of Managing Director).

(2) Workcharged Staff :— Under this category there are 64 Nos. and their pay scales vary from Rs. 60- Rs. 130/- to Rs. 110- Rs. 165/-.

The employees of the corporation are entitled to the following benefits.

- (a) Dearness allowance
- (b) Interim Relief at company's rate.
- (c) E.C.P.F. Benefit @ Rs. 8.33%
- (d) Bonus @ 8.33% upto pay of Rs. 1600/- p.m.

Annual over head expenditure come to Rs. 10.00 (Ten) lakhs.

III.) Performance :—

Since its inception Assam Government Construction Corporation Limited secured Contracts of 135 Nos. of various types of works having a value of about Rs. 9 crores. It has so far completed 104 Nos. of jobs in all respects at about Rs. 7 crores and 31 Nos. carried over works were in progress in the beginning of 1973-74. At the early stage of the corporation for certain definite reasons such as dearth of experienced technical hands and expertise, some works had to be done by associating some collaborators and other works through sub-contractors. However for the last few years all the works were carried out departmentally without any outside help and total number of such works stand to 83 Nos. having an approximate value of Rs. 5.77 crores. Assam Government Construction Corporation Limited is yet to receive substantial amount of money from other Government departments for the work done by it and as a result of non-receipt of payment the Corporation is placed in a difficult financial position. The Government have decided to set up a Committee shortly to go into this matter and submit its findings.

Shri Dulal Chandra Barua, (M.L.A.): What is the financial implication? Minister should not avoid Assembly matters in this way. We want to know the actual amount from you.

Shri Lutfur Rahman (Minister): The financial accounts for 1973-74 have not been finalised as yet. So far as the Silchar Medical College and hostels are concerned the final bills have not been passed by the P.W.D. So I cannot give the exact figures. Regarding Gauhati Medical College buildings are concerned there are some difficulties in making the final bills. Therefore, I cannot say the exact amount. Approximately it is about rupees 15 lakhs.

Shri Dulal Chandra Barua: What are the difficulties for which the Minister is not in a position to tell us about the dues to the Corporation? Forget about the financial bill.

Shri Lutfur Rahman: I shall give the answer after I finish my statement.

IV) Financial losses: The total net loss sustained by the Assam Government Construction Corporation Limited upto 1971-72 is Rs. 21,96,000/-. The Corporation made a profit of Rs. 1,36,000/- in various years upto 1971-72. The cause of loss may be attributed to the undermentioned reasons.

- a) Non allotment of sufficient works by various Government Departments to Assam Government Construction Corporation Limited.
- b) Non availability of building materials like cement and steel as per job requirement and in time.

- c) Securing contract works on competition and without margin to avoid retrenchment of staff.
- d) Increasing cost of overhead expenditure due to compulsory social obligations and work load disproportionate to overhead expenditure.

The Assam Government Construction Corporation Limited has not been functioning properly on the commercial line as it should have been consequently it has sustained losses almost every year excepting the initial few years. There are, of course, certain basic difficulties for which the Corporation failed to function on commercial line as Government desired and these difficulties are listed below :

(a) Dearth of experienced engineers with special aptitude for contract work willing to take responsibility and challenges in a commercial manner.

(b) The tendency of the supervisory staff and employees to function and work in the same way as done in the Government department without paying due regard to commercial interest at which Assam Government Construction Corporation Limited needs badly.

(c) Lack of continuity in the top technical managements for some longer span of time say 3 or 4 years.

(d) Lack of adequate funds in shape of share capital.

V). Government decision : Government have now given its serious thinking how to revitalise the Corporation so that it may run on commercial line as other reputed Civil Engineering firms are made to run and not only to cut down future losses but make reasonable profits. Although some preliminary steps have already been taken

to improve its working but a good deal of other improvements are yet to be done. It is under active consideration of the Government to set up a high power committee consisting of non-official and official members to go into the working of the Assam Government Construction Corporation Limited deeply and to submit its recommendation for improvement of its working and efficiency. It may once again be repeated here that Assam Government Construction Corporation Limited was set up by Government basing on some fundamental principles and therefore it shall not be a wise step if this institution is now closed down for incurring losses. Such decision shall prove to be a retrograde step which the Government are wedded to the principle of curbing gradually the growth in monopoly interest in the construction trade particularly of the outside firms. The additional employment potential generated by the Corporation till now shall also be completely closed.

Sir, many points have been raised by the Hon'ble Members. I cannot claim that the A.G.C.C. has been functioning very nicely, and that is why the Government is thinking whether it should be wound up or revitalised. For that a committee has been set up. At the moment the Government thinking is that it should be revitalised. We cannot have a second organisation of the kind in Assam. It was discussed with the Chief Minister and a Committee has been set up to go into the working of the A.G.C.C. Let us revitalise the organisation otherwise we will go back to the days when the outsiders were taking all the money from out of the State. Dr. Goswami has raised some points regarding the present state of

affairs in the A.G.C.C. Government will try to implement the suggestions advanced by the Hon'ble Member. Regarding Gauhati Medical College, there is some difficulty. At first the Health Department made a contract with an Architect and the Architect gave sub contract to the A.G.C.C. Now it has been handed over to the P.W.D. The Architect is not handing over all the papers and there are some difficulty there. The Health Department is taking some steps, and I hope it will not be very long that some decision will be taken. Regarding over payments to some firms it is being pursued. Regarding Shri Dulal Barua's point that the A.G.C.C. is the rest camp of retired persons, it was true once. We are now trying to bring in young people and revitalise the Corporation. Let us see what the Committee recommends. Regarding Hon'ble Member Shrimati Renuka Devi Barkataki's point of political appointment, Sir, I am not aware of any such appointments. Some contracts might have been given to some people who might be so related, but then I cannot say that this was at all any political and at present there is no such thing going on. Regarding Diphu College contract, we try to give advice in such circumstances. Regarding Shri Saikia's points that officers who are against the A.G.C.C. have been employed in the A.G.C.C. That might have been in the past, Sir, but now after the Committee has been constituted, this has not been the practice. The Committee is giving its recommendations and we are taking them into due consideration.

Dr. Robin Goswami : Sir, on a point of information, the Minister has made some startling disclosures when he said that the Health Department has given the contract

of the Medical College Hospital building first to an architect and he had given a sub-contract to the Assam Government Construction Corporation and because of that this architect has now refused to certify the measurement of the work done by the A.G.C.C. and therefore a tug-of-war is now going on between the P.W.D. and the Corporation. May I know what action Government now propose to take against the architect?

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, I want to know first what is the establishment cost of this organisation. No. 2 is that the Minister has said that the A.G.C.C. should either be discontinued or revitalised with a view to ensure that outside contractors will not get the benefit of taking major contract here in Assam. May I know from the Hon'ble Minister whether it is a fact that almost all the contracts taken by the A.G.C.C. are given to outside firms?

শ্রীমতীবেণুকা দেৱী বৰকটকী : মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে, অতীতত সেইটো হব পাৰে বা অতীতত হয়তো ৰাজনৈতিক কাৰণ জনিত বা ৰাজনীতিৰ লগত জড়িত থকা লোকসকলক ঠিকাকলি আদি দিয়া হব পাৰে বা কিছু অংশত চাকৰিও দিয়া হব পাৰে কিন্তু আজিৰ তাৰিখত তেনে ঘটনা ঘটা নাই নেকি? কিন্তু যি সকল বিষয়াই নিজৰ আত্মীয়-স্বজনৰ তোষণৰ কাৰণে ৰাজহুৱা ধনৰ অপব্যয় কৰিলে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে কিবা অনুসন্ধান কৰিব নেকি? যি সকলৰ কাৰণে ৰাজহুৱা ধন এই ধৰণে অপচয় হল তেওঁলোকক শাস্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে কি?

শ্রীলক্ষীকান্ত শইকীয়া : যি সকল বিষয়াৰ নিগম সম্পৰ্কত বেয়া ধৰণৰ মতামত দিয়া হৈছিল তেওঁলোককে সেই একেধৰণৰ দায়িত্ব চলাবলৈ কিয় দিয়া হৈছিল? এই সংক্ৰান্তত নিম্নস্তৰৰ কৰ্মচাৰী সকলে অভিযোগ কৰাৰ ওপৰত লিখালিখি কৰা হৈছে কিন্তু তাৰ কোনো ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই। মই এইটো

জানিব বিচাৰিছোঁ যে, চৰকাৰে এই সংক্ৰান্তত কিবা অনুসন্ধান কৰিছেনে নাই ?

শ্ৰীজগদীশ দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে তেখেতৰ বক্তৃতাৰ উত্তৰ প্ৰসঙ্গত কৈছে যে, নিগমটো কমাৰ্চিয়েল লাইনত লোৱাত বহুখিনি অসুবিধা আছে। সেই ক্ষেত্ৰত কমাৰ্চিয়েল লাইনত লোৱাৰ আগতে ক্ৰিয় ভবা নাছিল আৰু ইনিচিয়েলি ডিচিছন লোৱাৰ কাৰণে কি চেষ্টা কৰিছে ? শ্ৰীহুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই চাব কণ্টেক্ট বিলাক বাহিৰা মানুহক দিয়া হৈছিল নে নাই।

Dr. Lutfur Rahman (Minister): Sir, regarding Shri Saikia's complaint, some of the officers against whom complaints have been lodged and we have gone into them, appropriate action has been taken and many of the officers are no more in the A.G.C.C. Regarding overhead expenditure, I have already said it is about Rs. 10 lakhs, but the exact figure I cannot say.

Shri Dulal Chandra Barua: I am asking about the establishment cost.

Dr. Lutfur Rahman (Minister): আগতে দিয়া হৈছিল, এতিয়া দিয়া হোৱা নাই, for the last few years দিয়া হোৱা নাই।

Regarding political appointment, I have agreed, Sir, that there might have been some in the past. That might have happened in the past. That is what I said. I did not admit, Sir, that there were in fact any political appointment. I did not at all admit. If there is any such allegation, definitely, I shall get the matter enquired into. Regarding Gauhati Medical College building, there was an agreement with the Health Department and the present position is that P.W.D. has taken over the construction and P.W.D. cannot measure certain work which was done during the time of the architect. Government are now

trying to finalise the matter by having a high powered committee because it is under the architect that the work was done and then only later P.W.D. has taken over. Regarding commercialisation of the firm, Hon'ble Member Shri Das has raised the question, I may state that Government would go deep into the matter and examine whether it should be wound up or re-vitalised. At that time, this thought came to Government that only if it can be run on a commercial line, then there will be profit, at least no loss.

Mr. Speaker : The House stands adjourned till 10,00 a.m. tomorrow, 12th March, 1973.

The House then adjourned at 5.58 p.m

Dispur

11-3-74

P. D. Barua

Secretary

Assam Legislative Assembly